

Krystalfloden

Lissen Seligmann

2018

Indhold

Kapitler

0. Indledning	3
1. Øh...	5
2. Hvad	10
3. Mon	16
4. Der	22
5. Vil	29
6. Komme	35
7. Til	41
8. At	46
9. Stå	51
10. I	56
11. Denne	61
12. Bog?	67
13. Hmmm...	73

Digte

Kosmisk Vår
<i>AlMa</i>
Det gyldne Bur
Whoosh!
Sejtrækkende
Robert Robotten
Født til Farvel
Alles Lod
The Eye of God
Gensyn med Atlantis
Et fint Program
Fremskyndelse
Salen
Vedavise

0. Indledning

Min sidste bog, *Sneglespor*, er et tilbageblik over de umiddelbart foregående år. Bogen inden, *Den skønneste Drøm*, over et større spænd. Med *Krystalfloden* bliver det endnu øh, værre?, for jeg havde nemlig slet ikke tænkt mig at skrive den endnu. Jeg ville berette i bakspejlet, som hidtil. Så fik jeg imidlertid signaler – ja, rigtigt gættet, i drømme – om som direktionssekretær at møde op NU med blokken for diktat fra AlMa (den store hhv. mandlige eller kvindelige form, min sjæl antager i drømme hvor Ma, det feminine, ligger højere bag, og endnu højere Ånd – kort sagt ”Alt Maj (mig)” se Ssp). Uha, det var der jo ikke megen kontrollortnok over, vel? Her kunne ikke overskues og afbildes en helhed i ord. Intet plot - en dagbog! Hvem ville være interesseret i en dagbog fra ”ikke-nogen”? Og, og...? Hvad kom det sagen ved, om nogen ville læse den? Besked: "Det er godt for dig at skrive, og du har lyst til det." Jeg havde endda overvejet en titel. Jeg var bare ikke begyndt fordi der endnu ikke var ”noget at skrive om”. Der er mange interessante måder at bremse sig selv på. Det tog mig ca. en uge at fordøje chefens ordre og begynde.

Det siger da sig selv at jeg skal arbejde på denne måde fremover, i nuet. Jeg har allerede gjort det i årevis som psykospiri terapeut, men ... mistillid. Det er tid at gøre helt op med den. Min fortid og fremtid er inkorporeret i nuets energi, jeg skal bare virkeliggøre de fine teorier om enhed med AlMa over hele linjen. I betragtning af at jeg allerede for mindst 15 år siden blev foreslået at være lidt mindre struktureret efter et foredrag om personlig udvikling er det ret sært der *stadig* er denne modstand imod bare at gøre det – være mediet for den brusende flod af energi som indefra mig selv bringer alt det, jeg til alle tider har drømt om ud... hvad det så er, iagttage det, udkrystallisere det direkte liv, ingen grænser, fordomme, garantier... gisp... men jeg ER jo Fisk, så det går nok. Forandring fryder!

Kærlig hilsen

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatteren og bogen – se allersidst)

18.04.0581

KOSMISK VÅR

Jeg gik en tur i forårsblæst
så frisk som ingensinde
for den var som et jubelskrig
fra ånderne derinde
Nu endelig, nu er det sket!
Den tid vi ventede er der
Langt mer end jordisk sansevår
er kommen for at være her

Og solen bringer helt nyt lys
som lyd til kosmos' ode
så hver en vækst vil rette sig
som blev trådt under fode
Hver kvinde bliver en dronning
fri af brug for magt og støtte
Hver mand en konge fri af vold
og trang til at forknytte

En jord så klar som en krystal
vil komme uden mage
og jeg er ligeglad
hvor mange år det mer vil tage
for nys i Påsken blev den født
den største Ånd så savnet
og da jeg gik i blæsten
føjte jeg mig elsket, favnet

1. ØH...

Hele tilværelsen er et åndedræt. Ikke bare vort eget lille, hele skabelsen er. Fornem det: en uendelig bevidsthed har trukket vejret ind og slipper det nu ud igen, og på udåndingen hvirvler skabelsen ud, skaber den vision som bevidstheden ikke engang helt anede den havde, bare en konsekvens af dens væren som skaber sig videre på basis af vindtrykket i ryggen. Først blæst, så gradvis mere en brise, til sidst umærkelig, for så at stoppe helt... pause. Ro for bevidstheden, en kort hvilen i sig selv. Forvirring og rådvildhed for det skabte, og dog en sær træthed af det bestående. Nogle vender omkring og ser efter vinden...og så foretager bevidstheden sin langt mere bevidste indånding. Den er vilje, kraft, og dog en selvfølge, forlanger at ske, og afbildningen suges ind igen og vil fordøjes...før næste udånding. Indånding det tvingende krav, udånding den ligeså tvingende lettelse. Al skabelse er sådan – letflydende, af sig selv, og dog uomgængelig.

Hvis der er et besvær – og hvorfor kalde det det, så bliver det det jo – så ligger det i fordøjelsen: at tage ind, dog ikke fastholde, villigt slippe igen, ingen astma her; men det er samtidig fordøjelsen der er det mest spændende. Den, der udvider bevidstheden og skaber grundlaget for næste skabelse. Hvem og hvad er jeg, hvad rummer jeg? Udåndingen er spørgsmålet, indåndingen svaret – som var der fra begyndelsen, og dog er der kommet uventede konsekvenser til, da skabelsen hvirvlede ud. Dem nyder bevidstheden så oplevelsen af, mens forberedelsen til næste udånding sker automatisk... I dette enorme åndedræt med dets utallige kredsløb lever og ånder vi i hver vor fart, rummende mange små og store åndedrætskredsløb. En ufattelig mekanisme hvor alt passer ind i hinanden. Mange har lignet den med et urværk. Hvis vi ser på os selv, med alle vore store og små tandhjul, er det da så svært at forestille sig at den altomfattende bevidsthed også har ufattelig mange lag og dimensioner?

Åndelighed er faktisk ret enkel. Se på dig selv og udvid det lidt... sagde den ene bakterie til den anden. Selve ordet ”Ånd” viser vor viden om at der tales om et åndedræt af alle mulige former: hjerteslag, døgn, år, de kosmiske døgn og årstider, naturens fantastiske mekanisme – og vore individuelle kredsløb på Jorden i småt og stort, opfindelser, tidsepoker. Vi startede ny og nysgerrige i en verden som for os var ny, og først var det paradisisk – men så faldt vi ned i en dybere materialistisk verden, hvordan nu end det skete, ud af Eden – betagende smuk og givende i overflod det ene øjeblik, nagende grim og grusomt berøvende det næste. Vi lærte, og lærte, og lærte, og levede kortere og kortere, jo mere materiel den blev. 007 er den eneste, der kun levede 2 gange. De 2 nuller er vist skudhuller... vidste du at 007 er en grundlæggende videnskabelig måleenhed?... nå, men vær forvisset: 007 døde.

Vi frigjorde os af naturen og glemte den, lavede en kunstig tilværelse ovenpå den som kunne være mere tryk, og alligevel gentages den basale post-Edenske: nogle lever stadig i betagende overflod og andre lever kun lige i grusom berøvelse, og så længe denne extreme ubalance generelt accepteres vil den være der. Kun hvis den større mængde vil ændre noget *grundlæggende*, sker det. Ikke før. Krig, sult, tørke, storme, epidemier er alle spejlbilleder af det kollektive ubevidste, og til nu har de bare været bøvser der kom jævnlige for at genskabe en vis balance, men HEUREKA!, de er tiltaget voldsomt, for nu vil mængden ægte ændring! Udrensningskredsløb i dybden, til alt gammelt er brændt ud og ny skabelse kan opstå. Vi sidder lige nu i slutningen af den forvirrede, rådvilde pause, den gigantiske indånding er startet. Udbrændthed. Og som opfinderen efter et halvt livskredsløb med konstruktioner i spørgsmålsfasen vil vi nu lettere konstruktioner som afslører svaret inde bag i resten af det. Det før spørgsmålene.

Det er derfor, sådan en som jeg ikke skal pakke ind i fiktioner, metaforer, spørgsmåls-strukturer mere, højest til at afsløre svarene. For mig selv først og fremmest, men fint hvis andre kan få glæde af mit. Ellers af andres. Indåndingen vil sørge for det er der til de der søger. Og der er masser af hjælp fra den anden side. Blot for at fremhæve en enkelt ting som jeg personligt kan stå inde for:

Kristus (Sai Baba inkarnation 3, Prema Sai) blev født på Jorden igen marts 2018 (Sneglespor, kap. 12), og jeg skal love for, det booster: erkendelser og løft-besvær til højspirituelle, grovere besvær der kræver opløsning til de mere materialistiske i en sand flod, ikke mere i lind strøm. Lad tovet glide i hænderne... tillad forandringerne! Uanset hvad vi mener om dem sker de jo, om vi så piber eller synger. Jeg foretrækker at *synge* – for mig er det en ren velsignelse.

Jeg indrømmer jeg ikke havde det sådan tidligere, for jeg forstod ikke hvad der skete og søgte at få mit liv til bare at hænge hæderligt sammen. For folk som mig har livet typisk ikke været særlig opfyldende hidtil – men da jeg forstod faldt meget i hak. Ikke at det fritager fra besvær, men gode redskaber og forståelse hjælper – hvormed vi vender tilbage til åndedrættet. Det bedste redskab overhovedet er at trække vejret dybt og roligt og samtidig mærke sit eget centrum, JEG ER. For mig dér hvor AlMa sidder, inde imellem hjerte og hals, dog mest bag grunden af halsen i et stort rum bagved. Det er ufatteligt, så megen dårlighed vi kunne fri os af ved det enkle, gratis tiltag – you name it – en ordentlig mundfuld Ånd, så glider det hele igen. Det har været min praksis nu i 1½ års tid og har bragt mig i en specielt gunstig situation. Jeg har åbenbart udført mine lektier på passende vis... jeg har haft mit. Den er en gave, jeg/AlMa har givet mig, på betingelser mange ikke ville have: ingentinghed – fornem, erkend, slip, lad komme. Ingen gåen i de gamle hypnosefælder – ingen gåen udad lige nu.

Det er ikke tid, jeg skal kun forberede, og jeg aner ikke hvilken form ”det” vil få i sidste ende, så jeg er bare et legebarn. Siden PPS i Ssp (tihi) hvor jeg fik GO! har drømmene vist en stille skriden fra to verdener, 1) den dagligdags vi alle deler og 2) den bagved, til at 2) overlapper 1) mere og mere. Hvilket betyder at AlMa er hos mig føleligt også i dagligdagen, at jeg *snart* – vi taler glidende – nok skal holde op at nedskrive og tyde mine drømme da det fremover kunne blive en hindring for direkte forbindelse. Fastholden = mistillid. En skillevæg mellem mig og MIG? Nej tak. AlMa er MIG. Jeg har mere luft og rum om mit hjerte end nogensinde med de bølger af spirituel energi der bruser ind så stærkt – lige nu, faktisk. Alle tiders tid at opleve! Min medfølelse med materialisterne... alt trækker bare grummere sammen om os, og det har taget stærkt til henover sommeren. Jeg tror, jeg vil lade dagbogsformen skinne igennem, trods alt. Det er jo det, det alligevel bliver til.

Lige nu har vi slutningen af juli 2018, et godt sted at starte, for lige siden foråret har jeg anet at august bliver spektakulær. Jeg besluttede nylig at læse Carlos Castaneda's bøger om Don Juans lære igen. De er meget apropos. DJ er ascenderet med metoder fra meget gammel tid (10.000 år iflg. DJ), og processen er svær for begge da CCa er en nyere mennesketype. Siden han alligevel shanghajes finder hans sjæl det åbenbart fint, og vi bevidner realiteter vi lagde afstand til da vi skabte vort kunstige samfund ovenpå naturen. Da vi trak os tabte vi samtidig evnen til at se dem derude, lige realistiske. Det har derefter krævet stedse mere risikabel oplæring. Ur-vejen til troldmand krævede trinvis vandring gennem disse med livet som indsats for at kunne beherske dem, dengang som nu et kapløb med overskud og tid. De første troldmænd blev uhyrlige, fri til at nyde magten, dog indhentet af døden skønt de kunne udskyde den længe. De nyere *seere* fandt vejen, *ascension* til ”man of knowledge” hvor magt, kontrol blev ligegyldig – befriedes af det og dermed døden til et højere plan. Kærlighedens integration overhaler dødens (Ssp, kap.5).

Og dog overhalede vort kollektive ubevidste seerne indenom med samfundet ovenpå naturen, afhængigt, men distanceret. En overgangsfase (Åndepausen) som trak os væk/*ind* fra den gamle jordforbindelse, levede elementer af den færdig og signalerede en ny, meget mindre risikabel vej. På den er det unødvendigt at gøre sig herre over elementerne trin for trin, hvilket vi faktisk er i forvejen, vor viden er blot låst inde bag div. segl (OG kollektiv-hypnotisk klamren). NU kan man tage direkte kontakt med sin sjæl derinde hvorefter den kommer en imøde, og i sidste ende vil man kunne alt det som man genlærte med møje på den gamle vej. Den ny har bare ingen lokkemad. Den frasiger sig magt, og man får den først når den ikke har interesse mere og derfor ikke vil lave

ravage. De vise mestre *var* vise da de forårsagede skabelsen af den ny, mere intellektuelle mennesketype i Atlantis-tiden. Den ville skabe en verden analog med sin intellektuelle overbygning da den ikke så let kunne ”dybde-se”, og det ville løse et problem der kunne destruere hele Jordens eksperiment – som skulle løse et universelt problem. MEGET overordnet.

Det kunne synes som menneskeheden ikke just blev mindre magtgal, blot spændte intellektet i seletøj med magten. Ja... og dog ser vi nu alle vegne tiltag for at hindre udb/nyttelse af naturen, af mennesker, de nye generationer vil og kan i tiltagende grad ikke mere powerplay. Risikoen for at Jordan splittes ad i altomfattende atomkrig er tilsyneladende passé. CCa må af med intellektets klamrende behov for at forklare alting udfra sin kunstige overflademodel som vi alle må, for den er løbet løbsk. Den har vanskeliggjort den gamle vej – godt – også den ny; men samtidig er det en stor gave at kunne formulere sig skriftligt, give videre til de der evt. vil den ny, personligt trods personligt fravær. I modellen blev tro, håb og kærlighed (den jordiske) skabt, for i ”Syndefaldets” intellektuelle afskårethed fra Ånd blev disse kh-broer uvurderlige, selvom de som alle andre opfindelser i kh kunne misbruges. Når man forlader modellen for et højere perspektiv bliver de viden, sikkerhed, og integration. Slut med frygt, tab, afkald, man har alt, klamrer derfor ikke – tager imod og giver i balance. Det hele har da nu mening for mig.

Vi sidder alle i resterne af den gamle vej og kan genkende CCa's kvaler – og glæde os over at der nu er en bedre. Jeg tror ikke der findes mange mere vigtige skrifter for os end de vidneskildringer fra CCa, i kølvandet på den kunstige periode er det så let at bilde sig ind der kun er dennes begrænsede, grænsende til kedsommelige muligheder. Jeg anbefalede ”Journey to Ixtlan” i Ssp, men alle bøgerne er værdifulde, stigende afklædt for kh lige fra den første af dem. Man ved, DJ ikke er fiktion (påstået på Wiki, muligvis med forsæt, CCa må have været meget værdifuld for f.x. CIA-programmer) hvis man har arbejdet målrettet med psykospirituel udvikling. Almindelig akademisk vurdering rækker overhovedet ikke. Det er ganske sjovt at sammenligne DJ og St. Germain /Adamus (crimsoncircle.com), deres metoder er meget overens. Og skægt hvordan sandheder har det med at finde vej længere ud – Yoda og Luke i Star Wars var inspireret af CCa og DJ!

Vi har lige nu starten af august 2018, og netop NU sker det uomgængelige skift til et højere perspektiv med *endnu* en stor afbrænding af resterne af gammelt. Og det er der sandelig hjælp til – sikker ild-sommer vi har. Det er da kun en som mig, der trods sokker på om natten kan vågne med kolde fødder kl. 3-5... Ku's ønske – omsider – om ændring har skabt dette fordelagtige vejr. Frey ville sige: ”Hvor ER det hårdt for landbruget”... for min ældste søn betyder det total udmattelse og mellemørebetændelser helt fra hans tidligste år, der nu – smertefrit – forlader ham, det første som det sidste. Hvad der kom efter, slemt uren hud, har forladt ham, gamle mobbe-traumer er gjort op med, der er kun rester tilbage som trigges af systemet, ikke af *andre*. For min yngste har det mest været meget grundliggende angster – han har arbejdet målrettet indad i nogle år efter at have ladet universitetet bag sig som for overfladisk. Sønnerne er hyperspirituelle på hver deres måde.

Jeg er midt imellem. Udtalt modvilje lige nu mod at lave for meget, ikke bare pligter, og hvis, får jeg kraftige signaler fra min lænd: slap af! Så strækker jeg den, sidder lidt og kan så igen. Det dér lændehalløj har jeg haft siden... øh... så jeg er hverken slap eller slidt, mere som skabt til en lettere atmosfære end den vi har hvor jeg er nødt til at være konstant overspændt i ryggen, kontrollen. Lidt havfrue, jeg *er* jo også Fisk. Ellers påmindelser om mindreværd og sorg som jeg ser drage igennem mig og ikke går ind i. Drømmene er tågede visioner og fornemmelser, ”se det hele mere oppefra”, og der er jævnlige ubehag i halvsøvne, som om to lag er forskudte i bryst-halsregion og fås i lave med Ånding, typisk morgen: mindreværdet, sorgen. I 90'erne gik jeg i terapi p.g.a. depressioner, de ændrede sig så til en sorg-sult der vækkede mig hver nat kl. 3-5 som jeg så erkendte/græd mig ud af (over 15 år) – fred i maven – og er nu disse rester af khs overdrevne konflikt mellem det ydre og indre. Om dagen er der af og til en sær kildren i en bane bag venstre øre og følsomhed i højre.

Og så denne ny, skønne rummelighed i brystet som aldrig før. Den kom da jeg endelig forstod, sagde ja til ALMa december '16, men flukturerede til min fortrydelse, er dog støt dybere og længere. Nu kan jeg ret let kalde den frem, og lige nu føles den som kommet for at blive. Vidunderligt – hvorfor tyde drømme når jeg er så positiv, klar, løftet? Ting jeg ikke forstår kan jeg jo bare spørge om. Det er som en stadig erkendelse af at andres mening om mig/mit er mig så ligegyldig, jeg er den jeg er, visionsholder. Jeg vil tro, ”sundhedssystemet” ville se mig som psykotisk, mine meninger divergerer totalt fra dets; men de gældende strukturer forandrer ikke verden. Nylig så jeg Disney's sidste (2016) større, animerede film ”Moana”. Mere end alle tidligere heltinder gør hun det forbudte, irrationelle – havet, mystik. Overfladisk siger filmen: vær tro imod dig selv og red dig og verden derved. Stillehavsdybere siger den: vær tro mod HELE dig NU, kvindelighed – spring ud og restituér det ukendte, grænseløse, den store gudinde – med kærlighed, ikke magt... Og så fra Disney-koncernen. Nå, magi/t-strukturer som den har jo netop været selvfølgelige Åndens vinduer, baseret på visionsholdere. Ændrer den sig til bunds i den rolle vil jeg juble. Den har givet mig meget. Med ”Moana” vender jeg tilbage til det med at slippe drømmetydningen. Glinej, flydende selvfølgelig, hvis noget endnu er sikrest at få serveret langsomt, i drømme endda – men livet foregår en hel del hurtigere, og fremtidens NU er direkte tale... som kræver øvelse. At skrive er en glimrende overgangsfase, illustrerer hvor svær den er. Jeg må konstant afveje hvilke og hvor mange ord jeg skal bruge så jeg ikke drukner mig og alle andre i en forvirrende ordflom. Det har jeg fuldført i mine visedigte. De er meget eksakte milepæle der egentlig allerede er en dagbog, frit tilgængelig på min side. Men det vil nok vare længe før jeg bliver til alle. Victoria Holt o.a. pseudonymer for Eleanor Hibbert (snak om multiple personalities) havde det lettere. Hun skrev for øvrigt glimrende for den gamle tids ydre verden.

18.07.0582

AlMa

**Du ledte mig lige fra start dog fjern og bleg
men klar af fald og forførelse førtes jeg vej
som i søvn berøvet en lysvågen mig
uden at se, uden at vide hvordan**

**Du var den kærester jeg søgte uden held
de var kun lige ved og næsten – som jeg selv
ligevel var de flåder på tidehavs væld
uden at se, uden at vide hvordan**

*Min elskede, hvor har jeg savnet dig
det tog så lang tid før jeg ku' forstå mig
men skidt med det, skønt at alting løste sig
min AlMa, vi er eet nu, du og jeg*

**Og skønt du førte ad dunkle, snævre spor
så fjernt fra alle dem andre mennesker befor
uar det bare de spor som styred mit ror
Uden blindende slør, uden bånd**

**Nu står jeg midti mit hjertes himmelport
du findes om mig og i mig uden det'r for stort
vi har ingen grænser, for de kom til kort
uden blindende slør, uden bånd**

Min elskede.....

2. HVAD

Start august 2018 og stille opmærksomhed i varmen. Jeg udøver mine evner, har minimal forbindelse ud og har det fair med det. For ti år siden indledtes dette, og jeg blev gradvis mere trist: ”Hvad skal jeg her?”, ville gerne have flow med verden, når jeg nu var her. Helsemesserne havde været min eneste, spinkle og seriøst stressede mulighed. Men selv dér nej. Hvorfor? Det var godt hvad jeg lavede... så tiltrak jeg en hjælper, x (læs Ssp), der fik mig til omsider at se hvorfor jeg, vi, ikke kunne få det lige nu. Jeg har nu fundet rimelig fred med at lege for mig selv og så ellers se ske og berette om denne sære periode i historien fordi jeg elsker at skrive. Desuden – der er ikke så mange endnu der går realisationens vej. At finde en *tilsvarende* vejfarende var en stor lettelse. Selv på messerne stak jeg nemlig ud. Det kunne jeg ikke se da – stak *af* – fordi jeg ville høre til et sted. Min indsigt blev åbnet meget via x og cc. Selvaccept er alt. I min kernefamilie er det NU klart for mig at alle er meget forud så vi kan støtte hinanden. Sønnerne var lige oppe i mit fjæs, så jeg måtte have hjælp udefra for at indse helt...

Jeg har det udmærket – så længe jeg bliver i mig. Stikker jeg 1 finger ud i den igangværende dagligdag, stopper det. Konflikten tæver løs på alle. Jeg er simpelthen så glad for indsigt. Uden ville jeg tro mig helt uden realitetssans, men nej, jeg er ikke sindssyg, jeg er reel-visions-holder. Vi er tak og lov *nogle* stykker. Så skønt naturens jordforbindelse synes bedre skal vi ikke generelt ”retur til den”, i.e. den gamle vision. Via den kunstige kh-luftspejlings ”jordforbindelse” skabt med vort intellekt og medfølgende tro og håb i st.f. sikker viden – og bevidstløs kærlighed – har vi lavet en (regnbue)bro, rent faktisk sindssygdom (mesteren Kuthumi var *modsat* sindssyg = rask-syg, kort før realisation). Dens extreme *forsøg* på extra realitetssans: klamren, er meget hæmmende for at overgive sig til det for enden. Smart, hvis man ikke er klar, men... hvis man faktisk lever på en hypnosebro over en gammel, reel vision, burde man være mere åben overfor muligheden for andet og bedre på den anden side åndepausen, ikke? Tro-og-håbe-potentialet har blot skabt grobund for så meget svindel => mistroiskhed.

Den værste svindel har nok været den religiøse, som burde have været det integrerede lys for enden af broen. Men *mennesker* har været dets repræsentanter, har skullet bære lyset igennem storme i hypnosen, hugge hæle, klippe tæer. Nu ryddes der op: lyset tændes igen hvor det hele tiden har skullet ende med at være tændt når tid var: *i* os som *om* os. Hurra! Beviser? *Fraværet* af DJ's realiteter! Men de vil komme retur i langt mere sikker form. Jeg har aldrig kunnet forlade kroppen, om jeg så rejste til månen i bevidstheden, øv. Pinligt... ikke god nok... men nej, alt var netop som det skulle være. Vi skal først kunne være uskadelige/uskadt i alle verdener på én gang, imens vi er til stede her, før vi kan tænke på at dematerialisere os, og skilles i lag – fysisk fra æter- og/eller astrallegeme – bør ikke *leges* med, skønt nogle kan naturligt af en *grund*. Adskillelse kan ske ved chok, sygdom – svækker! Hvis, skal det opøves korrekt – alle rejser astralt i drømme (= trance). Det er skrappt for dagsbevidstheden nuomdage at have det *hele* dér! Læs bare CCa.

Jeg ser at jeg har gjort alle de hverdagsting DJ anbefaler på den indledende krigervej og alt andet indeni, sikret. Kh-broen er en regnbue til sjælens skat. Med kun tro og håb og den fysiske kærlighed bliver man svært god til at flyve. Når jeg i drømme har set min sjæl som en meget stor autoritet, minder det om DJ's allierede ånders former. Sjælen *har* ingen form, jeg giver den en med mine projektioner, men en tryk, ikke de rædsler CCa oplever. Jeg har (sjældent) rædsler i drømme, og de bliver dér og transformeres successivt. En dag behøves form ikke mere. Det ville da være fedt at kunne magi som DJ, men jeg har ikke (ret!) travlt med at få den magt. Den vil komme når jeg er klar, jeg skal bare tillade, skabe vacuumet til ankomsten. AlMa vil vise vej, tro er viden, men stadig subjektiv. Beviserne vil være realiteter, ikke akademiske diskussioner, for jeg er en skaber. Det i mig vil ud, og reel nyskabelse sker altid på den måde, fra planet bag til det foran.

Medio august 2018. Jeg læser lige nu en fin, befriende bog om Gralen og kan næsten ikke holde det ud for en sær frustration. Jeg har aldrig holdt af religiøse riter, men gjort mig umage for at elske dem når det krævedes, og det lykkedes – lige. Kik i tidligere liv har aldrig landet mig i positiv intim berøring med kristen mystik. Andre former, OK, og egne veje... er det minder om det åh, så kristne bål eller løkken? Mere, jeg har sjældent reageret så markant. Jeg distancerede mig forlængst fra al religion. Hvad skal man med det når man kan gå direkte? Det gælder også alle de systemer jeg ellers har været glad for. Åndepausen er ved indåndingen. Frihed, LUFT!!! Disneys (esoteriske) film synes mig så fine. Hvorfor? Smukke visioner, kræver intet, går via følelser og hjerte. Den tid er forbi hvor bombastisk mystik konstruerede en fin bro. Nu er det kuns-true-reder – ha-ha – lige før mål, i vejen. Meditations-visualisering er også på tværs, jeg vil direkte, som Yeshua/ Mariam. Ord kun lige.... sølle Peters kirke! Mess-i-ass. Men tiden gav vind, det skulle til. Peter, redskab for materialismen, du er tilgivet, der sker mange mirakler i din kirke.

Hvad man skaber, skabes ud af en på godt og ondt. Mine billeder kan få materialister til at fryse. Spirituelle er glade for dem. Mine viser har også altid været klare i mælet i stedet for meget af den grød man får proppet ørerne med i dag. Lyder godt, men ”music to disappear in”. Jeg, id, vil ikke forsvinde bag alle de slør. SLUT med hypnosens lyseslukker.. efter udbruddet læste jeg færdig, helt neutral. Sært skift. Bogen viste sig *sjovt nok* at give samme besked kort før sidste side. Lille spejl. ”Det gamle paraderer bare forbi før tæppefald” - Adamus lørdag. DJ i en nylig drøm: ”Du er på vej ud efter examen.” Så kan jeg leve med det... jeg mærkede bare Moder Marias definitive haven NÅK af Niqab m.m. De mystikker jeg/AlMa fulgte i fortidige shaman-liv havde større respekt for kvinden og ellers – AlMa siger at uanset hvilken robot, hvor sølle et liv blev min frihedstrang aldrig helt kvalt. (Hov, jeg blev lige så gal i '95 med Rosenkreuzer-mystik!) Kristendommen indledte kvindens dybeste nedtur – Moderen husker.

Examen på eet niveau og entré på et højere medfører at følelserne omfatter et større felt end personlighedens/kh's og reagerer straks. Forståelse må følge. Der fik jeg altså lige rystet mig løs af noget. Drømmene reagerede øjeblikkelig: ”Du traf et valg for omkring et år siden.” Hvor tydeligt jeg end kan se at verden ændrer sig – det vil stadig tage tid, og skønt jeg holder af mine viser o.s.v. er jeg ikke mere – nej, jeg har **aldrig** været en til det store verdslige gennembrud. For mig er der langt højere mål. Sådan er det.....??? Interessant... Når jeg når et vist punkt i selvaccept og laden-fare, får jeg gerne besked om trods alt at fortsætte med at skabe og systematisere: ”Lissen, gå i gang.” Hm. Når alt det gamle kører støt nedad i mørket skal det nye vel i samme grad køre støt opad så det kan stå klar, befriet for al agenda? De ny verdensmoder-repræsentanter. Desuden kan jeg jo lide at lave hvad jeg gør. Men måske skal jeg kun skubbe til kh med denne energi.

Min søn har netop meddelt mig at min forudsigelse om store sex-skandaler i religiøst regi i år er gået i opfyldelse. Jeg følger ikke nyheder, jeg ”så” det, men der har nu været indikationer om mange pædofile overgreb i katolsk regi alene de sidste 70 år, tiden er bare først nu til bomben: at de synes omhyggeligt organiserede. Det burde nu ikke undre at en kirke til martyri selv skaber dem. Yeshua/Mariam var de første. De er meget anvendelige, endda selv-destruerende. Lugter vi Hitler-tid? Åhja. Den katolske kirke har lagret alt om magi i 1960 år => Hitler og sort-magisk inderkreds (også andre steder fra!) => Mengele, MK-Ultra => CIA, Monarch => sex-slaver, assassins. Det kan blive let at glemme at præsterne også har slidt som bæster for godt, det vil støt oprulle ny scenarier så ingen får lov at glemme, nå ind i alle magtkorridorer. Folk må indse, det er tid at hente ansvaret hjem. Kirken kan få det svært, den valgte selv rollen som perfekt syndebuk og udlever den nu, et værdigt offer. Adr er også foregået i alle andre troer, folk har bare været magtesløse. Reaktionen bliver... uforudsigelige... lyset tændes i os selv. Fint!

Nej, jeg gnider mig ikke i hænderne. Jeg konstaterer konsekvensen af ekstrem opførsel i 1960 år, overdreven udadvendt omsorg og modsatsen, overdreven udnyttelse. Ku VIL forandring så alle extremer – til nu effektive, hvor sort qua sin natur måtte dække sig bag hvid – nu opløses. Mine

drømme har længe været à la hverdag, så hvorfor tyde? Nu... jeg vil ikke misse noget. De ophvirvlede støvskyer i ku invaderer jo også *min* sfære uanset hvor lang fysisk afstand der lægges. Jeg har holdt DJ's brug af drømme op mod min tids. DJ invaderer dem målrettet for tilgang til den dybere verden (2. att.) for at kunne kommunikere med den og *skabe i den*, upåvirket af den kollektive altdominerende i hverdagen (1. att.) - men virkende i den fordi han har saneret dens bevidsthed og dermed skabt plads til import af 2. att. Jeg invaderer, men kun for at *forstå*. DJ's metode med at få tilgang og følge bare én modus, vision og så begrænse flowet så det ikke drukner en er altopslugende. 2. att. er uendelig energi og muligheder, modsat 1.att., men der er ting man kun kan i 1. Alt kropsligt.

Nutidens/min metode uden lækkerbidder er langt bedre – begær *er* spild af tid. Jeg analyserer med 1.att. hvad AlMa har fortalt mig i metaforer, intuit'er derpå på dem, følger rådene, AlMa leder 100%. Sådan importerer jeg AlMas helhed til 1.att. og begrænser den lille personas. AlMa har et langt større overblik end jeg, ønsker at beskytte sin "Chosen One", vil en dag fylde det hele, og så kan jeg det hele. Kærlig forståelse helt uden power... *mindst* lige så hurtigt som DJ's i sidste instans. "Den udvalgte" har jeg udbredt mig om i Ssp, men sjælen har på et tidspunkt haft nok inkarnationer og vågner, skaber en inkarnation hvori alle hængepartier bringes af vejen i samtlige dimensioner (støn) og realiserer derpå sig selv = forener inkarnationen med sig. Realiserede mennesker har en meget stor udstråling og tiltrækker på "magisk vis" alt hvad de vil bruge. Nogle skaber eller gør usædvanlige ting efter lyst og behov. De gør aldrig skade, men vil automatisk påvirke omgivelserne i integrativ retning – ultimativ kærlighed opløser bindinger... af og til av for pokker.

CCa's bøger har så meget til mig. Alene "formløshed": at være programløs. Det er jo det jeg altid har været, de har aldrig kunnet klistre sig troværdigt fast, og dog har skidt det hængt ved lige til nu. Beviset? Andres sindsstemninger fandt mig altid et åbent medie ad H til. Derfor begyndte jeg at ryge, men storrog kun til fester. Jeg reagerede på kh-signaler i den tro de var mine, undrende af og til... Jeg prøvede dog aldrig værre end ligkistesøm og jordbunden ånd (sprit). Dér greb AlMa nok ind, og mormor, tak trods alt for den selvdisciplin du ubarmhjertigt tvang i mig. Alt har sin gevinst. Jeg drak kun – aldrig overvættes – fordi det var nyt og spændende og jeg godt kunne lide vin. Dengang. Men selv i dag er det svært at sige nej til et glas vin i sociale sammenhænge, skønt jeg ikke mere synes særlig om det sprøjt. Og jeg holder mig meget for mig selv for at slippe for nævnte sindsstemninger som jeg ikke gider bruge energi på at blokere.

CCa beskriver et øde, svovlgult landskab med en do tågemur til højre i 2. att. som han bringes til af sine lærere for at "dø" i tågen. Han (en del af ham) dør ret let, til lærernes undren. De kalder det ingenmandslandet mellem de parallelle linjer, Limbo. Jeg kalder det "**Den gyldne Kløft**", en spådrøm jeg har behandlet i Ssp. Der er næsten 100% overensstemmelse. Havde jeg læst hans bog da? Næppe lige, så havde jeg forbundet DgK med den. Der var ikke "svovlgult" (truende) for mig, og jeg var bare *så* udlevet at jeg lagde mig til at dø inde i en hule i højre væg. Også DJ sørger for at det sker for CCa i en slags søvn – 1., 2.att., begge er vision, men spring al faren for at få 1.att. brat afbrudt af skræk! DJ nævner enten overgang ved døden tilbage til Ånden, en jetsort "gigant-Ørneform", eller udvejen, 3.att., gaven til alle Ørnens væsener hvis og når. Alle kommer til 3. bag linjerne ved *død*, men kun de der har valgt *vejen* beholder den øgede bevidsthed, til fuld udbetaling da. Så DgK er nok Akasha-arkivet, det fælles sjæle-arkiv, talerør også for 3.att. som kan "høres" og besøges clairvoyant, som når jeg besøgte min afdøde datter.

"The Rule" som DJ kalder sit systems basis, er ikke et must for ascension – som en slags levende maskine med div. mekaniske dele i.f.a. mennesketyper. Længe før DJ var der kreativt spillerum. "The Rule" minder om vægten på at Yeshua havde 12 disciple, 12 havde med hemmelig lære at gøre, (ritus) men – de 12 *forblev og virkede ud i verden hver for sig* 1900 år før DJ. Det er aldeles prut hvor mange disciple haves i "Den ny Befaling," og de var *over* 12, Mariam m.fl. kvinder taltes jo ikke med. Den urgamle "Rule" var kun starter til de faldne i 3D, leveret af Ørnen, styrelsen (s/h),

vedligeholdet af praktikanterne og derfor effektiv til et ikke nærmere angivent tidspunkt, for det er jo det alle systemer handler om: rituelle strukturer at lagre power-energi i med specifikke formål. Som penge! Nu er det en personlig sag hvordan. Skabelsen har sprængt rammerne den drattede ned i. Alle ritualer afslutter. Der er ikke mere hellige tal, ting, former modsat andre... det er kun vragrester fra en ulykkelig, hypnotisk klamretid. Enkelhed vil afløse komplicerethed.

ALT er helligt i visionen, også såkaldt uhelligt i denne enorme bevidsthed vi ærefrygter, grundet dens visions storhed. Og ophobning af power bliver ligegyldig, en klods om benet. Uanset hvor mange der har lagt power i er det for lavfrekvent og vil opløses. Hvor var den før? Hos udsenderne, der hver havde en ultimativt større energi på Jord at tappe af. Jo højere bevidst, jo mere hel-lig, helere. Jamen, kirker, templer, man kan da føle energien der... fra alle de (neutralt?!) bevidstheder. Og templer blev typisk lagt ovenpå forgængeres, fordi de lå på energi-knudepunkter imellem Jordens energilinjer, hvilket forstærkede energien. At andre før havde indlagt deres energi var kun en bonus... øh... Jeg mener man med fordel *en overgang* kan holde sig væk fra ret mange steder i dag, kirker, templer. Hvor *jeg* har følt virkelig *høj, neutral* energi var i Sai Babas superhospital og templer. Hvor hans bevidsthed var, var Kristus-energien og da vi er i overgang til neutral energi vil det holde. Han kommer jo også igen som Prema Sai.

CCa's bøger, så befrie(n)de for hypnose, er så klare vidneskildringer om 2. att. Jeg har fundet mig selv i dem, såvel som i cc's materialer. Jeg er enten det DJ kalder a "Nagual woman" eller videre endnu. Alle systemer ændrer sig nu, dnaet – menneskers konstruktion med... jeg fik det bekræftet i drømme, dog ikke direkte. Efter nu at have sikret mig således: Nagual'er er få, især kvinder. Hvor mennesker i almindelighed har én mandlig og én kvindelig side, har Nagual'er yderligere 1 *ovenpå* hver af de andre, altså 2 af hver. Det genkender jeg fint fra mit liv, men som så meget andet har jeg kun læst det hos CCa. Mændene har typisk hidtil klaret sig fint i verden, er derfor ofte uinteresserede i udvejen, det er nemt at skifte mellem højre-siderne, kvinderne er imidlertid konfliktfyldte, det store indre potentiale gør dem labile, sky, usikre, forandringsangste, konservative. Hvor skal jeg skrive under? Ja, situationen kan givet også kaldes et karmisk sjælsudslag som forårsager indadsøgen og trækker andre med. De fødte seere.

Det var ret let for mig at skoles teoretisk ude og hjemme, men svært at følge det verdslige liv som så formløs. Jeg så ikke ånder som barn, jeg var/blev låst amnesisk af, skulle nøgternt indse at verden jeg var oplært til var for snæver og måtte have alternativer, oplevet ved kronisk besvær. Derpå gik det slag i slag. Psykoterapi gik let. I dag gider jeg næsten ikke yderste/øvre højre side. Inderste/nedre OK, den sidder jeg og skriver i, men ellers inderste venstre, tak. Opdelingerne "ser", mærker jeg indefra. Jeg så den øvre venstre ganske tæt på i DgK og vidste at den skulle jeg også ind i – senere. Jeg er "færdigdød" nu, ser endnu ikke direkte, men fantasisynet er meget sikkert, Ssp, kap. 12. Nagual'er skulle ende med: "manden understøttende, stabil og uforanderlig. Kvinden i evig indre krig, dog afslappet, uanstrengt bevidst. De afspejler alle de andre, og hvis man kan "se" vil højre side i deres lyslegeme bølge, venstre hvirvle." Grænsen mellem nedre og øvre venstre har at gøre med at se direkte, og jeg står lige for. Hindringen er tvivl. Aflåsning via traumer fra fødselen af, d.v.s. også før.

Jeg har endda fundet en Nagual mand. Vi blev venner for 39 år siden, gift for 31 år siden, skilt til min store undren og uden tilbagevej, jeg blev sendt om en anden og landede derefter "tilfældigvis" hos ham igen i '17. Vi har hver vort liv men mødes på fællesarealet og har det fint med det. Hvor afbalancerende par var nødvendige i 3D's/troldmændenes maskine er de det ikke mere. Det forstyrrede DJ's konstruktion af en ny gruppe med CCa i spidsen. Udviklede mennesker har begge køn integreret, som alt andet – elementerne, planerne. Her på randen af den ny tid giver det bare enorm fred at være sammen med en balanceret modpart. Det vil ske af sig selv, som her. **Slutningen af august 2018**, og jeg er lige blevet bedt om at foretage en husrensning. Det har jeg ikke gjort i årevis, men selvfølgelig! Den ydre pendant til at huse selvtvivl – årsagen til at jeg fik

briller og har måttet nøjes med fantasisyn, skønt jeg vidste intuitivt at jeg kunne "se" direkte, irriteret derover... Jeg skal have rensset mit hus for tvivl, som trækker "onde ånder" til.

Med retableringen af direkte syn vil jeg kunne... sælge bjørnen, før den er skudt. I drømme nylig har jeg dog set mennesker som lys-kugler langt oppefra, også fået andre signaler om tilstundende gennembrud. Gennem min søn, bl.a., som får signaler om at kontakte en stor sol vi forstår er vort fysiske univers' centralsol, men indeni os: for mig *bag* årsags-/sjælsplanet, altså panden, 3. øje, Buddhi. At se direkte. Så et nyt led i processen er under optræk på augusts faldereb, et godt sted at slutte kapitlet her, men digtet havde jeg jo ikke – troede jeg. Jeg havde glemt et jeg lige havde skrevet som lå i konceptholderen. Og tænk engang – det var lige det rigtige. Hvad jeg digter vil jo være essensen af hvad der foregår omkring digtets fødsel. Hvornår holder jeg op at forbløffes over den slags? Det føles som at styre mig selv udefra, fra et sted med overblik, bevidne, og det er vel det jeg gør uden helt at vide det endnu, se det...

18.08.0583

DET GYLDNE BUR

Her i mit gyldne bur er der alt
prima miljø, vand og mad
Det er beesynderligt grænseløst
med tremmer af lys som kun varer ad
om ildstorm i alt stivnet, uforløst
derude til det lysner i øst

Jeg sidder og ser ud, længselsfuld
efter spor af det jeg har skabt
Den ny vision jeg altid har skuet
fra jeg kom til og som syntes fortabt
fordi den blev fejet af og kuet
skønt dén også var i nuet

End mere er jeg dog her og bagom
hvor visionen stadig bær' dug
Tidløs, harmonisk, sand og skøn
uimodståelig stærk i sit sug
før den intonerer sit åndrige drøn
en østlig, forfriskende føn

Hvis og når vil jeg gerne ud
en tid, et par somre, syv
blot for at være både dér og bag
ubesværet af vold og lyv
til jeg drager mig helt dérind en dag
hvorfra jeg blev sendt med min sag

3. MON

Jeg vil lige koge lidt extra suppe på DgK, for den spøger endnu: den smalle klippeklofts sider mødtes tilsidst, og her var hulerne. CCa så et øde, svovlgult område med runde forhøjninger, grus og sand til venstre og væggen til højre, alt som en tåge, så han så nok ”sandere” (fnis) end jeg, men følte det truende. Og hvorfor dø, og i *højre væg*? Akasha. Alt hørende til den kendte dagshistorie må arkiveres hvis man vil mere målrettet ind i bevidsthedens venstre side, uhæmmet af resten ovre i 1.att. Alt, også basale kh-programmer om hvem vi er i verden, ikke kun samfund og fag. CCa ser dets død, en hvid tåge forlader ham, jeg nåede kun til at se hvad der skulle ske omelet, at jeg skulle aflægge resten af en power-baseret handlemåde (Ssp). Før ville jeg ikke kunne – ? Den venstre væg. Den var uomgængelig, nåede helt op i det infinite. For mig var væggen tæt på. CCa så et stort, øde ingenmandsland = 2.att., den venstre side, mens højre væg var ud til højresiderne, 1.att. Der måtte altså være langt over til den afgørende væg ind til 3.att. da han først beskrev stedet.

Jeg havde drømmen i '11, havde arbejdet fra '90'erne med clairvoyance/kanalisering på messer indtil '09. Jeg troede dengang at kunne træne direkte syn som en biceps, var måske tæt på efter 2-3 traumatiserende dage, men måtte konstatere at det cirkus snarere slog mig bak. Jeg blev mere nervøs for hver messe. Jeg sloges med mig selv: ”Du er tosset, du har kunnet siden '90!” Jeg vandt altid, men pyyyh! Hvorfor den modstand? Jeg havde ikke kunnet bevise overfor *mig* at jeg duede ellers, vel? Dén sev lige nu ind! Det sidste af alt det skulle dø. Alt forarbejdet var gjort i nedre venstre, her har vi netop anelser, tågesyn, symbolsyn. Hele landskabet i DgK/CCa's ødemark sagde feminin: bløde, runde bakker, løst grus, sand, svovlgule tåger... helvede? Tja. Aflæggen hypnoser ses jo som så... jeg synes det er held-ved...(;:-D) Er kvinden ikke mandens hjælper?! Siden '11 har jeg støt arbejdet mig mod direkte tale over hjertet, passerede venstre nedre/øvre skillevæg nylig og er nærmere venstre hule, overgangen til 3.att.

Der er *noget* under opsejling. Jeg har fået de mest hudløse læber længe med Herpessår i anmarch. De har altid reageret prompte på sol, kulde, slik, skrap mad, indestængte frustrationer – div. fra underbevidstheden. Og i går mindedes jeg visse meeeeeget mystiske smerter fordi ”La Gorda” (CCa igen!) nævner at hun fik slemme smerter i livmoderen med udløbere ned i lårene og helt op til halsen + kvalme i overgangen til ”formløs”. Som min mens, en ild-spændetrøje af veer. Det er det eneste sted jeg har fundet en fyldestgørende forklaring på mit månedlige mareridt fra 13 til 50. Jeg fandt godt nok ud af at det skyldtes traumer, men hvorfor holdt det ved efter *års* psykoterapi? Andet forsvandt. ”Man kan ikke lave om på den brændte cd.” Næ, man kan vælge om den vedvarende skal have magt over en, og ikke bare med viljen. Når de brændte spor kræver ***trækker man hele temaet ind med dybe åndedræt til transmutation i hjertet.*** Det dybderenser. Præcis som blæsevejr. I hjertet desuden tilsat spirituel ild.

Til fødselsforberedelse lærer man vejrtrækningsteknik, endda i *vort* samfund! Hvorfor læste ingen teksten og lærte mig dem før jeg fik børn? Hvorfor brugte *jeg* dem ikke efter? Nåja, de tog ikke veerne, gav kun beherskelse, ikke forståelse. Jeg havde PMS fordi jeg var meget spirituel = ufokuseret. Kvindens ”andet hjerte”, livmoderen, søgte at ud-føde mig af væsensfjendtlig fokus hver evige måned når der var åbent til 2.att. Men ingen i *vort oplyste* samfund kunne hjælpe mig med noget som ethvert *primitivt* har vidst fra Arilds tid – kvinder har en revne ind til 2.att. foran sig i den tid i f.a. ufokuserethed, og fokus er kun til 1. Gruset fra 2. att. i DgK samles med fokuslim. Jeg fik briller lige efter skolestart (dråben!), et ydre udtryk for at måtte lægge afstand til en alt for påtrængende fokusverden. Hm, lille mand, stor næse = potens, ”onani gør blind”... der er direkte forbindelse mellem underliv-sex og pande-øjne-næse, de spejler hinanden. Briller = mindreværd, det program ligger nederst i mægdyngen, så briller, hhv. PMS kan slippe sidst.

Fysisk sex hører til 1.att. I 2. kan man ikke tale, gå, æde, ski..., kopulere, ældes. Og forelskelsens begær, frygt, fryd og klamren kom først ved Syndefaldet. Inden var vægten meget mere på sex' indre, integrative kvaliteter. Nu vi går ud af Syndefaldets sex+ til sex taber begrebet sig en del. Det sker desuden typisk når man bliver formløs, programfri, tom. Tomheden henter erindringen om hvem og hvad man var før programmerne fortrængte det, fuld frihed med alt, det indebærer. *Indtil* da er man modtagelig for sex. Ulyst bliver praktisk, og det kommer til mænd som kvinder her, skønt mænd er knap så venstrestrekte, følger solen, ikke månen. Jeg må jo være født klar til at få mit hele syn igen. Sært nok har jeg lige fundet på at læse bøger uden briller. *Med* fik jeg ondt ad H til i nakken helt fra teen, nu slet ikke, skønt siden må holdes tæt... gå uden? Jeg prøvede engang "for at tvinge øjnene til at arbejde." Det var ret træls ikke at kunne skelne f.x. den rævehvalp forleden og det rykkede ikke en fis. Nå, lad os se (;-D). Det har højere bevidsthed nu.

Erindringer vælter ind. Ikke fra dette liv eller andre, men om ting jeg bare vidste engang. Hvilke? Flbldbd.... mest af alt en klarhed, frihed, styrke, sikkerhed på hvor jeg står. Samtidig er det som om jeg ikke længere er forbundet med gamle minder fra dette liv. Jo, jeg husker dem, men jeg gider ærlig talt ikke, for – det var faktisk ikke MIG, det var programmerne. Det ny, ægte ur-mig kommer med stormskridt, og jeg er bare så glad for at næsten alt for(m)arbejdet er gjort. Jeg behøver ikke svære smerter i underlivet på falderebet. Jeg får ret milde reaktioner nu, også fordi jeg har de usædvanligt gunstige, ha, *former* at leve under. Jeg er ikke i tvivl om at nu kommer friheden, oprindeligheden, det ægte syn. Jeg er helt euforisk ind imellem... mens jeg sidder med et herpes-sår af min krops irritation over omstillingen, men uden at det føles helt som det plejede. Det har også varet længere. Irritationen omkring højre øre er til gengæld forsvundet.

I nat fik jeg klar besked om at drømmene er min gyldne vejviser. Godt nok er der direkte kontakt, men... har synske tendens til at føle, alting er NU? Givet, og ja, bare ikke helt i 1.att. Et styret liv på vej til et *helt* i nuet vil give sidste opstød, selv hos forberedte. Før færdigtydning spurgte jeg AlMa hvorfor alt ikke bare var direkte nu? Svar: en rest af slør, tvivl/angst er tilbage fra 1.att., og det respekteres, men flowet vil tiltage. - Så tydede jeg færdig: jeg var ved at låse en hidtil åben lille luge øverst på en væg. Ups, nøglen knak... ikke så godt. Låsen havde en række tegn helt fra oldtid stemplet i – nå, skolekontoret vidste råd. Da vi startede havde vi dyrelignende direkte forbindelse, vi/sjælen sov. Siden især Atlantis-tid er vi faldet meget i frekvens og har bygget rationel kh, 1.att. på, sart, ikke som 2. AlMa regulerer flowet nu det øger, og at huske og forstå drømme med 1.att. giver bevidst forbindelse, så låse var ikke så smart! 1.att. kan jo kun spørge udfra hvad den *ved*... nyt kommer over i drømme... på den måde vokser Ånden! Jeg tyder igen...

Jaja, undervisningen virker, meeeen jeg har et frustreret herpes-sår over konflikten med/i det fysiske, jeg bevidner indefra i ro og fred. *Lidt* schizofrent... mere kul på? Nej tak! En veninde har ondt ad H til, min bror lignende p.t., dog ikke uudholdeligt. Vi har **29. august 2018** og jeg fik en fin besked i går. Andre har naturligvis også bemærket at der kom et stort løft engang i slutningen af juli. Jeg har ikke boret i det, vi vidste jo at den sorte side har tabt og at det ville gå støt fremad nu mod større harmoni – åhjo, bare rolig. Hvad vi ser er panik før lukke/åbnetid. Så kommer den her kanaliserede besked fra en let rystet "Zingdad". Den s fraktions topmand er stået af. Han har om ikke levet, så holdt sig i live v.h.a. s-magiske tiltag i tusinder af år her på Jorden i den fjerneste baggrund, udøvet indflydelse i f.m. div. større krige, finansielle og politiske intriger. Hændelsen har klart givet stor forvirring i magtens korridorer, i forvejen ved at miste grebet: Tramp i USA, England ud af ØV, papkirkens sexexces, accessexit, exsucces.

Naturligvis har der da eksisteret et s hierarki. Der har jo også været et hvidt, men ingen af fløjene har ønsket at være for tydelige, bortset fra via tidens ustyrlige (?) underholdningsbranche, kreative mennesker har behøvet støtte, s/h, siden oldtid – og andre synlige s fløje har aldrig været de med størst indflydelse. Det er upraktisk at slaverne ved for meget om herrerne. Hvordan det startede og hvorfor er en lang historie... OK, jeg tror jeg vil fortælle lidt derom. Jeg starter med min egen

vinkel: livet har for mig altid følt som noget af et fængsel. Jeg kunne ikke spille de sære rænkespil som åbenbart var nødvendige for at færdes her, og senere kunne jeg ikke forstå hvorfor jeg ikke bare kunne blive det jeg var god til ad egne veje i stedet for styrede, hvor jeg tabte kreativiteten. Jeg fandt en korridor og fik delvis succes i den – messerne, men blev syg af ræset og måtte ud. Truende opgivelse... manglende forståelse og kh-rester er meget destruktivt.

Her kom min x ind (Ssp), han havde erfaret samme og brugt LUP på ydre årsager, og det er vist først nu, jeg helt forstår værdien i hvad det gav mig. Der fnyses ad "konspirationsteorier". Det er der mening i, intet jordisk komplot ville køre i århundreder, men hvad hvis udødelige stod bag? Jordens eksperiment skabtes p.g.a. stagnation i universets udvikling, en katastrofe, for bevidsthed vil vækst via erfaring. Desuden – alle ville retur til kilden, **Riget**, universernes centralsol hvis korona, ildmur, vi kom ud gennem, men hvordan? Krige opstod mellem uenige grupper og løste intet, så venner og fjender mødtes for at finde en løsning. Hvis mikroer af de mest udviklede sjæle inkarnerede i avancerede robotter frataget erindring om deres fortid ovenover og i meget vanskelige omgivelser – flere dimensioner på én gang – ville mulighederne være prima for løsninger der også duede i makro (vi havde inkarneret andre steder, men ikke som her). Fraktalistisk. Det store gentages i det små og små kredsløb går hurtigere. Genialt.

Da mikroerne begyndte at inkarnere mens ophavene sov i bevogtede "pupper", var der en tid *hele* sjæle her for at hjælpe. De var de "guder", vi endnu har myter om, f.x. Thor/Zeus/Jupiter/Indra, Freya/Venus o.s.v.. Jeg synes man kan ane slægtskab imellem de 3 første navne – det er samme. Der er variation fra kultur til kultur, men princippet er ens. Og da de sikkert var større end vi er der også ræson i de typisk ret store afbilleder, udover den psykologiske (der var i historisk tid kæmper, efterkommere af kryds). Også i at man spejdede ud efter dem blandt stjernerne og fandt samme energier der, for Ånden skabte stjernerne via dem, de er spejlbilleder af deres væsen, og det var jo altså derudefra, "guderne" kom, bare ikke alle af h orientering. Panelet der skabte Jorden havde repræsentanter for alle i universet, også s. De planlagde (som altid!) at tage Jorden, når eksperimentet nærmede sig kulmination, net lille gevinst. Det var lækkert at blive tilbudt, have slaver, æde og have sex, Jorden var alle tiders power-kilde.

Alle trænede deres jordiske proselytter i magi, disse i s og i det hele taget magt. Det endte i hat og brillers, tendensen til tilbedelse af "guderne" var ikke til at komme til livs skønt noget vrøvl, og rådet besluttede at der ikke længere skulle være repræsentanter for hele sjæle på Jorden. Visse af dem måtte "gås", og der måtte ryddes efter. Jorden kom i karantæne så der ikke mere kunne komme aliens, andet end i særtilfælde – eller pr. invitation, for så virker den ikke. Respekterer h eksperimentet gør s i alt fald ikke, så la' vær'. Men det vækker tanker om "gærdet, guderne satte om Jorden, nordlyset", Regnbuebroen og de sære landingspladser ovre i Peru, Nazca-plateauet på Jordens hjertemeridian, Keops-pyramidens top, Glastonbury o.a. S forberedte sig grundigt før afrejse, opretholdt kommunikation og dominans via udvalgte blodlinjer (sjæle), via s magi kunne de forlænge disses levetid til muligvis tusindår. (H forberedte sig også, men metoderne var andre) Intro troer, magthavere, penge, militær, traume-programmering, bortførelser af børn. Kun robotter, set fra sjæleniveau.

S sjæle vil aldrig rigtig kunne skade de sovende kolleger via deres mikroer, de var højt udviklede sjæle hvis sande natur vil komme frem når de vågner og rydde alt fremmed ud. Selv oprindelige s'r vil Jordturen da have gjort neutrale. Intet kan varigt stjæles, går retur. Men eksperimentet kan sinkes og blev det – det har uddybet visdommen, og tidskredsløb er små her – for højfrekvent energi er uvurderlig, og på ægte s vis stjæles den, bedst fra raske børn/spæde og helt unge, sensitive individer i deres fulde kraft, helst jomfruelige. Tilgiv at jeg ikke helt ved proceduren, men alt bruges, blod, ekskretioner, og sker traumatisk, for stærke humane s-emotioner er livskraft, føde for al s-Ånd. Krige, katastrofer har meget været brugt til sikring af assisterende ånders loyalitet. S ånder er overalt, æder af børns højfrekvente aura (mørkerædede børn ser dem) til den kun lige

dækker tærne – sådan svandt din barnlige, boblende livsenergi. Den blev ikke kun bundet i programmer. Et led i slavebindingen i vor typiske, nær-dyriske dagligdag. Men energien gendannes og gøres s-uspiselig ved h disciplin, indre stilhed, kærlighed, ”bliv barn påny”.

Dæmoner bruges aktivt i ritualer. ”Dæmon” betød engang kun ånd, i dag betyder det møntens s side. Jeg synes ikke om ritualer, manipulation, extremer som kun findes på de fysiske planer, op til inkl. det lavere mentale. Der skabes ved spænding som bør være minimal. H har været, er s-balancør, men ikke fremover, hvor ekstrem magi vil holde op at virke, heldigvis. Til at styre s-cirkus har en fjernstyret topmarionet været et must og haft tråde ud til alle knudepunkter: banker, regeringer, koncerner, medier, kirker – al slags hypnose, magt, men også haft alle s' svaghed: skræk for at væltes. Alt der haves er magt og lille selv, og ingen har elsket topknot. Seriøse konkurrenter? Fjernet systematisk undervejs. De nærmeste undergivne har vidst en del, men ikke haft forbindelsen op og derfor hængt på ham. Ny krop? Er jo set i positiv – Dalai Lama. Næppe med Top Hat, nok mere ekstremt og skrøbeligt trods exceptionel magt. Han kaldtes ”Den røde Vampyr”. Vampyr? Se Dion Fortunes ”Dr. Taverners Hemmeligheder” og ”Demon Lover”.

Hvordan blev han frzzzzt? Med så stor erfaring? Ja, for det første blev det ham selv der utilsigtet (?) gjorde det, selv eksperter kan dumme sig under pres. Og var *han* presset! Både hans egen konstruktion og systemet gjorde exponentielt knuder, og alt i s boldgade handler om kontrol. Det skete så vidt jeg har kunnet føle 26. juli – ***halloj, det var dér jeg fik så meget luft om hjertet i 1. kapitel*** – men har længe været under opsejling, tænk på smutterne for s på det sidste, 7 afsnit oppe. S ønskede et forenet Europa som forberedelse til et samlet verdensstyre, ”The New Order”. Hrmhrrm, 007 – ”World Domination”. De film var/er ikke uefne. Og hvem har været de fremmeste nationer? Hvem var de største kolonister, ødelæggere af fremmede kulturer? Alle lande har været misbrugt. S favoriserer ingen af slaverne, kun de udvalgte familier som fra start har haft særlig tilknytning og derfor haft meget, meget styr på deres blodlinjer. Og hvilke er de? Rolig nu, Margrethe. Der er jo netop linjer som har lagt afstand, sjæle der er faldet fra.

Tilbage til toppen. Den generelle hypnose sprækker i sømmene, mange sjæle er vågnede og kanaliserer højere frekvenser ind i 1.att. via deres mikroer, bevidste/ubevidste. Det er jo ikke så heldigt for s at bevidstheden øges, slaveri kræver lav frekvens, en *slags* halvsøvn for at styre folk. Altså drejede Rødhættes tiltag sig om at holde frekvensen nede. Det blev sværere og sværere, flere ofre, ritualer – mindre og mindre effektivt, og rotterne begyndte at forlade den synkende skude, mange var i forvejen kun loyale ved afpresning på penge eller liv. Selv blodlinjerne havde frafald. Og så blev Sai Babas tredje inkarnation født i marts i år. Kristus-energien tog et gevaldigt hop. Siden da er det gået med stormskridt. Hele sommeren har været et studie i frekvensøgning. For højspirituelle har det ind imellem betydet eufori. For andre forsøg på at holde sig selv, møbler, vægge og gulve fra at synke sammen. Al ære til disse tovholdere – ikke alle strukturer behøver at ramle på én gang, tak.

Rødtop var ved endeligt at planlægge 1. august-ritualet, nok med eksperimentelle tilbygninger, da han undervurderede (?) den energi, der nu kører på skabelses-niveauet i 2.att. Det er kun i 1. at man kan tænke på noget uden straks at tiltrække det, og han har konstant skiftet imellem dem. En smutter eller? Mon ikke rigtig mange er ved at få Kristus-energien på plads? Usynlig, umærkelig liner den kun op for den uhørt stærke sjælskerne-energi, og flere og flere har hjertet indstillet på at harmonisere Jorden, hvilket kerne-energien netop flyder ud ved... i det nu hans Disharmoniskhed bare kontaktede sjæleenergiene i tanken for at hævme var der ”serveret”, han fik automatisk en strøm igennem sig der brændte hans kontrolpult, hjernen, af og disint... nej, integrerede ham, whooosh, død, disintegreret var han jo i højeste grad. Al energi søger i forvejen at udjævne spændinger, højfrekvent da navnlig. Han nåede ikke ritualet. Men de lige under vidste nok til at lave et – det gik jo ikke rent politisk at nogen lugtede lunt, bare lade som intet er hændt, ur-strategi. Så røg de 2 næste 1. august under s-ritualet, og dæmonerne brød kontrollen ca. 10.

Alle magtstrukturer smuldrer. Verden har en helt ny tilstand. Måske når vi at se en tid hvor alle bare bliver det de vil være uden alt det benspænd. I mellemtiden er der stadig s'r tilbage der vil lave ravage, og opblæste dæmoner vil puste til bål hist og her, til de har slanket sig til normal størrelse igen. Nogle har oprindeligt været vor egen fraspaltede energi, og de og andre her har haft en integrerende funktion, rensende, helende (ikke DJ's allierede ånder, de er ikke fra vor dimension). Det vil de ende med igen – rengøringsassistenter i energisektoren så længe der er inkarnationer som er lavere frekvente end nødvendigt. Vi er *allerinderst* sammensat af alle de energier, universet er skabt af. Robotten af lidt af Jordens. Vi skal have det ved traumer fraspaltede integreret igen, og det vil ske af sig selv hvis vi tillader det, tro imod den inderste stemme og ikke alle de der ved lige hvad "man" skal. Men kan Redneck ikke komme igen? En masse tid er spildt og udviklingen går stærkt. Det var svært nok før han røg og ingen afløsere... hov, AHA! Nå, næste kapitel.

18.09.0584

WHOOOSH!

**Det skete just som han mente sig klar
Han så et lysglimt hvorpå han VAR
Det passed ham egentlig fint, så træt
at noget større end ham tog fat**

**Hvem sigter jeg til? Jo, ham bagerst om
der styrede alting der gik og kom
Med ham letted trykket, det tusindårs åg
der holdt os sovende, stopped vort tog**

**Så nu kan vi lege og blive hvad vi er
uden benspænd og mindreværd
Floden vil strømme igennem os med alt
og alle smådjævle skrumper til salt**

**Den tid der blev spået kommer nu bragende
med de ny mensker som kommer dragende
Her ku man brøle et drønende HAH!
Hel're et inderligt, hjerteligt, frydefuldt,
stillehavsbrusende HALLELUJAH**

4. DER

AHA udmøntede sig om natten i at 2 film, frigivet post mortem med Robin Williams som hhv. rumpilot og efterretningsagent omsider var kommet over pytten. Sikken et ansigtsudtryk – sygt smil, totalt udbrændt... RW var succes på alle 1.att. måder. Han havde fat i *hele* højre side, alt i overfladen var der til ham *og samtidig* var han potentielt spirituel. ??? Ja, hyperaktiv, geni, psykologisk gennemskuende, alkoholiker – linden på døren til Kilden giver bagslag i f.a. klarhed, som ledere ikke kan lide, men tolererer så længe det giver profit og holdes indenfor visse grænser: superslave i magtapparatet. Som så mange frontfigurer levede han for at blive holdt af. Resten af tiden holdt han ud. Sjælen meldte sig tit, men kunne ikke stoppe den vanvittige himmelflugt, matricen beundrer så meget – ubevidst fordi den er indledning til vejen. Sjælen måtte gøre ham syg for at nå ham. Han hængte sig pga. en Parkinson-variant i anmarch som tog hukommelse, skarphed, førlighed og gav stærkere depression end han var bekendt med i forvejen... det er svært at slippe 1.att., når man er bundet så godt til det bestående.

Vi springer lige lidt. Husk, både s og h er børn af Riget, begge modi har hævd. S fremgangsmåde frembringer et ”sort, sugende, håbløst hul” i selvet, hjerteløshed, mangelspænding. Men Rødtuds bossen kunne ikke se anden vej, de udvalgte blodlinjerne ud fra ligesindede sjæle (sjælen er i blodet, gammel viden). ”Lucifer*” kan godt have været opsjælen, den *Satan*. Eller? Det kan have været meget indsigtfuld hjælp, og i så fald *var* han ”Lysbringeren*”. Blodlinjerne var et mindretal, som den bevidstløse s prik i den oplyste overflade udenom i menneskehedens yin/yang-tegn. H havde søgt løsningen i fredeligt fællesskab, men også deres modus var forgæves – selvets oplyste prik i den bevidstløse s overflade som h aldrig engagerer sig nok i. På et tidspunkt når et intelligent s eller h *menneske* til at alle veje udad fejler (menneskeroboter forstår det tunge fysiske). Det er vigtigt at skelne ”Madsens” udvikling, der svinger mellem s og h, fra blodlinjernes s. De fulgte den oftest og kom afsted med det, modsat Madsen-s'er hvor det kun gik en tid.

Lad os kikke lidt på Hugtand. Han høstede exceptionel magt og goder ved at tjene s princippet i årtusinder, blev bibragt viden som en troldmand faktor 100 så han kunne undvige døden... muligheder fint beskrevet af CCa... hans viden øgedes bare støt som s-sjælernes effektive redskab – og moral var ikke det samme for ham som for Madsen. Det udbreder jeg mig lidt mere om længere nede. Han skulle/kunne ikke bruge den gængse døds-neutralisering og spille tid med ny fødsel og oplæring, og som kanal for de store ånder, skønt s, fik han konstant øget sin frekvens. Målet her er at blive kanal, bare for sin egen højfrekvente sjæl til sidst. Kanal for tilsvarende entiteter er fremragende træning. Når bevidstheden øges, s eller h, og uanset hvilke uhyrligheder set med vore øjne – gjort af andre for ham, sådan kan man også sno sig (lidt) – og man følger den vej man har aftalt at gå, så er man altså i *voksende kontakt* med sin sjæl. Jeg tror, lige netop dette snød de udenjordiske kontakter.

De udfordrende omgivelser her gør at man lettere indser at afbalanceret h/s er nødvendigt for at skabe udad, men at det ikke er løsningEN, bliver ærlig talt træt af begge... Rovtand gad inderst inde ikke mere, han var gradvis blevet mere neutral, derved tiltrak han et skift, løsningen: fuld kontakt indad. Sjælskontakten og Ånden bag. Hans opgave var slut, i synergi med tiden. Som den fremragende kanal han var kom de sjælsenergi han stillede ind på for at hæmme ham til hjælp, for lige igennem ham og brændte kontrolpulten af, hvorpå hans sjæl trak ham ud, instant integration. Mirakelhealing. Og de 2 ?-tegn i () tidligere med ham var min tvivl om han gjorde det bevidst. Men s er ikke selvbevidst, og selvom det stiger bagom er der typisk en håbløs karmaregning. Så: et ubevidst ønske voksede, sjælen var vågnet og skabte en mulighed - konsekvenser ryddet i eet hug ->smut!<-. Han gennemgik Helvede her – for at bestride opgaven måtte han vide tingenes mekanik indefra, i.e. traumatisering, og til sidst gjorde han hele 1.att. en stor tjeneste. Han sidder i 3. med de andre mestre og klasker lår over det fantastiske rollespil, det var, ikke?! Ingen dør jo...

Synes du, det er lidt langt ude, så overvej Darth Vader i "Star Wars", et af vor tids store eventyr. Den er en virkelig dyb historie med strejf af 2.att., ikke bare "pladder-romantik". De fleste andre eventyrfilm er knap så dybe, men bedre end så meget andet. Børnelitteratur? Ha! "Flicka" og "Sølvhingsten" hører til de allerviseste metaforer jeg har læst, derfor står de stadig i min reel. Eventyr over i skønlitteratur er ofte for viderekomne voksne... Kipling, Shute, Hilton, Maugham – Anker Larsen – gamle, men gode. Nå, men Ånden elsker alle sine børn, s og h er blot 2 forskellige sider af bevidstheden, at eksperimenterer med uden fordom for at forstå enhed, finde kilden, og det fremgår især meget af de ældre eventyr og sagn der er meget lige på. Den guddommelige, jordiske natur i aktion – en flok ulve nedlægger en elg. Af uvisse, særdeles visse grunde krydsedes deres vej, og en voldsom integration fulgte. Hvis ikke, ville energierne stagnere. Faktum er at både s og h ender særdeles lidenskabsløse – neutralt overblik.

Jordens 1.att. er blueprint for den 3. skabelse ...a) 0. bevidsthed, b) 1. skabelse af delthed, Riget, c) 2. skabelse, større delthed, sjæle/mestre, d) 3. skabelse, os). Ab nu vil det blive mere generelt forstået at det drejer sig om at søge *ind* for at finde sjælen og Riget. 2.att. vil forløses, og 4. skabelse vil brede sig til alle universer, kloder vil blive beboet overalt – der er nok af ubeboede, klar til indflytning, og der er ingen grænser for visioner, visioner er det alt sammen... så hvad med denne, vores, efter det her? Hvad vil vi se ske? Først en frustreret håbløshed som alle i underbevidstheden følte ved det tunge åg, en bedøvelse gennem nogle tusinde år. Folk vil opdage at de har været undertrykte, bedøvede, holdt uvidende på alle mulige måder, blive rystede og så aldeles rasende, målrettet/ikke målrettet, reaktion. Også som sygdom og død. Foruden altså et gevaldigt løft. Mange vil nok synes at Bloody burde hænges op i...øh... men han betalte prisen.

Nåja, RW. Hvad havde han med det at gøre? Jo, bortset fra at han afspejlede Blodtuds situation ret godt – udbrændt rumpilot og efterretningsagent i s overfladen, og alt kommet p.m. over pytten efter selvmord p.g.a. neutraliserende sjælevink – var der også en sød lille blodtud til mig. Alt i 1.att. er baseret på den yderste udgave af selvet, og alle vore livs programmer har gjort de fleste af os meget selvhøjtidelige, selvom RW brugte 60 hyperaktive år på at grine ad sig selv offentligt. Værdifuldt, men man skal også videre. Uden i øvrigt at dømme - i sidste ende havde RW ikke det mod han ellers udbasunerede til at tage projektet længere ind, sætte farten ned – ***har du, Lissen?! 7. september 2018***, og jeg er lige kommet over en rigtig ubehagelig boren over venstre øje oveni svagheden i underlivet og en utilfredshed med mig/mit... hvordan blive helt fri af det mindreværds- = selvhøjtideligheds-pjæt? Robotter *har* jo ingen værdighed, ind mere hjælpeløse end amøber, ud som vakkelvorne cykelstativer, mellemtiden brugt på at bilde sig ind de er "nogen"...

Mestre ler meget; de *lever* erkendelsen. At være id med AlMa inde bag, vidne til Lissen har jeg drømt meget nylig. Det er da klart selvværd vil komme op nu, Rudolf er lettet. Det ægte værd ligger under alle slaveprogrammerne og har aldrig skullet bære alt det lort, bliver væk, synker ned i... den håbløshed i forrige afsnit. Vi fødes JEG ER, provokeres til selvhøjtidelighed med angreb, og derpå *cementeres* vi i værdikampe = tvivl, prima slave. Selvhøjtideligheden kom op, og under den sårene. Jeg mærkede dem komme op og fik desuden afvisninger ad libitum den 5. og 6. Helt fint. Dybe vejrtrækninger... ja, jeg er Lissen, men primært AlMa. Jordisk værdighed er kun programmer vi kan manipuleres med, spændetrøjer som bl.a. forårsager at vi er nødt til at spise ret tungt for at skabe et solidt fundament at slås fra. Mel. Brød. Mysli. Hold kæft hvor har jeg fortæret meget af det... ikke mere, det er jo ren cement. Jamen farvel da, falske fundament og medfølgende rester af remme og tøjler, nu I paraderer ud af sagaen...

meget passende skrevet lige efter husrensningen i går. Det par havde virkelig sluppet masser af gamle bindinger også. Rensningen var en ren fornøjelse. Og virkelig spøjst at iagttage hvordan manden blev helt flyvsk bagefter, ikke til at tøjre. Det bliver spændende at opleve de næste s-højtider, 1/11, 1/2, 1/5. Der vil nok være aftryk af de gamle i ku en tid endnu, men der vil kun kortvarigt kunne tilføjes nyt. Vi ser hvad der sker. Måske får jeg også et lidt højere blodtryk, når

der ikke længere ligger det låg på. Så kan jeg måske opleve at kunne holde varmen. Det ville da være en forandring efter alle de kolde fødder, hænder, næser. 21 grader i eksamenslokalerne... jeg var nær ved at trække rim... som meget spirituel h person havde jeg i forvejen ikke megen jordisk overflade, jeg har automatisk og eskalerende udskilt alt s og uægte, hvilket betyder at varmen ledes væk og ikke suppleres. Et vendepunkt kunne være helt rart.

Vi har 10. september 2018. Wikipedia om karma: 10.000 ord i loop! Wiki er overfladisk, useriøs, men en let nødløsning. Nå... mig: karma er konsekvens, spejleffekt. Moral kom først da vi "faldt ud af Eden" *esoterisk*. Fremhævet pga. senere info. Livets kabbalistiske Træ fik først da rigtig fysisk sfære, Malkuth, og død. Moral er s/h programmer, bygget på *kundskab*. Iflg. 1. moral har vi fri vilje... til at tage andres også! Så "god" moral kunne/kan være rov. Samvittighed, sam/fællesviden er *karmafølelse, etik*. Da vi begyndte at dø/leve efter regler var vi støt mere indsyttede i dem ved døden – *oveni* karma. Total konflikt. Top h mikroer er blevet neutrale nu, uden id med de topmoralske h programmer, for så vil de begynde at dø... tro imod sjælen har de kun lige kunnet leve her, ikke rigtig deltage før nu. Madsen, h/s, udrenser div. efter døden såvidt muligt og så retur, til de har arbejdet sig neutrale. Top s folk har kun liiige kontakt med selvet via egoet, traume-amoraliseres målrettet, bruger det, trættes, går mod neutral og befrier sig derved ubevidst *hernede* en dag. Himlen *er* i tårnet og Helvede i kælderen og midt mellem har vi den neutrale sfære...

Når vi en dag lever den bevidst bliver det unødvendigt at spise. Jeg har prøvet, gennemgik "Livingonlight" i 2003, 21 skrappe dage i meget stærk erkendelse, usvækket af mad... der røg 12kg, jeg ku squ dårligt slæbe mig op i seng ad trappen til sidst, hihi... Nå, jeg gennemførte og fandt at vand ikke var et must for mig, kunne undværes, det gjaldt bare ikke mad. Ret modsat de fleste. Der er spirituelle på verdensplan der lever helt – eller delvis – af lys, f.x. + saft eller frugt. Fælles for dem er at de enten lever yderst tilbagetrukket eller har et erhverv som de er pot og pande med, d.v.s. er lige dér i tid/rum hvor de skal være og derfor har jordforbindelse. Hvis jeg havde trukket mig, levet udelukkende spirituelt, kunne jeg nok have fortsat. Der var noget at rense ud, og så havde miljøet været perfekt. Jeg fik faktisk valget; men... hvis, havde jeg haft mere flow på det. Jeg var spirituel nok (vandet), men noget (ny jordforbindelse?) lissom vinkede længere henne, altså valgte jeg erstatningen mad, værs'go' a skyl, og jeg gad ikke mere tvingen-mig-selv.

Den 14. september 2018. "Afgørende integration er lige op over." Tak. Tanker: forfrossenhed skyldes *også* selve det at være inkarneret. Det er unaturligt for sjælen – nogle af os mer-spirituelle er i konstant "fraskillelse", og h = sarthed og tidligere aldrig i den gevaldige s/h programkonflikt. Jeg valgte at være her som h-modvægt og med-løfte Jorden på vejen mod neutral, blive det selv i samme ombæring; men de højere energier vil søge fri, jo mere konflikt jo værre til enten et brud sker – sygdom, død – eller et forlig, hvorefter oprøret dæmpes. Verden nærmer sig forliget, dermed også jeg, men det har præget mit liv meget. Fanger andre mig f.x. i min sandeste modus, ufokuseret, er deres tale volapyk til jeg får indstillet mig på lavere frekvens – altid. Og fryseriet vil være der så længe ubalancerede, sentimentale programmer flyder i mit energinet. De skal ud, hæmmer højere flow. "Men uden er man da en kold skid...?" Jeg begreb ikke som ung at jeg (skjult!) var ret koldsindig. Programmerne var som lunende apps. Men koldsind er hjertevarmere langsigtet... apps'ene kolde! Alt er relativt.

Fuld identifikation med AlMa, *evt.* også overens med sund ku, så hæmmes Korpa, min kropselemental, ikke, og varmen holdes automatisk, men AlMa burde være nok. Skulle. En dag må jeg uafhængig af omgivelserne kunne beherske min krop. Det er urigtigt at fryse og ikke kunne se en brik 1m væk!... hvor det minder om Disney's "Frozen". Den kærlighed der skal til er bare ikke jordisk... det handler sandsynligvis om realisation for mig... **mandag 17. september**, og jeg har lige haft en week-end hvor jeg skulle have taget mig voldsomt sammen (fokuseret) for at følge de vante rutiner, og hvorfor også det? Jeg var tung i hovede og øjne, som tæt på syg, så jeg sov det meste af dagen og hyggede mig resten. Og trak vejret. Hvad mon nu er integreret, der blev tydeligvis

arbejdet henover sløret. Jeg har ikke kunnet huske hvad jeg har drømt de sidste 3 dage, kun glimt af energiarbejde som vil erindres. Lugen vil genåbnes fra 2.att. – drømmen i starten af sidste kapitel – måske også et hint om at jeg ikke ville huske mine drømme en tid, nøglen knak jo i låsen.

Forresten har jeg bemærket et skred i hvor min opmærksomhed udspringer fra. I slutningen af kap. 1 var den gledet fra solar plexus til mellem bryst og hals, bagved det hele. Sjovt, nu jeg tænker over det føltes den da jeg startede personlig udvikling mest forsidig. Jeg fulgte den ind til centrenes udspring i rygraden... nu er den bag nakken – langt omme bag. Sidste uges drømme sagde også at jeg gik ”fra hals til pande” nu, overgang til mester-styring. Alle sentimentale programmer ud, højere kærlighed tilbage. Jeg elsker f.x. mine sønner, men nægter at kvæle dem mere i samfundets vample modersirup, spild af energi for alle parter, så kulde? Nej, højere kærlighed. De sagde også at de ”overstrakte, -spændte” muskler i ryg/lænd/lårhalse ikke er slid/slaphed men indordning af højere energier, en slags vokseværk... tiltagende siden teen! Jeg ser bevidsthedsfibre indbygges i drømme. Når jeg at se en tid jeg kan leve godt i... nå, morbid tankegang.

Lørdag, 22. september, og tilbage til RW-drømmen i starten af ”DER”: bølgeringen efter Top Cat der kom over pytten er nu næsten passeret, jeg begynder at se den gevinst der har været undervejs lige siden de sprukne læber og herpes-såret i starten af ”MON”... og har et nyt sår på overlæben. ”Ord, der brænder”. Jaja, vi reagerer. De sidste dage indledtes med hestetigninger = forskel mellem indre og ydre som udjævnes; men i dag er jeg vældigt lad, dybt afslappet... jeg har skrinlagt helt basale Maria-programmer. Hvis ikke fri af dem, hvem reagerer så? Jeg har nævnt at føle mig siddende bag en robot. Programmerne var til den, ikke mig bagved, men ingen af os behøvede dem (mer). Ja, vi må følge jordiske procedurer men kan bevidst spille og aflægge og grine ad det hele. Jeg har åbenbart ved at trække mig så langt ind sat mig udenfor deres rækkevidde. De faldt af. Nok et Herpes-sår værd... Jo mere bevidst, jo mere er robotten id med sjælen og ikke ”en jordisk arvemasse”. Dnaet tilpasses, og AlMa kan nærme sig robotten... (de var 1 fra start!)

Herpes-sår har ledsaget PMS hos mig lige fra puberteten og hver gang jeg har bidt noget i mig uden rigtig at vide det mere – for at takkes alle de skide sociale programmer. Jeg reagerede imod dem lige fra spæd. Ja, jeg har længe vidst det med de programmer, men det er ikke det samme som at leve det. Det kan man først når der er lagt afstand til dem, og hvem kan det hvis man prøver at fungere derude, hvor løst de så end sidder? Man kan ikke se dem siddende i dem, ergo kan man ikke vælge og vrage... Ah! En glad, befriet følelse og øget nøgternhed som jeg værdsætter mere og mere. Jeg gik på fb i går for at se om jeg kunne kontakte Peter Jackson (Ringenes Herre). Jeg kunne selvfølgelig ikke sende en privat besked, men jeg kommenterede at filmatisere CCA's historie. Andre havde naturligvis foreslået... mere fantasy. Måske ville det mere ham at forbinde fantasy og reality på anden vis. CCA har the lot, og Jackson ved alt om special effects.

Ang. den sol til slut i ”HVAD”: jeg har tit ”set” en sol i mig, det er sjælen – og givet DJ's ”samlingspunkt”, bevidsthedens fokus som de gamle seere ”så” i skulderbladshøjde bagpå vore energi-bobler (det jeg mærker bag nakken?). Iflg. dem lignede vi *dengang* æg af transparente, lysende, bevidste fibre, indeholdende en masse yderligere fibre, kun let udnyttede i punktet hvis lyskreds yderligere oplyste ”kokonen”. Men jeg har hidtil aldrig (vågen) kunnet ”se” den hvidgule boble, som nu er mest gængse form, ”kun” solen og de udnyttede kombiers ladninger/farver. Ladning (følelser, ideer) er et trin lavere end farve, jeg opfatter begge. Hvorfor ikke kokonen? Enderne mødes ikke. Men intuitivt ”ser” jeg, kreerer f.x. digtet ”Det gyldne Bur”. Min rationelle mennesketype kan ikke så let se, kontakte andre sfærer og lavede kh-broens sikrere by-pass med ”ulempen”: at måtte tro. En genial forberedelse til at skabe direkte forbindelse til sjælen via fantasien (enhjørning!), uden de gamle faldgruber – med mange nye, men bakterierne ville blive i kolben! Ukendte verdener er irrelevante på den vej (men egen 2.att. er forgård til disse).

Det behøver ikke kun at gælde ukendte verdener. Beskeden i nat var at jeg godt kunne glemme alt om en lille rolle derude i slusetiden gammelt => nyt. 1) Kh vil ikke tillade mig det. 2) Jeg er

ganske enkelt ikke lavet til det. Jeg skal gå AlMavejen. Det kan være systemet vil mig engang, men hvad der har relevans NU er min troskab imod AlMa uden at vide noget som helst. Sådan kan man få samme besked ad flere veje. Ret uventet, faktisk. Jeg måtte sidde lidt og summe for at forstå at jeg overhovedet havde prøvet på det, jeg her fik at vide. ”Mal, spil, men hav *ingen agenda*. Leg.” Fælder er der nok af, tryghedsnarkomanen 1.att. er en værdig modstander. Dens arbejde er at sikre os imod en brat død, fra omgivelserne såvel som den enorme 2.att., og den gør sit arbejde godt med at søge befæstninger derude. Tak for det, men nej tak. Det er AlMas vej jeg vil, det føles bare som en træls, langtrukken kold tyrker ikke at kunne gøre noget jordisk andet end slippe. Straks gaber fælden med ”trygge”, sinkende bindinger. Tak for drømmene.

Mennesker før den ny type, bobleformen, var mere barnlige. Boble vs. ægform viser tabte fibre... tab eller gevinst? Sådan som samfundene har udviklet sig overalt til nærmest rumfartøjer ovenpå den oprindelige verden har vi lært barnets fantasi at skabe gennem intellektet, virkeliggøre hvad vi har set hinsides med intuitionen, og de ting er bare det jordiske, endnu klodsede udtryk for kilden. Det ultimative er at kontakte *den*, forene sig med den. Måske en slags fanatisme, bare ikke skadelig for nogen, tværtimod. Det siger sig selv at udvikles den ene ende af broen, udvikles den anden også. Via intuitionens bro rydder jeg det sidste stykke ind til kilden ved at tillade den og få direkte tilgang til verden fra det øjeblik foreningen sker. Det er ikke længere væk for mig end det har været for andre, og jeg har ingen anden vej. Det sætter det lidt i relief at jeg kun har set vores hvidgule kokoner højt oppe fra i drøm – jeg så dem oppe fra broen!

Mandag, 24. september. Jeg har lige gennemlæst de sidste sider. Tydeligvis er endnu et lag/låg lettet. Robot-fornemmelsen... der *vil* være sære følelser af at være til stede flere steder på en gang, mens udskillelsen af den mest basale hypnose foregår. Der er programmerne yderst, så robotten, og inderst AlMa. For at udskillelsen kan gå lettest trækker man sig længst ind, med mindre man er masochist. ”De programmer er unaturlige, lad naturen gå sin gang uden at blande dig med dine små agendaer!” Nåja, jeg gør mit bedste. Jeg har i lang tid haft mange drømme hvor fundamentet og lokaliteter i jordniveau figurerede. Ja, jeg så dem og var klar over at der arbejdedes på nogle fortøjninger. Jeg forstod, og forstod dog ikke helt, det kan man først bagefter. Det gode ved at stå der hvor jeg gør er at man ikke kan gøre noget galt. Det går den slagne vej uanset, for vise AlMa er ved roret. ”Robert” er smart, men begrænset.

Åh, jeg vil så gerne give videre som vi opfordres til fra spirituelt hold, men mit niveau er for dybt. Jeg kan ikke gøre det i overfladen. Ikke nu. Fremturer jeg med noget ingen begriber, hvorfor skulle de så lytte? Og man skal først rage op over mængden på en eller anden måde. Sai Baba gjorde det med sine mirakler. De var trivialiteter, tricks for ham, faktisk som min kunnen er for mig, blot temmelig meget mere iøjnefaldende, og det var hvad han brugte dem til. Det der havde virkelig betydning var hans beskeder, og de kom ikke ud hvis ingen kom for at høre dem, vel? Måske har AlMa noget i støbeskeen, men ikke nu, og Robert spændte ben med gamle programmer... Jeg er i lave igen. Jeg synes i grunden at Krystalfloden er en årtusindbog mere end en dagbog, en syntese af DJ's gamle og nye seere og så mig. De nye seere fandt vej, og de havde endda subjektivt realistiske beviser for deres påstande. Jeg starter ligesom fra nær den anden ende; men jeg får dog andre subjektive beviser som jeg kan acceptere.

18.09.0585

SEJTRÆKKENDE

**Alt gammelt smuldrer
forgives i fejende vinde
Nyt rumsterer
vil lække ud fra langt inde**

**Gyldent bur
eller vaklende vindfælde, Fanden-
s Trygt midt i heksekedelen,
stegepanden**

**Bristefuld
af alt det jeg fik med fra oven
Sejtrækkende grålig tålmod
påtvungent doven**

**Fuglene basker mod vægge
med frihedens vinger
Saftigsød ny frugt synes syrlig
når tremmerne tvinger**

5. VIL

Onsdag, 26. september, og jeg skal love for selvopholdelsesdriften afledte fra nu til nu i går. Godt at huske det kun er energi. Man *kan* bestemme ”farven”, sorg, vrede, angst, frustration kan laves til forventnings glæde, skal bare være stærk nok til at aflede fra at 1.att. er truet. Det afhænger af viljen... og graden af martyri. Jeg gik en tur og sang, og derpå malede jeg. Orkes det er det bedre end at trøstspise. Det *giver* tryk afledning, men jeg orker ikke konsekvenserne, og evner er ikke kun for tilknytning til kh. De er også udmærket drivtømmer i kh's store forlis, så overlevere ikke går helt i opløsning i det mægtige, mystiske 2.att. hav. En vis mængde bevidste rutiner er også godt, hvis man vil bevare overblik. Nogle har valgt at være her som uspolerede energi-højnere uden overblik, f.x. mongolbørn og svært autistiske hvor andre sørger for overlevelsen og som en bekendt jeg mødte i går, førtidspensionist, helt ude på træernes kviste fordi man søger at aktivere ham. Dette travle brækjern i systemet løfter med neutral energi og har intet andet til det.

Jamen, hvor skal pengene komme fra o.s.v. Det ved jeg ikke. Skal vi ikke hellere se på om penge overhovedet er nødvendige som fundament for eksistensen her? Søg ikke at bilde mig ind at løsningen kun er eet stort, fortsat, kollektivt slagsmål. Jeg ved bedre. Og nej, jeg er ikke direkte involveret, for jeg har for længst erkendt at det ikke er dér mine evner er. Jeg skal virke bagom, som da jeg talte min bekendt ned fra sølvpoplerne: ”Der er intet galt med dig. Vær i kontakt med dit inderste jeg og alt vil glide.” Ufattelige opfindelser og løsninger ser dagens lys, med og uden økonomisk finansiering. Jeg husker et eksempel fra den indiske udørk. De stinkende rige i regeringen kunne ikke enes om finansiering af en ordentlig vandforsyning i et område skønt den fattige befolkning fik misdannede knogler af giftige mineraler. Sai Baba organiserede det hele, OK, der skulle penge til noget af det – rige donerede, folk arbejdede gratis, og voilà! Udenom regeringen. Hjertets økonomi, og alt flød let. Hvad skal vi med andre ledere end det? Den gamle tids ledere elsker kun magt. UD!

Jeg har været forundret over at der ikke kom eskalerende med spirituelle oplevelser for mig à la den i marts med Kristi fødsel og gensynet med min datter. Nu sku jeg rigtig hoppe rundt i dimensioner og... sagde mit ego. AlMa: ”Næ, du skal slappe af.” ÆV, altså... Kontakt *var* der jo. Begivenheden varslede i stedet det her langt vigtigere uvejr af flyvende skraldespandslåg og affalds-projektioner. Naturligvis, hidrdir – det var jo præcis hvad Sai Baba var omgivet af. Hans energi opløste alt der ikke burde være der. Folk blev syge, sure, sære ting skete... lige født igen og allerede fuldtidsjob! Kristusenergien har altid været i Jordens energistruktur, forberedt, men kun få forstod at få tilgang til den. Det ændrer sig hastigt. DJ nævner en meget speciel energi som de ”nye seere” fandt – det var da den – direkte adgang til kilden. Desuden – Shirdi SB var Shiva, den maskuline ødelægger, inkarneret. Sathya SB var Shiva/Shakti. Nu kun Shakti, den feminine energi, super-ødelæggeren, bag verdens kulisser... den spirituelle oplevelse var selvfølgelig også synsk.

DJ's beskrivelse af vores bevidstheds struktur som dimensionel løgkugle er lige i øjet. Det var netop oplevelsen den nat. Eva lever i et nært lag, og jeg havde lige energi til at få rykket fokus derhen. Min frekvens øges støt, forudsætningen. Jeg oplevede hvad DJ beskriver og gjorde det før jeg læste det, det kom ikke derfra. Det belyser også mystikernes oplevelser. De kom til, huskede div. kollektive dimensioner: Himmel, Helvede, Gud og ur-sortheden (sidste lige udenfor det menneskelige område), ligger på vej til realisation, blot ikke på DJ's bevidste, nøgterne måde. Han kaldte det ”tilfældigt”, en ”gave fra Ørnen”. Sært at han ikke tog den længere... alt er jo visioner. Hans hoppen rundt i lagene bevirker øget bevidsthed, ”eet skridt imod Gud, og Gud tager 10 imod dig,” alle lag oplyst i ét nu af den indre guddommelige ild brænder det sidste af og bryder kuglen op og vi er eet med de frie ”Ørnens/Åndens emanationer” udenfor, uendelige – 3.att. Men hvad hvis man søger ind i selve samlepunktet, sjælen, ”solen”? Det må da gøre det samme!

HEUREKA! Vi har 30/9, og en masse er lige faldet på plads af det ophvirvlede fra 26. juli... Jeg havde en snak med min ene søn 6. sep som til min forbløffelse udartede. Han blev grov. Jeg troede skyttegravskrige var forbi. I kølvandet indså jeg, jeg endnu hang i egomani og hvor meget han trods alt/ergo så min billedlige måde at "se" på som "romantisk sludder", ikke megen bekræftelse! Hvad skal jeg også med den... ellers havde vi måske kunnet have en frugtbar, respektfuld samtale. Jeg har ikke så kvikt et intellekt som han, og der var noget i tankerækken der manglede. Jeg vidste bare at jeg havde fat i noget rigtigt, så jeg stod fast. Han er meget skarp, men har alle dage haft en blind plet i lige det felt og kunne ikke tilføje det jeg manglede. Frustration! Vi har været forsigtige lige siden mens du har fulgt at det faldt på plads for mig her. Han har været god til at være grov men tåler det ikke mer, jeg har aldrig, og ingen af os har kunnet æde den slags nogensinde. Jeg afreagerede lidt – det med Darth Vader! Emnet? **Karmaforløsning for s.**

De nærmeste dage brød jeg min hjerne som en gal. Hvad manglede der? Det gode ved slaget var da at *det* blev tydeligt. Det lykkedes først at finde det da jeg bad om at få det belyst d. 28. før søvn. De første hints var der næste morgen. Temaet har egentlig hjemsøgt mig i en del år. Det startede med Gud og Fanden. Men Gud har jo *skabt* Fanden... øh...? Gud har skabt s og h. Jeg har vidst længe at to sider af samme sag begge må føre til højere Ånd, men hvordan? Jeg så kun at de førte til hver sin side, mere og mere extreme. De måtte jo på et tidspunkt bøje indefter (Einstein: energi går i buer, ikke rette linjer...), jeg kunne bare ikke se hvordan. Et bedre billede af at der er ting man ikke kan se uden større overblik er vist svært at finde. Da tiøren faldt – godt udtryk, forældet, øv – indså jeg at jeg bare ikke havde fået sat de brikker jeg havde ordentligt på plads. De to, der kommer i vejen for hinanden, altså. Exakt forståelse er godt, det har sønneke ret i.

Altså videre fra 10. september – karma er s/h spejlbilleder i Akasha/ku der skal afbalanceres før ny tid for at undgå smitte, og det tog for alvor fart med Topmyg 26. juli. Alt stjålent går retur til ejer. Se Hermes-staven, Caduceus, dna eller et 8-tal hvor s/h starter i toppunktet, går hver sin vej, krydser og ender i ny mulig start mindt i bundbuen (hvor der kan krydses igen for en ommer) nu bevidst neutrale, men buer varierer i omkreds, de kan tage lang tid, og kryds kan ske *hele* tiden. På h side ofrer man sig, strengt moralsk og ærlig, så god mod alle – undtagen sig selv, kommer i mangel, selv-manipulerer – martyrer – jeg forstår, muslimer hånede kristne oprindelig – fin statsreligion. Sært uærligt. Der er både h og s politikere, tit svære at skelne. På s side rager man til sig, blæser på regler, lyver, egotripper, manipulerer med andre, ophober. Sært ærligt. Jeg kender ingen s extreme, men de ses en del i pressen i f.m. overgreb på børn og kvinder = de extreme h, anklagerne. De har svært ved at kræve deres ret, er bare nødt til det. Alle er i krydset. Karma betales.

Hvordan *er* s/h så ved kryds og mulig realisation? H er typisk udbrændt, "hjemmefængslet", må modtage hjælp og sige fra m.h.t. at krydse og skabe ny ubalanceret karma (job), men talenter nok. S er typisk ufrivilligt "hjemmefængslet", nødt til afhængighed/hjælpsomhed, kan ikke tåle s, må indad, ikke skabe ny ubalanceret karma, jobløs, talenter nok... don't I know: jeg er h, ingen særlig indkomst, støtter sønnerne psykisk/mentalt, den ene h, udbrændt på konstanthjælp, den anden s, finansielt støttet af far, min x er h og udbrændt på konstanthjælp, min xx er s og støtter sønner og mig især økonomisk. Valg? De *er* truffet – dybere end Robert. Kuldsværhed er med, spejler at "Maria har været hæmmet..." men jeg nægter at "fyre for andre" mere (redde). Tendensen er der, så det passive blodtryk holdes for lavt, jeg emballerer mig = opdragelse i at give mig selv; men jeg er rask, behøver ikke anden svaghed. Blodtrykket er tit for højt hos s, men... en udbrændt veninde fyrer for verden – ofrer fra steder i kroppen til det. Mange varianter, og "it's all in the head."

Men kun indtil de sidste rester af ubalanceret karma er suget ind og brændt af i hjertet (direkte forbindelse til ALMa og videre ind), og når man står så nær neutral sker det af sig selv hvis man tillader det. Læs om igen fra "sidst i juli" i "HVAD" og det bliver tydeligt, ordene er krusninger i overfladen fra strømmene i dybet. Lige her brød strømmen igennem og der kom en syntese. Det er lækkert når det sker, det hele værd. Dimensionerne er vist "rene", men der var ting helt fra min

barndom der faldt på plads i puslespillet. Mormors h stregthed og mindreværd, men s charme og ønske om at stå frem. Fars s psykopatiske opførsel, charme og ønske om at stå i lyset, men h dårlige samvittighed. En masse forbundne linjer lyser op i et indviklet net i ét ryk. Så der er stadig håb for den forfrosne.

Jeg tænker af og til på om vi bliver realiseret samtidig i min kernefamilie. Alder, fase har ingen betydning skønt livserfaring – bør give – en større balance i afgørelser, men den er ingen betingelse, der har jo været nok af liv. Er man klar til at forlade 8-tallet i et neutralt punkt (kryds – lidt sjov info: Jeshua tegnede måske ikke en fisk – gæt hvad) er man klar. Det neutrale kryds bliver the missing link til vejen ud, af bånd, karma, boblen, til forening med det endnu større udvalg, umuligt at forudane. Som Moana vil jeg ikke kun bryde 1.att., sejle udenfor ringrevet, men også mit kuglerev og vende tilbage som "Master Wayfinder" med kontakt mellem ego, sjælen og den indre kilde bag. Jeg skal stadig til Kroatien i november (Ssp) "alene", hm, tur å la den til Indien i '98, med guider og ture. Jeg har så lidt erfaring, hvad er bedst, sikrest? Jeg kendte engang en kvinde som fyldt tres rejste til Afrika i 70'erne som rygsæk-turist. Kun tyveriforsøg... i dag er der langt flere snilde fingre m.m.m. med det større flow. Som jeg ikke tiltrækker. At jeg ved det.

.....og med hvert af disse Heureka'er følger Øv, aka'tt'er prompte, energipulsen er øget. Naturlige energiudsving, øv før mere heu, skal bare have JEG ER + Ånding. Jamen hurra... når det går højt som nu kan jeg ikke udøve evner, men efter er de aktuelle skjolde, drivtømmer i den enorme 2.att. der kan brøle ind som gennem en svækket dæmning. Jeg vil have hold på flåden, har ikke lyst til midlertidigt pip som mesteren Kuthumi, omend det forkortede og var modigt. Angst for sindssyge er en af den fysiske sfæres 4 "tærskelvogtere": angst for død, dødelig sygdom, sexualitet og sindssyge = alle integration, kærlighed. Han lod bare Ånden styre totalt. Der er dage hvor hold synes for svært. 1.att. er skrøbelig, skal have omsorg, lineær orden behøves til bevidsthedens vækst, den skal bare give plads til sin kreative søster også. At holde balancen. DJ's kundskabens, intellektets vej supplerer mystikernes. Med hjerte sørger den for, AlMa kan virke i 1.att., ellers kan krystal-energien ikke bane veje til kerne-energiens flow. Ren Steiner-tænkning.

Men 2. oktober og mere heureka: jeg noterede som besat i går men orkede ikke få orden i dem. Lavede lidt kagedej-slik til aften. Hurtigt, billigt, smager squidegodt, og så ved jeg hvad der er i. Ja, det er trøst ogogog... På vejen her bliver man kun mere lidenskabsløs, og det føles som om noget værdifuldt tages fra en. Når bølgerne går højt må jeg slippe maleri og spil totalt, for hver genstart er det som, ja, forfra, og det betyder støt mindre for noget dybere end lige Robert, skønt erfaringen siger det vil føles fornyet. Sukkersødme er mor, trøster de sukkende sanser, der ikke begriber et suk. Trangen kommer om aftenen. Det har den gjort i flere år snart, men været styrbar. Nu... hov, morgenkonflikterne er væk. Jeg vågner i harmoni, og så tiltager dis'en i løbet af dagen. OK. Så de bliver ryddet op om natten, urolig søvn men ren røv at trutte i om morgenen. Altså kommer der kun overfladiske genklange fra ku som nemt fejles ud og der frigives ny erkendelser, i.e. ur-erindringer... det er da alle tiders! Drømmene bekræfter.

Ur-erindringer? Ja, højere end blot tidligere 1.att.-liv, minder fra 2., idet min frekvens er øget nok til at opfange dem, exponentielt siden Spidsmus røg og dæmpningen af den støt øgende puls i Jordens energifelt svinder. De "ny seere" lærte eleverne gradvis at besøge div. verdener i 2.att. men styrede kun hvilke når de var med selv som intro (med hensigt, Ånden udførte det), "lagde minderne i 2.att.", en sti som lærlingen med øgende bevidsthed senere ville finde, foruden dem denne selv førtes til af Ånden via avanceret drømmeteknik og så kunne finde med egen hensigt. Seerne efterlignede Ånden, den sikreste måde. Mystikerne gjorde samme, blot med anden teknik. Vejene er mange – nu sker samme for de der har arbejdet med psykospirituel terapi og er klar. Selv den stærke tilknytning til 1.att. giver mening nu, med det stormvejr jeg kun lige holder mig sammen i. Jeg kan dog ikke sige at jeg har deciderede minder, men der er konstant større klarhed, indsigt. Oh, jeg har faktisk et spøjst minde om forskellen i niveau mellem 2 dimensioner.

arbejder karma af. Det vil jeg ikke hindre. De der dør kommer igen (en kusine/fætter) og de som skal overleve har kraft nok til at tiltrække veje ud af de mest håbløse situationer. ”Der skal jo være nogen så de kan tiltrække...?” Vejene er uransagelige. En nyfødt kan have kraft nok. Shirdi SB kom ind via et meget spirituel, modent par som en gunst og influerede på dem fra undfangelsen. Faderen ønskede at trække sig til et enkelt, spirituelt efterliv i skoven, indisk tradition, hun ønskede at følge ham, men der var jo det specielle barn... faderen kunne ikke vente, de drog afsted. Undervejs skulle hun føde og gik ind i et krat mens han ventede udenfor. Hun fødte, så drengens fuldendthed, overvejede... og indså at han kunne klare sig selv som avatar. Efterlod ham der og drog med sin mand. Han tiltrak en opfoster og blev hvad han skulle.

Al denne skræk for døden. Nej, jeg er ikke, jeg er ret tryk ved den. Livet gør ondt, ikke døden, DJ nævner at utidig død ikke er rar, men det afhænger af situationen iflg. andre, og han nævner intet om reinkarnation eller kontakt over tærskelen. Han er svejen mod neutral fra urtid til nu. Jeg fulgte min datters proces helt over, har kontakt med SB hinsides og har sjæls minder om lige så mange gange død som født, og det er nemmere at dø iflg. Adamus... ord. Og jeg står ikke lige for. Tror jeg da. Ja, jeg er naturligvis utryk ved det ultimative jeg ikke lige har prøvet og ønsker desuden ingen gentagelse i det kværende inkarnationshjul. Men man kan kun takle døden ved at undersøge den. At have en uvis rædsel pustende i nakken er ikke neutral, stabil vind i sejlet, og der *er* en reel vej forbi den, realisation. Døden er bare kærlighed. Både fødsel og reintegration – det fandt de nye seere også ud af.

17.02.0553

ROBERT ROBOTTEN

**Robert robotten stormede frem da en pen ikke mer fik ham fældet
I starten vel dyr men næsten så tro som guld skønt det jo var forældet**

**Han ku lære, lagre og lave mere end mennesker, spared på driften
Ja ku endda blive sex-machine så mange så meget snart skriften**

**Og der blev angst på den lille Jord for måske tog robotterne over
Hvor'n konkurrere med en der så'n set ikke æder og skider og sover**

**Roberterne blev mange og senere Sean'er og Kurt'er og Brad Pitter
og Marilyn'er, Sandra'er og Brittney'r i kategorien baby-sitter**

**dog snart igen standard-Roberter for menneskene ascenderede
Dukker til forskning og sex blev yt uanset hvor avancerede**

**Robert robotten ku kun assistere kort tid på menneskenes klode
mens hans skaber blev til en gud og forlod den mentale periode**

6. KOMME

Mandag den 8. oktober, og kærligheden/døden blev meget aktuell op mod week-enden med Venus retrograd, oprydning i disse gamle temaer. Efter 1 *helt år* i skat slap skifteretten mor så vi kunne rydde det sidste. Meget passende kom unødigt moderlighed overfor mine sønner også op. Vi fik en god snak og en hjertelig latter hver gang det stak snuden op. Der er en fin skillelinje mellem ægte omsorg og egoistisk omklamren. Latter er et fantastisk redskab til at opløse rolleklister med. Hos en veninde var det ansvar for liv og død i katteriet hjemme og ude og et økonomisk hængeparti efter et s/h partnerskab. Seriøst ubehageligt. Hvis du husker min reaktion på Gralsbogen, så er det egentlig stadig samme sang. Marias raseri over at være forsat til en så underlødigt og ubalanceret rolle: hoveransvarlighed, at hgive hsig hselv hihjel, hmartyri, er ren hego, grov udnyttelse af ægte moderlighed. Kristenkirken har meget karma at balancere. Og det *gør* paven sandelig! Den ene biskop efter den anden ryger ud...

På de mere indre planer fik jeg reset min Ånding. Jeg fik så tydelig en følelse af at afskabe og skabe med åndedraget at jeg blev helt bidt af det. Åndedrættet er helligt i alle religioner. Magiske systemer er blot åndedrættet i så meget detalje som en nødvendig stramhed kræver, skabelsesproces fra urtid til nu. Og selvfølgelig virkede de. Det gør de stadig, men skal nu være mere neutrale. Det går hjemad i åndedrætskredsløbet på en højereliggende bue imod det enklere. Så med hver indånding kan vi trække alle de gamle, extreme temaer ind til den store transmutations-ovn vi har i hjertet, sjælens sæde, JEG ER, og med hver udånding skabe den ny, neutrale tilværelse vi ønsker. *Transmutation?* At omskabe *bagom* formen. Alt der kræves er bevidst vilje til at slippe al unødigt ballast, kontrollortnok. Med åndedrættet at løsne samlepunktet fra det rationelle sted så det kan flyttes, enten til hvor det oprindeligt stod, direkte spirituel forbindelse, Eden, eller helt ud/ind. Naturligvis falder gamle opfattelser så fra hinanden!

For min søn som søger at skabe det ny, neutrale skabelsessystem indefra betød det en kraftig oplevelse, baseret på Dion Fortunes vest-magiske system over det kabbalistiske Livets Træ. Jeg har aldrig brugt rituel magi men forstår princippet. Træet har 10 sfærer sv.t. fra urtid til nu og for hver sfære er der specifikke kræfter at benytte sig af, Gudsnavn, ærkeengle, guder, geometriske symboler og farver, elementer, dufte, ting, s/h. H magikere aktiverede de h sider – og tog de s i ed, for de var jo bagsiden af mønten. Hvis ikke, ville der komme en reaktion der kunne feje én totalt ud af tilværelsen. S var nødt til samme med modsat fortegn. Kræfterne har både h og s betegnelser, visse er ukendte udenfor magikerkredse, men søn var i stand til at hente s navnene intuitivt, i ren akademisk interesse. Uden at tænke – usædvanligt! – sagde han dem højt i korrekt rækkefølge... og fik et angstanfald, voldsom hjertebanken, blev iskold og måtte bruge en hel nat på kontakt til SB og sit mave center. Jeg så på ham dagen efter.

Noget sikkerhedsvæv mellem centrene i hans krop var væk (forening!) – ukurant kundalini-rejsning – lidt sårbar 1-2 uger. Meget det der hændte Rovmyg, blot kunne sønneke hnå hat hstoppe hdet. Med en specifik udadvendt hensigt havde det lavet ravage udenom, men hans projekt er ham selv. H, ikke taget i ed, rydtede i *ham*. Respektindgydende, subjektivt bevis for at skidtet virkede. Han "var" så i maven og messede "AUM" for balance resten af natten. Hkvantespring! Så fik han også brat afprøvet hbrors konstante reaktionsmodus, ret uvant for ham, der altid har haft kontrollen. Jeg advarede om at det kunne der komme mere af! **Vi** bliver mere nøgterne, **han** kan blive mere "romantiker"! Vi fik en snak om "Guds navn"... Der er tvivl om udtalen af YHVH, hemmeligt, forbudt, glemt? Yahweh? Yehova? Det skulle være en kombination af maskulin og feminin Yah og Hawah (=Eva), som blev m Yahweh, udtalt ai, aia, iai, iaw (Yahooo), iawa, awa (aia, aum), havets gudindes kommentar til lille Moana i filmen. Både åndedrættets lyd + JEG, tænk gr. Io, eng. I, dk Jeg, indisk Sai (moder), Yeshua = ind. Issa er i familie: Isis, Ishtar – ty. ich? Interessant-

Jeg har tidligere skrevet, det ikke er muligt for s at få livsenergi på anden måde end ved at stjæle den fra navnlig spædbørn. Ikke helt korrekt. De lavere s'er kan kun på den måde. De højere har også andre, men *næsten* alle, selv en villig vært, medfører tyveri eller fængsel i lavere sfærer uden tilgang til vores undtagen ved særtilfælde, se CCa. Inkarnationers livsenergi er begrænset, opsparing essentiel, de gamle troldmænd vidste ikke at psykoterapi kunne gøre det, og hvis, ville de ikke. Det ville give selvbevidsthed, de var ego-trippere, og deres eget trip fangede dem. De lever den dag i dag som en slags vampyrer i andre verdener i længsel efter den de forlod, nøjagtig som de verdener snu væsener, der fangede dem i deres fælde som *de* havde fanget og udnyttet andre. Passende afsoning af karma: ingen vej ud, med mindre de bliver neutrale, vise. Så vil sjælen redde dem ud, som den "lejer" CCa får hjulpet. St. Germain blev som sort slavedreng på Atlantis "ved et uheld" fanget i en krystal i tusinder af år (Adamus).

M.h.t. det dér *næsten*: Steiner, DJ o.a. nævner at vi har en dobbeltgænger inkarneret i verden, en kontravægt, samme køn. Finder vi den er der extra livsenergi. Logisk, en ydre neutralitet. En af CCa's højtudviklede med-disciple fandt sin. Iflg. en eso-kilde jeg ikke husker havde Hitler også fundet sin, lavt udviklet var han ikke. Stygmyg havde ikke sin, såvidt jeg kan mærke. Det giver mening, han skulle være ekstrem. Men at have den udenfor er næppe som altid at have den indeni. Nagual? Nagual'er har da ganske givet netop det, skal "bare" håndtere *og derefter realisere* konstruktionen. Indtil da har man en extra kilde så man kan hente ressourcer op, hvor andre ville gå i sort. Det betyder ikke at de enkle ikke kan realiseres. Det betyder bare at doblerne har den fordel at have alle aspekter i sig og typisk vil blive guider og lærere. Når de har lært at takle det overvældende potentiale... *Ørnens/Åndens* hjælp til eksistensen. ØÅ. Passende rækkefølge. "Øvede" sjæle kan have flere mikroer i gang ad gangen til støtte og speed. Eva var fra min sjæl. Men næppe mere end i alt 3, får jeg ind. $2+2$ – egen dobbelt = 3? Så nu kun 1.

Skæve tider kan blive mere lige helt ud i fysikken. Jeg har uvist hvor længe "trukket følelsesfoden til mig", væk fra Jordens smerte. Det gav en kortere venstre side og ryggen et sving til højre som en slutparentes. En kiropraktor opdagede det. Ikke fordi jeg havde alvorlige rygproblemer andet end en sarthed, hurtig træthed i ryggen allerede fra teen. Jeg har aldrig kunnet stå op længe, i køkkenet, i kø, i bus. Men jeg har aldrig haft problemer med idræt, dyrkede en masse gulvmotion, meget smidig overalt undtagen i lårhalsene. Kiropraktoren tilrådede at skulle jeg absolut bære noget over længere afstand skulle det være i venstre hånd. Det ville strække venstresiden, modvirke buen og stramme højresidens muskler op. (Hvordan kan man undgå at bære med 3 børn? Hold kæft, jeg har slæbt ALT!) Løsningen ville være at slappe af i begge sider og give foden jordforbindelse, men det ville have været en kompleks og umulig affære at realisere – før nu, da.

Den 10. oktober, og karma vælter ud over scenen, i familien, telefonen, nyhederne. Det er ærefrygtindgydende at skue og gennemskue, ikke mindst, meget subtilt nogle steder. Efter en hel dag med det følte jeg i aftes en enorm udvidelse om hjertet, "så" simpelthen det enorme maskineri der er i gang med at få anbragt energierne hvor de hører hjemme. Jeg følte mig helt euforisk. **13. oktober**, stærk drøm om rituel passage... jeg tydede, men var ikke helt nærværende og gav los, lå i visionær halvsøvn lige til kl. 14 før jeg kom op. Stadig samme ansvars-temaers aske lettede fra "mit alter" som en hvid tåge i en spirituel vind... og min datter viste sig med sært sorte læber og lysende gulgrønne tænder... jeg foreslog tandlæge (:!)... tja, opgradering af kunstnerfremtiden? Nylig fik jeg et blidt, intimt kys af et reparatør-sjælsaspekt i en drøm, hvorpå han trak sig – "ville ikke binde sig". Pænt af ham. Reparatør – fint. Intim partner... svedent grin og selvlysende gebis... jeg er nok ikke helt klar til ilden indefra endnu, fuld enhed!

Søn drømte at SB gav ham en pokal med vand, han blev helt svimmel af. "Den hellige Gral", sagde jeg til ham. Den er kun 20:30 og jeg er dødtræt p.g.a. frekvens-hoppet, som hsøn. **Mandag, 15. oktober**, hamskuds-drøm, min bror skyder også ham – kløende blaser over det hele, træt, fik mange tæsk af far som barn, det indkapslede raseri vil ud... gang i den. Jeg er ikke helt til stede, må

lede efter ord. Nattebeskeden var at noget skulle hentes op, efterladt i teen-tiden, og jeg så en flot tusch-skitse jeg havde lavet af et kystlandskab. Dag-Lissen undrede sig, ikke særlig vild med tegning mere, slet ikke landskaber, gab, men satte sig i den skønne efterårssol ved Ishøj Sø og tegnede landskab. Vil natte-Lissen juble nu? Det er jo da h/s arbejde i harmoni på papiret skønt ikke lige et kystlandskab (grænse mat/immat.)... Efter at have tydet en endnu grellere drøm næste morgen gik jeg ned til søen med en tykkere pen – gik tur, sang – og vred om i en græsskjult dækfure som en sk.... knallerist havde lavet med ræs. Fin symbolik – ubalanceret handlekraft...

Hvor dum kan man være? Drømmen viste at mit nøgne skravl af en meget rig mand (handlekraft) med en mund som et sort brandsårshul og et tilsvarende trekantet i skridtet med juveler (!) i stedet for en bule var på dødsrejse ud af billedet tv. på en trækvogn hans børn trak. Jeg har døjet med kløe og svie i måsen fra barn og langt op i voksenalderen og læbe-Herpes (raseriudbrud) jævnlige siden teen-tiden. Lidt far, meget mormor. Nåh, ja, der havde været *lidt* irritation i bunden den sidste tid og lovlige sprukne læber og hudløst tandkød i højre side... Det eller brormands blaser - bare lortet kom ud! Men foden kan jo ikke være sikker på ½ lig! S/h kyst = land/havlinje, neutral = lav profil. Kan man ikke fatte må man ha'de'. Avavav. Foden fik ånding og nedkøling udendynes til hysteriet dampede af. Som løn for god opførsel kom den sidst på natten indendynes. Nu er der kun let ømhed. Det bliver en dag med ro på og benet... på ladvogn.

Maria vil bare ikke finde sig i noget som helst mere, og alt det gamle der blev tvunget i hende spyes ud nu helt ned i materien. Det er da lige, man kan hænge med. Der er en hel del følelser af "får det ikke snart ende, det her?" Vi er nogle stykker der har arbejdet på sagen i... ja, jeg i 30 år bevidst, og bevidsthed letter, men før var det så sandelig også altid op ad bakke fra så langt tilbage jeg kan huske. En udmattet veninde jeg talte med i går sagde det med **KAPITÆLER**. Jeg har det meget lettere – i mit gyldne fængsel – natte-Lissen syntes det skulle belyses lidt og kom med: der *er* sødere måltider på bordet, der *er* sket fremskridt i mig, selvom de måske ikke er bemærket endnu (det er flere dog), men der *er* også stadig for tunge støvler på og visse overfladiske udrensninger som bare skal lades forsvinde... åh, hvorlænge? "Slap af og nyd det mest muligt." Da bekymring bare betyder dobbelt lidelse agter jeg at følge rådet.

Jeg er nu færdig med de af CCA's bøger jeg vil læse (tror jeg), og læser du dette ved du at det var en sand fornøjelse, en eklatant modvægt til Wikipedias bevidstløse kommentarer om ham. Det vil altid være de samme ting vi erfarer på denne vej, nat- eller dagsnyt, uanset benævnelse og metodik som selvfølgelig må ændres med tiden. Jeg føler mig trods forrige afsnit heldig at leve i en tid hvor der gøres op med hypnosen og magtelisten – fordi vort ku trods alt har grænser for, hvad det vil nedlade sig til og hvor længe. Tiden kunne komme før vi aner hvor Jorden igen er et Paradis hvor vi er i fuld kontakt med vor højere bevidstheds ufattelige muligheder. Det vil jeg gerne have besværet med at gå i spidsen for. Intet andet er det værd. Det er for snævert for et bare rimelig intelligent og vågent menneske at leve så ynkeligt begrænset som vi gør. Det er faktisk ikke rigtigt at jeg ikke interesserer mig for politik og nyheder... af højere art, som Jordens kun er metaforer for.

Den 19. oktober, hihi, jeg fik lige givet udtryk for at være lidt træt af det hele, og straks sætter natten det på spidsen: "Brok, brok, vil du have den tomme gamle installerede prostitution eller den ægte vare?" Intet valg - den ægte vare, tak. Drøm eller virkelighed... iflg. DJ kan ØÅ acceptere rekapituleringen af vort liv som sin bevidstheds-føde = den grundige terapeutiske extra gen-levelse, og lade os gå fri. Det må betyde at vi så ikke behøver renselsen, skærsilden, før ny inkarnation – eller *en* ny inkarnation. Og mange af os dør levende (Ssp) og starter på et nyt, rensed liv. Så behøver vi heller ikke gennemgå de 2.att. ting CCA gør "vågen". Drømme er lige så godt; men det kræver intim kontakt med dem. Jeg udveksler med SB og AlMa både dér og vågen. Begge er realitet og bruger metaforer. Søvn er ikke underlødige. Det er lige omvendt.

Prostitution er at tækkes regler i et snævert spil vi har lokket hinanden hjælpeløse ind i. Jeg forstår godt, folk flygtede til Amerika. I Ssp søgte jeg at lege nybygger på Lolland, omstændighederne

gjorde bare at det ikke skulle, kunne fuldføres. Jeg skulle kun ”hente noget op på omgangshøjde” fra fortiden i expresfart og så slippe det. Prostitution har mange facetter. Tag nu det seksuelt aggressive, sorte undertøj. Det emmede selv i mildeste form altid for mig magtkamp, perversion, tingsliggørelse, så det var i *hvert* fald *ikke* mig = jeg besad programmet. Jeg følte spænding, også partnerne, så en dag jeg hoppede i det og... integration. Leg blev vane. Spændingen udjævnedes. Trussetypen viste sig endda praktisk (med min type mås bliver alt en g-streng). Det gav dønninger engang på et croquis-kursus hvor jeg, smeltende af hede, delvis fulgte modellen... ups, jeg var kursusleder og arrangøren blev stødt, ingen andre. Alt er hvad det gøres til. Uden selvhøjtidelighed hænger ingen magtspil ved, og alt handler lige nu om frihed af fixe gamle idéer. Så kan man bruge alt som man vil.

Så har vi 24. oktober, og i går var jeg i lufthavnen med xx for at orientere mig før Kroatien, som jeg så småt pakker til... som ung var jeg skrækslagen ved alle samfunds-overflader. For Gud ved hvilken gang så jeg, den er lavet til idioter. Bare en stor banegård! Internationalt vil jeg let kunne begå mig, m/u procedurefejl, skal blot være i nuet. Alt er sowieso lavet om næste gang. Var jeg et specielt fjols i f.t. andre som ung? Måske, måske ikke. Jeg er glad for min livserfaring, skønt modne kvinder stadig ”usynliggøres”, som om livet er slut når vi ikke mer kan spille dukkebørn. Æd dén løgn og *gør* dig et *gammelt* fjols. Jeg dømmes ikke, løggen svider og Helosan står ikke klar i kulissen. Nogle bliver syge/dør lydige mod den eller lever for børnebørn, hvis haves. *Måske* udmærket for disse, men nu kan livet netop nydes – ingen bånd, al den erfaring, kun det umodne liv slut. Det og yderste fernis har jeg alligevel aldrig gidet. Trends, jag, larm. Vi spiste nær hjemmet... larm fra naboborde, øv... nå, skytset rettes ind på Kroatien nu... (-O) rolig, Kroatien...

Apropos dø levende under **”19. oktober”**: et klart tegn på neutral h i 8-kryds: extreme s'er renser ud ved gennemliv henede, skærsild er upraktisk. Når man som *neutral h gør* d.s., *extrem s*, er man ved ydergrænsen før realisation... teori: h reagerer typisk over lunger og luftveje, s over hjertet, yin/yang-tegn... nok om det. Drømme, astrologi, intuition spår basal integration under opsejling, Kroatien er vel mit udslag, og jeg fik en skøn besked til morgen. En stemme fra dybet sagde: ”I love Arjun” – en mytisk, indisk ½ gudekriger for 5000 år siden, Krishna var hans fætter, svoger, bedste ven, krigskammerat, rådgiver og vognstyrer... og nu SB. I slutningen af Ssp drømte jeg at SB sad på bagsædet i en hvid minibus og vinkede til mig – og chaufføren var Al, så SB er i *min* bus, når den kører... vi er i konstant indre forbindelse. Mahabharata er om at lille ego skal samarbejde ubetinget med sin sjæl, og vi har krig nu som da. Tak, Krishna/SB – i lige måde!

29. oktober, og igen brændes noget af som giver dønninger derude, igen stor træthed i ku (vi ku hvis vi ku!), af øget frekvens. ”Bliv hjemme!” Vi introverte ”arbejdssky” lægger al vores omfattende indre energi til det ydre arbejdes, den eneste hjælp vi kan yde dem ude i overfladen med overgangen. Vi er ”ikke født endnu”, kan ikke drage ud med potentialerne, de er på pulterkammer, det står hen i det uvisse hvornår. Jeg har nærmest tømmermænd, jeg ”ser” grå askeslør over det hele. Fønix brænder i reden. Solar plexus er derfor et kapitel for sig: larmende ombygning... alle er hudløse, har ikke overskud til at dække over det mere – men hænger stadig i det gamle, og nyt kan ikke starte med den jernkugle hængende fra ankelen – faktisk selvhad, mange får kræft, meget i dem skal dø og tager tit resten med. Det kommer til at tage længere end mange af os håbede og troede engang – hihi, hver gang jeg tænker det, hører jeg: ”... dog måske kortere end rimeligt forventeligt.” De sagtmødige arver Jorden. Støn.

Lige før **2. oktober** nævnte jeg krystalenergien, Kristus-energien, for første gang. Jeg beskrev den i Ssp, men... Vi er bekendt med 2 energier i/om os, vor fysiske og den kosmiske. Sidste fik jeg respekt for da visse net-astrologer (ikke ugeblads-) var særdeles skarpe om *hvordan* skidt *jeg* havde haft det i går! Den kosmiske hersker dog ikke over den fysiske, nr. 3 – den umålelige, umærkelige krystal-energi – ej heller; men den retter de 2 lavere ind så den herskende 4., kerne-energien, kan virke glat ud i verden som ad hovedveje. Denne ligger lige udenom bevidsthedskernen, som en sol-

korona, passende sammenligning. Med tilgang til *den* behøves intet andet. Den kan ikke stjæles, opbruges eller misbruges, reagerer kun på hvad hjertet er med i, al magtbrynde er forgæves. Det er nok gået op for dig at den **dog** mærkes. Ved at fornemme (hjerter-sanse) programmerne udskilles de så *kontakt* til Alma og videre bliver *id* med. Er du med på hvad jeg beskriver, tillykke til os begge. Så er formålet med ”Krystalfloden” opfyldt.

Så 2. november... Først opgav jeg viseforestillingen fordi jeg ikke kunne lade være at have agenda med den – og følte straks en lettelse ved som et barn bare at spille for fornøjelsen. En sær konstatering, jeg havde jo også haft et stort ønske om at dele og glæde ved samstillingen, men fint nok. Nu kom så afslaget på at udgive ”Sneglespor”. Lige først var det en skuffelse, jeg havde troet tiden inde, men nej, den er stadig til de ydre betragtningsmodi. De havde dog haft den til overvejelse... nå, jeg mailede en blinke-smiley og følgende: ”Ukendte genier der ikke følger trenden kan det ikke betale sig at investere i.” Det er jo bare sådan det er. Min sjæl vil åbenbart ikke give mig tilknytning til samfundet på nogen måde, 1) det gør mit samlepoint for uflexibelt lige nu, 2) utide... ingen har overskud til at tænke i de dybder lige nu med alt det flyvende vraggods om ørerne – jeg vil let blive et af dem. Vips, følte jeg egentlig intet særligt, og der var ingen lang vaklen mellem de 2 tilstande. Beherskelse og selvuhøjtidelighed er *sagen*.

Desuden – jeg gider ganske enkelt ikke fodre de løse dæmoner med emotioner foruden som et af de spirituelle fyr at stå i bølgebryder-kø for lavfrekvente angreb. I det mindste er ikke kun s i bølgen, bare med for at forpurre de nye impulser i den: den spirituelle realisme som cc og Kryon m.fl. er de opdaterede repræsentanter for derude. Afslag siger ikke mit arbejde har dårlig kvalitet, snarere omvendt. Nattenyt efter afslaget sagde meget tydeligt at lavere frekvens spænder ben. På falderebet både for kapitlet og før Kroatien så jeg lige nov-Adamus og -Kryon, og begge gik rent ind. Jeg er underlagt AlMas nådesløse kærlighed, den ypperste, der hindrer alt engagement i samfundet uanset evner og anstrengelser når man som jeg forlængst har meldt UD. Den beslutning kan ikke trækkes. Oprydning efter den gamle tid sagdes tage ca. 36 år, vi har overlevet 50% så vi overlever til '36, og nu vender det i portalen 11.11.11. AlMa vidste for 1 år siden at dette tidspunkt ville være ideelt til farvel og anbefalede rejsen, så – Kroatien!

18.11.0586 +

FØDT TIL FARVEL

**Jeg blev født til farvel
slem i starten, javel
navnlig afsked med ungdommens gry
at blive frarøvet at være ny**

**Jeg har elsket og svigtet
og født og forpligtet
set døden tage gammel og ung
men farvel gjorde ikke mig tung**

**For jeg kom til farvel
til naturen og mig selv
som jeg var gennem tusinder af år
Farvel Jord, goddag kosmisk vår**

7. TIL

Her sidder jeg **21. november 2018** og rister en overfladiske skitse. Kroatien, 1/6 af tidligere Jugoslavien, ligger NØ for den italienske støvle, N for Grækenland ved Middelhavet, al vestlig kulturs vugge, hvorfra den sivede til yderegnene mens levevilkårene blev bedret derude så mere kunne opstå dér af sig selv; men mon ikke det ny stadig viser sig her først, nær Jordens navle? Krigen '91-'95 havde været i optræk lige siden det Østrig-ungarske kejserriges klamme hånd slap grebet efter 1. VK. Et evigt center for ballade blev Balkan det nu ikke mindre, kun holdt nede af Tito efter 2. VK, en forløber mere for *den ny tid* forudsagt i umindelige tider i bl.a. Maya-kalenderen – dommedag i Johannes Åb. Da Tito døde i '80 var der lagt op til øretæver. De 6 lande supplerede hinanden under ham, men samhandel som selvstændige lande var de ikke just opøvede i, og da Serbien havde huset hovedparten af Jugoslaviens våben og Kroatien resten måtte de jo hellere bruge dem. Serbien har altid haft de her ideer om et Storserbien.

Skandinavien har haft sine egne idioter, i DK, i Sverige, vi blev åbenbart blot hurtigere færdige med dem, måske krævede de hårdede livsbetingelser trods alt større social indsigt... hernede var der også tale om samme folkestamme, og naturligvis handlede det ikke om forskelle i tro, de levede fint lige ved siden af hinanden, katolske kroater, muslimske bosniere og ortodoks-katolske serbere... det var bare den sædvanlige udflugt for magtbrynde, og hvem slås bedre end brødre? Det ved DK/NO/S alt om. For at understrege groteskheden yderligere: russerne lige omme bag Serbien forstår 70% kroatisk – samme sprog med få variationer i alle 6 lande: Makedonien, Serbien, **K**roatien, Slovenien, **B**osnien-**H**ercegovina og Montenegro; men visionen Storserbien ”forurenedes” af nogle mindretal. Der afdækkes stadig massegrave i B-H, skæbner er endnu uvisse, men så er der træer der vokser sært høje og en overvægt af visse blå sommerfugle...

Der er ikke mange serbere i B-H nu; men befolkningen er så ensartet at en far kan have tre sønner hvoraf den ene vælger at være katolik, den anden muslim og den tredje ortodoks katolik, og så kalder man katolikken kroat, muslimen bosnier og ortodoksen serber! I dag er 95% i K katolikker. B-H er lige blandet – jeg så gang på gang under 100m mellem minareter og kirketårne. I Mostar var der i '90 alle mulige folk og trosretninger samlede i rimelig fred og fællesskab i en ældgammel, kulturrig metropol med 100% beskæftigelse, og fra den ene dag til den anden stod de med tusinder af voldtagne muslimske kvinder, krigsinvalidere og enker, næsten 100% ruiner og 0% beskæftigelse, ingen økonomi. Det var ikke til at fatte. Det kunne have været København. Bitterheden mod Serbien især er stor, mindre mod kroaterne som jo ellers også kom i gang før verdenssamfundet greb ind og stillede lederne for krigsforbryder-domstolen i Haag.

20 år efter er alle i B-H og K indstillet på at leve videre. Et kolossalt arbejde med at rekonstruere ældgamle byer og mindesmærker, systematisk smadrede af de syge hjerner, er i gang overalt med støtte fra Unesco eftersom der bliver råd, hvert færdigt projekt en triumf over vold og ondskab. Det tog 10 år før de kom i gang i B-H grundet splittede regeringer, en stadig udfordring, bitterheden mellem troerne vil kræve generationer. Medlemskab af EU og FN har dog bedret økonomien udenom regeringen og givet tryghed mod gentagelser.. I Mostar gløder bjerge serberne bor bag lige ned på en... der er slettet mange spor, også i sidegader hvor turister ikke normalt kommer, og stemningen syntes OK da jeg var der; men da vi efter 1 døgn krydsede grænsen til K igen fornemmede jeg umiddelbart en grå sky lette. Et skift til langt større sorgløshed. K havde bedre regeringer og kom før i gang med genopbygning og bekæmpelse af korrupsion.

K har Middelhavets skønne riviera med lave, hvide kalkstensbjerge og -gruskyster og tusinde øer med alle mulige klassiske frugt- og nåletræer. De må leve af dem, fiskeri og turisme, har masser af kilder, men ikke jord nok til landbrug. Hvis de 6 lande samarbejder har de dog alt de har brug for, landbrug, olie til eget forbrug, metaller, træ, sten o.s.v.... hvis den unge generation ikke flygter p.g.a. de elendige lønninger. Et stort problem. Det var så den ydre situation jeg kom ned i med alle

mine tanker om hvordan jeg skulle ”møde Eva” her. Jeg kom, fuldt bevidst om at lade mig føre totalt på denne tur, ubundet, åben for alt og klar til at nyde mest muligt, mindede AlMa mig om lige før jeg rejste – turen var også belønning for veludført arbejde, så jeg meldte mig til komfort-pakken med det hele i. Det viste sig klogt. Da jeg næsten ikke har rejst havde jeg jo ingen erfaringer. Jeg undgik diverse spil deltagerne imellem, holdt mig for mig selv. Desuden passede jeg mig godt når vi endelig var på hotellet, gym morgen, bad og afslapning fra tidlig aften.

Som du *måske* har opdaget er jeg god til metaforer... hele situationen var jo forud for verdens lige nu: genopbygning efter opgør med det gamle, orientering mod det ny... dog stadig baseret på penge. Vi nedbryder og afvikler stadig heroppe. Der var en følelse af at Ø og V er ved at smelte sammen omsider, ”Rusland helt ud til Vesten, fortid til fremtid.” Og Maria havde vist sig flere gange i B-H, Medjugorje hvor vi overnattede, så den ”tilhørte” i høj grad hende. Det var tydeligt i katedralen, som jeg ikke ville have besøgt, men blev ført hen i af nogle andre (OK!), eneste gang jeg var i en kirke. En ikke-overlæst, moderne en, stemning som hjemme, nyt for mig. Jeg anede at opgøret *kan* blive som i DK hvor folk bare siger: ”De kan rende mig, jeg ved hvad *jeg* ser!” Og så går egne veje. Jeg fandt intet sted hvor jeg ”så” Eva leve, hun er ikke i min dimension; men midt i ugen drømte jeg (stærkt!) at hun, fremtiden, var genfødt i mig og (kon)troldene afviklet, og et par dage efter følte jeg hende reelt. Min personlige Maria?

Alt gik fint lige indtil søndag, hvor jeg pludselig følte mig totalt amnesisk, som var der gennemtræk i kysen. Jeg slap totalt, var bare til stede. Det var 11. november. 11.11.11, begyndelse i den grad. Kryon havde været ret specifik om denne portal til den ny tid, husker du nok fra sidste kapitel. Havde vi overlevet hertil... vi har hørt lignende før, ikke? Ikke desto mindre kunne jeg ikke genkende mig selv før en hel uge efter hjemkomsten, dødtræt, nudelben og vedvarende sart, og ikke af jet-lag eller fysisk anstrengelse, det ville have været væk efter få dage. Rejsen var i den grad unplugging af det gamle og re-plugging i noget jeg ikke endnu ved hvad bliver til. Tal og bogstaver har med kh at gøre, kh er human energi (stærk!) der skal tages seriøst, både talværdier, div. kendte drama-datoer såvel som drama-aftryk fra f.v.t. Det vil præge alle foretagender så vel som kosmiske energier (egtl. beslægtede), vi også bliver tævet med i disse år. Det burde ende ret rent!

Så Eva i Kroatien havde, såvidt jeg kan se, mest af alt at gøre med at blive orienteret imod den fremtid der døde helt ned i dybden (f) men nu kommer igen på en mere rigtig måde. Uanset at jeg sporer mig ind på realisation har jeg også valgt en opgave, at være her med mit i den ny tid som mester, så jeg ser det imøde. Efter hjemkomsten har jeg skrevet nogle digte rent, skrevet på turen. Her forleden satte jeg melodi til det ene, let inspireret af Disney's ”Klokkeren fra Notre Dame” som jeg pludselig følte megen id med – og på ½ time reduceret det andet til det enkle, der afslutter forrige kapitel, melodien kom imens. Sådan! Kun sjældent sket. Men jeg orker stadig ikke rigtig gå i gang. Desuden har jeg haft kontakt med en meget træt sjælsfrænde som har siddet i en sand storm af tilskyndelser siden 11.11.11 ang. en snildt påført gæld fra tidligere partner – alt har at gøre med forløsning af gæld (gammel tid, energi) nu, og den har mange udtryksformer.

Udtrykket hos mig var mere at få skiftet sengetøj, støvsuge, typisk feminint, de nære ting – ordne mine ting så der ikke er hængepartier fra før 11.11.11. CCa er forbi, jeg sidder i min sjæl, bag samlepunktet – jeg er forresten lige drømmefyret som sekretær for AlMa – blevet *gift* med de 50%, økonomichefen, ressource-styringen da jeg passerede portalen der også symboliserer halvvejen. Jeg vil altså tåle den øgede frekvens nu. Ikke så sært jeg var træt med det løft. Jeg fik også lidt ondt i maven som gik over til let hovedpine over 2-3 dage. Men ”Klokkeren” er forbi, jeg kommer ned fra tårnet, ikke til rådne tomater og æg, til sejr i løbet af de næste 18 år. (:~?) Øh... jeg vil altså se det før jeg tror det, men lader mig føre. Foreløbig er der ”slap af og ret dig mod fremtiden”. Det har jeg så gjort ved endelig at få nedskrevet dette om turen.

Og allerede nu, **24. november**, er der mere om udbyttet. Sådan en t/r til overfladen er ikke så tosset. På vej r igen mærker man alt der ”hænger” stærkere, navnlig med øget frekvens. Jeg kontaktede en

gammel ven og sagde noget jeg har haft oppe at vende tit i 8 år. Hvorfor havde jeg så ikke indset at det havde betydning? ”Den slags hænder for en rådgiver, og måske havde han selv regnet det ud...” Hver gang han rådførte sig med mig ”så” jeg at han gjorde det rette, der var bare intet der lykkedes ham. Hvorfor ikke? Det tog *mig* 5 år med x at forstå at man kan være helt rigtig, men ikke få lov af sin sjæl alligevel af gode, blot uvisse grunde. Rent bord! Ting behøver ikke fylde ½ bondegård, så hannet. Føler man sig bare med *lidt* løse ender indeni skal de fæstes i ansvarlighed overfor egen energi. De betyder uanede haltende forbindelser i den. Oveni blev også resten af et hypermoderprogram aflagt, som naturligt måtte have et krævende spædbarns-et med sig...

Vi opdrages til ansvar for andre og fralæggen os eget ansvar til andre... hold op, jeg havde det godt da jeg gik i seng... og drømte om en flamme der ”sveg” mig for 20 år siden, hulk. Nu hæftedes *den* ende, og det gav et ORdentligt løft til 7. sal. Vågen forstod jeg ham endelig. Ja, han håndterede det som en klovn, men er vi ikke alle det på hver vor vis? Vi var i samme situation, skulle begge fri af mange ting, bl.a. parforhold. Selv igennem en bunke frisættelser nu kunne jeg se hvor perfekt vi spejlede hinanden. Jeg havde længtes efter en mere omsorgsfuld, kælen partner – selvhøjtidelig midt i min selvstændighed. Han syntes perfekt. Men hvor finder et voksent krævende spædbarn den bedste omsorg? Hos sig selv. Så i dag hæftede jeg også ende vågen, på fjæsen. Jeg mærkede den enkle varme jeg føler for disse to mænd blive jævnt flydende igen – jeg anede ikke engang rigtig, den var ujævn... Fred er betingelse for krystalfloden. Jeg *fik* vist Eva (Maria) med hjem, min sporlægger til det ny – som ikke – endnu – kan *leve* her.

Men vi er slet ikke færdige, *den* nat drømte jeg at al kontrol(d), alle forsøg på at gøre mine evner levedygtige i verden nu utvetydigt stod af, fordi de ikke kunne følge mig på min højfrekvente motorvej ud i det blå og jeg ikke kunne ”reparere” dem. Hvis der blev brug for det derude blev der sendt bud! Ja, jeg har regnet det ud før, også skrevet det før her og *er* begyndt at gøre alt kun for egen fornøjelse og fornemmelse af mig selv, men det blev ligesom ved at blive fanget af... de ender jeg lige har hæftet, de krævende spædbørn og overansvarlige, syge Mariæ bag alting i vor matrice, som modsvares af afstumpethed og ansvarsløshed. Først da det var gjort, løftedes det fri af dem. Det er bare så vigtigt at gøre det rette og være opmærksom på alle signaler. Selv de mindste kan have store konsekvenser. Fint nok, det bliver interessant derude ad motorvejen. Den ligner i høj grad DJ's samlepunkts flytte-rute til højere bevidsthed, at blive barn påny.

Den 26. november 2018, og siden jeg skal være barn på ny og ikke ”fornuftigt målrettet” med noget i verden kan jeg lige så godt stå ved at jeg har lyst til at lege lidt mere med DJ og lege det på skrift. Færdig med metoderne før jeg kunne være begyndt *er* de kh-broens udspring på Jorden, fine at sammenligne med dens ende. Vi har været om åndedrag, s/h – og 8-talskredsløb, centrale for den her filegsofi. Ellipse(spirale)n er det synlige udtryk for udviklingscykler i universet. Start midti en ”spids” ende og forestil dig at vi lige er begyndt at inkarnere i eksperimentet, vi havde de hele sjæle som hjælpere om os der trak sig... som beskrevet. Derpå kun overleveringer, så religioner at klamre os til. Turen gennem dem viser i sig selv vandring mod større indsigt – fra naturånder til den Ene... i den sidste ende til hver vor Ene. Vi gik med uret ud i venstre bue mod det ukendte, med ØÅs vind i ryggen, eksperimenterende, til slut med kun halvseriøse minder om ØÅ, basis for en storm af frustrationer i ellipsens anden ende... hvem, hvad er vi?

Både vejen tilbage og videre ud er ørkesløse, undtagen for efternølerne, men svinget er ret skarpt. Dette kunne have betydet total destruktions, men gjorde det ikke, vi er forbi og har front imod udspringet. Nogle af os gik **tilbage** til udspringet da vi var i den gamle bue og blev mestre og det var fint nok på den, men ikke på den ny. Andre var **forud**, tog svinget og blev mestre, begge disse typer står nu foran os og vinker for enden af den ny bue, går os endda imøde med info om det højere for at støtte. Hov, Dion Fortune nævner overblikket over begge buer i svinget – tænk at det kan føles så eksistentielt... Så, hvor vi på buen før svinget (DJ) måtte arbejde hårdt med at løsne unødige *1.att. fortøjninger* og lægge nye i 2.att. og især derved give samlepunktet overvægt af bevidsthed

for at tippe vægtskålene, er opgaven nu gledet over i at give 1. og 2.att. kun lige nok og *bevidstheden bag samlepunktet* overvægt. Det er kommet den jordbundne vildfarelse til livs, en stor risiko, korrigeret ovenfra – hvilket skal have voldt stor disput.

Hvilken korrektion? Den ny mennesketype for ca. 100.000 år siden på Atlantis (kanaliseret viden). De korrigeredes løbende efter eksperimentets kurs, men ikke så grelt som her. Jeg mener det var godt – man kan kun forudse på viden, eksperimentet havde et universelt formål, alt var netop stagneret ad samme spor overalt, nu var problemet afdækket til et eksperimentelt indgreb der *måske* løste det overalt, og dog skulle aktørerne selv finde vej..... Hvorfor har jeg denne stadige fascination af fortidige DJ? De er sjældent kloge at forbigå, de dér løse ender. Når jeg læser CCa føler jeg meget "AHA", selv efter flere gange. DJ er som en fjern stemme jeg genkender. Det føles sandt, og fordi jeg er i den anden ende af broen står det næppe for fald, det stemmer med andre seriøse rejsendes. Det er nok lettest – og tid – at hæfte alle gamle ender før fuld orientering mod fremtiden i det bratte sving. Deraf fascinationen? Eller mere?

De nye seere lagde undervisningen opad ØÅs, d.v.s. tilværelsens. DJ sørger for at CCa med støt stigende bevidsthed vil komme ad holdepunkternes "sti" i de højere lag – à la min kontakt med tidligere liv i den bedre åndelige kontakt vi engang ubevidst havde på vejen ned – blot nutidig. Alt der kræves er vilje til at kappe fortøjninger, hypnoser, vaner, som alle må på *vejen*. Så vil ØÅ i tålelig hastighed trække os til sig med central, sand tyngdekraft. DJ regner kun det han føler solidt "set", omend subjektivt. Han medgiver at "noget, en kraft giver en hånd", men har meget lidt tilovers for hvad han ser som hjernesvind, hypoteser – (h)åndsræknings fra munke, kanaler, mestre, tiltagende i hans tid. Hans viden om de gamle troldmænd er hans reelle forsvar, og han har jo resultatet, hvorfor gå ind i en ny modus? "Mester" synes han siger "bedre-ender". Den ny vej er bare så meget noget større... åh, fascinationen er at *SE*. Sikkerhed. Kontrol.

Vi vil se, før vi tror. Når jeg ser tilbage husker jeg min usikkerhed, men var der en chance for vildspor? Nej. Er vi klar, føler vi simpelthen de sande impulser, følger dem, ikke øjet. Ellers – en lektie mere. Vi kan ikke vælge uden; men sjælens udvalgte er færdig med lektierne, skal kun binde en ende på hele gøgemøget. AlMa ville ikke tage chancer, ville hurtigst muligt igennem, sørgede for nærsyn, en kraftig klemme men ikke blindhed. Brilller ændrer ikke ufokuseretheden, som betinger ryk. Vi gør præcis som DJ, bruger bare alle *livenes* positioner i st.f. nylig indlagte i større samarbejde med vores AlMaer, og vi "ser" også, bare *længere*. Det der er svært er at indse tegnene på at man skal den vej. Indtil jeg forstod dem var jeg i konstant konflikt, flået itu af modstridende krav med tvivl og skyld i førersædet. "Stol ikke på øjet, men "fornemmelsessynet". Resten ordner den ny realisation. Slip!" Javel!

Den 30. november, og stadig efter-K. Digtet forud var i plet, der er farvel til alt på den her position. De gamle parforhold, boliger, ting, kultur, lidt også natur – efter et par dages flotte udsigter fandt jeg at jeg egentlig syntes bedre om danske, smilende kyster med mildere sandstrande, frodig skov, grønne enge og bakker, årstidernes skiften – men stadig er farvel OK, alt bliver bånd, vane, tomt her så snart vi går mere i clinch. Selv det vi selv skaber gør. Det er dog stadig det jeg holder mest af, og det er jo godt, for det skal videre, siger nattenyt, som tit og ofte har sat tid på uden jeg har grebet det... Altså: billedkunsten er lige ved at få fodfæste, men resten "er max 8 år", det betyder 5-10 år før det kan begynde at få fodfæste. I det store og hele er 18 år nok ikke urealistisk, samlet set. Men farvel til alt først før restart. Evas død sagde stop, som nu restart. Når farvel føles så stærkt er det svært at forestille sig at nogetsomhelst vil føles interessant igen engang.

Veninden med den påførte gæld kom meget op at vende igen, nu det er alvor efter 11.11.11. Jeg var lidt træt af at høre om sorger med alt omkring racekattene og så pludselig så tydeligt efter min egen proces hendes "væren nogen, men anderledes" via kattene, hendes "viser", på udstillingerne. Ordene væltede ud: "Hvad har du gang i? Dem du færdes imellem dér er jo slet ikke dig med deres vildfarne tingslignende dyrene, det tapper dig og skal dø, med nepotiske dommere og klubledere.

Prøver du at lave hele den verden om? Velbekomme! Det er sgu derfor dine fine katte bliver syge/dør når de bliver solgt – og du stadig hænger i ham den torsk der lader dig betale hans gæld, så du må vende hver mønt! Nyd dog dyrene selv!” Sådan, kort gengivet. Men så enkelt var det nu ikke, for hun *er* netop en af sanørerne, og kattene er målrettet fremavlede indedyr, så kontrollen med dem er ret OK. Her er tale om dyr der har valgt et overgangsliv, hun er distributionscentral, endnu da, og ved at komme fri af idioten på den ene eller anden måde –

Og så kom frisættelsen af huset på Torrig lige netop for mig. Det var aldrig en tung byrde, hang bare ved. X boede der til de faste udgifters pris, men jeg stod stadig som ejer og ville gerne helt fri, det skete bare ikke. Pludselig forstod han en morgen han vågnede at han ikke skulle noget med huset, bare væk, at det kun var farvel til en *gammel* drøm og at det var derfor huset ”ikke ville være med til noget”. Vel også til at vi havde fået lige *det* op under neglene. Retfærdigvis var det mig der besluttede at købe det fordi jeg kunne og han fablede om den der gamle drøm. Altid godt at se nærmere på. Det står altsammen i Ssp, og den lille drøm jeg kunne supplere med blev afsluttet definitivt for mig 15.09.17. Huset havde drillet ham voldsomt på sidsten – omkring 11.11.11 – og NU var det UD. Vi har lige fået aftalt salg til nedrivning, får ovenikøbet et par slanter med! Det hus har rent faktisk ikke kostet os en øre, tværtimod.

Klamren giver sære, sollogiske reaktioner. Kort før Eva døde mærkede jeg en øm tommelsene i venstre hånd, når jeg skruede låg af. Øh, jeg havde ikke anstrengt den...? Hun døde og tommelen blev springfinger før det gik væk. Venstre tommel = aller-inderste identitet. Da jeg skulle slippe bog og viseforestilling mærkede jeg ømme sener indeni højre hånd, først til lang-, så også ringfinger når jeg vred karkluden. De er stadig ømme, men ikke når jeg bare bruger fingrene. Og som med ”slip alt ”Eva””, en døende fremtid, kom det først lige i forløbet. Da jeg i 90'erne begyndte at meditere mærkede jeg altid på et vist trancestadium at de opadvendte hænder spændte som ”grådige klør”. Jeg slap – og det kom igen så snart jeg var uopmærksom. Alle andre end tommel på højre hånd har med verden om en at gøre. ”Hvilespænding”, ha! I skrivende stund er ømheden så småt ved at fortage sig i de overanstrengte seneskeder. *Det* er da dybderens!

DJ nævner en passant en anelse han har som står meget klar for mig nu. Jorden har *også* været hankønnets træningsplads. De 2 stærkt fysisk opdelte køn her på Jorden er usædvanligt i universet hvor alt hidtil har været f med mer eller mindre m energi, hankøn er en eftertragtet nyhed, hvilket Jorden sandelig har båret præg af siden matriarkaterne. Erfaringerne er nu gjort, vi går mod bedre balance, men universet kunne ikke have undværet dem, selvom vi f mikroer nok kunne have undværet visse ulemper ved svage, men udholdende at være sat til kun at støtte m, stærke kortsigtet, med en yderligere skjult fordel. Det giver extra mening i hvorfor SB altid har inkarneret som mand. Men OK-mand – og i går gik noget med ”I love Arjun” op for mig. Som falderebsdrøm til K-turen var det jo ”Jeg er med dig.” Det gjorde ikke noget at præsen først gik op nu. Det luner.

Med digtet ”Farvel” som akse kommer nu ”Alles Lod” fra K som modvægt til ”Buret”. Nov-Adamus nævnte nemlig at nu vil vore indre mestre begynde at slippe os ud. Hidtil har de hindret os af kærlighed – først modning, intet måtte forstyrre den, for realisation er målet. Men nu er processen sikker, vi er vise nok, de sidste temaer rasler af, jotak, det har jeg bemærket... vil Eva i mig nu virkelig få fodfæste lige så stille... og ”vil jeg se det før jeg tror det?!”

18.11.0587

ALLES LOD

**Jeg vil så gerne dele min rigdoms hele flod fra min sjæl
Billeder, vers fyldt med kærlighed, herlighed, hjertespejlvæld
Hvor'r I, I der kan tage det og som vil ha'n refleks af Jer selv
Sku' den ene berige mig, frie mig af mit mørkes hvælv**

**Sådan kan vi tvivle på vores værdi
bare fordi ingen døre går op
Hvad har dog det om nogen vil høre
med sagen at gøre
ingen er et flop**

**Gud er så uransagelig, tit ubehagelig for os, der er små
Oftest må man bare bøje sig, føje sig, tidløst se på
Skønhed har ingen grænser når vi blot renser for småligt motiv
Rent guld kan bare være guld, hver hånd fuld, alles lod og liv**

8. AT

Julemåneden er lige begyndt med følelsen af at minimum de næste 3 mdr. handler om at blive helt færdig efter 11.11.11: ind-til-benet afslutninger, som Torrig. Nattenyt siger at skriveriet gør mit livs kluntede handlekraft fuldt bevidst, meningsfuld og derved adræt omsider og samtidig fuldmodner et talent som jeg ikke har været helt så bevidst om: forfatteren. Jordforbundet til en ny tids modus efter et helt livs forberedelse. Jeg har faktisk også mest lyst til at skrive lige nu, så det er det jeg gør. Udgivelse? Hvad kommer det sagen ved? Tanken er en begrænsning for al *min* kreativitet. Det er nærmest som om mit liv først skal begynde nu. Igen, for selvfølgelig har jeg før følt noget sådant, men aldrig så dybt – jeg så altid til fra kulissen. F.x. har jeg været berørt af alle de spil som jeg nu ser rase om mig, men kun lige, selv i mine unge år satte de sig aldrig fast. Hvor andre slås i/efter parforhold om alt muligt eller årelades økonomisk i f.m. huse der klæber til dem – hos mig kun skygger. Dét er intet savn! Men hvad resterer så?

Bundne ressourcer som arven efter mor – hvilken metafor – endnu ufordelt. Min syge søster ønskede at påtage sig fuldmagten, vil gerne styre, men kræfter/vilje vil ikke rigtig slå til. Jeg anede det, men hun er fin nok og kan gerne for mig få lov at slippe i sit tempo *principielt* = let irritation over den uhæftede ende, igen en skygge. Disse ender... i drømme ville min søster repræsentere min hensygnende tendens til at ville kontrollere, som med lavere frekvens hæmmer energiens frie flyden. Så hvor styrer jeg? Tja, "*principielt*". Ellers? Jeg kunne godt tænke mig et tidløst udseende. De gamle troldmænd vidste hvordan. De flyttede bare samlepunktet, samlede de respektive bevidsthedfibre i menneskets "skive" i boblen med andre udenfor til opfattelsen. Deres viden tilhørte en gammel modus der underbyggede ego og magt for meget på vejen, men det her er da bare praktisk, og selv længe efter "Eden" blev man meget ældre end nu iflg. GT (nej, jeg tror ikke GT er skrevet af idioter).

At dø kan jeg, hm, leve med, det er trods alt et større spring; men forfald for hjælpeløs at dratte af pinden smager af ikke at have bestået opgaven, så jeg arbejder på sagen, mens jeg konstaterer spejles dalende kvalitet. Jeg spurgte ind til det i aftes. Svar: havde jeg kun villet realisation kunne jeg nok ret hurtigt have mestret det, især i den gamle tids frekvens, jeg fik jo tilbudet med Livingonlight '03. Men jeg har valgt *også* at være transformator for ku's gamle energier og pionér for det ny. Det nødvendiggør en vis væren i dem i gennemlevelsen af løftet, ellers har jeg for lidt indflydelse. Fokus kan altså ikke bare rykkes væk. Kun ved at slippe selv, men blive influeret af jeg. Det var også det, SB gjorde, han tillod sig dog at bestemme småting, f.x. ingen grå hår... ja, jeg er meget beskyttet til opgaven, tak. Pioneren gør, jeg stadig føler *forpligtelse* overfor mine evner, ikke *ambitioner*, hvilket jeg ellers har skældt mig selv ud for – før! Så opgaven er slip, og når arven er fordelt har jeg sluppet en mere, pfuiiii...

Ingen ved heller hvilken vej den ny tid vil gå. Der kan blive brug for nogle ældre f rollemodeller. Som de ældre mænd blev attraktive i hankønnets sidste træningstid kan de ældre kvinder blive – helst ikke sex-symboler, tak – men attraktive f symboler i en ny, afbalanceret tids start. Det var de jo i matriarkaterne. Forresten var min kunstneriske moster, som jeg holdt meget af og følte en vis lighed med, en smuk kvinde lige til de allersidste år. 75-årig sprang hun ud som statist og spillede en bims gammel kone – som skrevet til hende... Moster var grel: 0 analytiske evner, dermed nær 0 jordforbindelse, overfladisk, skæg, egoistisk, forfængelig, krukke – og mere tro imod den/det hun var end flertallet. Umuligt andet med 00, en streng lærer. Skønhed har ikke ret meget med glat overflade at gøre, nej, det er også mere styrke og sangstemme jeg frygter at miste. Men hvem ved, det tegner til en magisk tid – hvor vor største hæmsko kan være vore erfaringer.

Hihi, s/h, m/f, +/-, alle de forsøg på betegnelser. Der skal være nogen association for at kunne forklare noget, jeg prøver at gå videre med m/f fra nu af og se hvad der sker. S associeres i for høj grad med "ondskab", skønt det egentlig bare = helt ubevidst, mørklagt, for mig. "Ondt/godt" er en

meget variabel størrelse. Ondt ”gør ondt”, men det kan fint være godt og omvendt. Ondt er overflade, fysisk påvirkende temaer. Og dem ved m alt om, om m så sidder i en kvinde eller en mand. Jeg mindes en Tobias-(præ-Adamus)historie, der befæster ”hankønnets træningsplads” fra sidst i ”TIL”. ModerEN vejledte oprindelig børnene, men til hendes store sorg udartede de, så hun nedlagde hvervet og overdrog FaderEN opgaven. Han drog ud og... fejlede lige så stort og udsatte hele tiden hjemrejsen i skam. Nu samarbejder de om at bringe børnene på ret køl...

Nu 6. december 2018... 24/11 var jeg lige ”gift med regnskabschefen”, 1. hint om status. 2. hint 2/12: ”Bliv hjemme, status med bogholderen” fra et computer-firma jeg engang arbejdede i - noget skulle gå i gang, og natten 4.-5. december kom rykket fra slut- til startfelt. Smuglet i kister... det er da genopstandelse... Kendte omgivelser, dog ukendte, en sær drøm om at få tilgang til alt det der var ”skrevet i min bog før jeg blev født”, men hidtil havde været holdt utilgængeligt: højere korridorer, extra RAM til det HELE, forfatter, visekunstner. AlMa præsenterede et lokale for mig og spurgte hvad jeg ville have for at optræde... Jeg har jo lige fået besked om at slippe det, endda følt lettelse? Hvad har du gang i, AlMa? Man skal slippe heeeeeeelt, før AlMa kan tage over. Og hvornår får jeg dog lært at stop altid kun er midlertidigt mens jeg bliver 1 nøk mere ét med AlMa?

Deroppe hvor jeg typisk altid har færdedes er der kun flow. Således ikke på Jorden. Dér hakkes alting i bidder. Tygge, kvase. Mig ikke forstå – viserne hang intimt sammen med resten, hvorfor skulle de så ikke være med?! ”Ikke tid nu, Lissen, ikke tid. Hvad er tid????” Nå, det var status vi kom fra. Hvor står jeg så? Der er traditionsrige indvielsestrin på Vejen. Dem jeg kender til (teosofiske) holdt jeg op mod mit livsforløb, erkendelser, Adamus, DJ, min søns intuitioner... mine sønner, xx, x og jeg er på vej til 5. indvielsestrin, analogt med Yeshuas proces inden mesterskabet. DJ kørte efter det gamle system og blev fri, realiseret, men tiden er nu til at mestrene bliver her og virker efter. Nu *ved* jeg at det er i gang. Før var jeg kun overbevist derom. Jeg har medfølelse med de derude, jeg ser at skiftet slut/start bevirker megen sygdom, ulykker og død. Slutopgør, de opblæste m/fer ud, Maria, den sande f ind... og læbe-hamskifte igen...

Noget slår mig lige **her 7. december**: Y døde langfredag for ca. 1986 år siden. SB døde påskelørdag (sært sammenfald?) 2011, og i DgK 11. hellignat før jul '11 vistes dette – SB trak sig baglæns op i skyerne og kunne ikke indhentes, hvor stærkt xx og jeg så end ”løb”... Dette, foruden min ”død” i DgK, var et hint om min levende død/tilbagetrukkethed. SB genfødtes i marts '18, det samme blev jeg – genforenet med Eva (Ssp). Jeg følger mestrenes Mester, naturligvis... jeg har jo en aftale om at løfte med. Mon jeg først kommer i gang for alvor samtidig med ham? Om 12 år? Så er jeg 75, som moster da *hun* spillede bims; men jeg vil sør'me godt arbejde direkte for Kristus... Livet er et mysterium, dumt at behandle som andet. Tilbage til status. Måske skulle jeg prøve Visens Venner igen? Efter 20 års fravær... De har flere afdelinger jeg ku snuse til, afhængigt af AlMas kommentarer i nat. ”Strukturerne til mig er kun lige ved at opføres” og hm, lidt ambivalens, ”set før”, manglende stråleglans...

Men jeg snusede og fandt en lokal afdeling, hurra, hul igennem straks, modsat for nogle år siden. Jeg mailede... og de var passive, sad og skrålede de gamle viser, optrædende var fra det etablerede. Jeg var lige ved at eksplodere ved fantasien om at ase alene 60 år til, overvejede at gå agurk og lade mig indlægge – men mailede om hvorvidt de var bekendt med mere aktive lokale? Henvisning straks... javel ja, jeg skulle bare lige have det kuldechok – hvorfor skulle det også gå helt uden arbejdsindsats, det er livet jo om, jeg er bare så træt af krinkelkroge og ser øjeblikkelig uovervindelige barrikader af de mange års nitter. Jeg kan jo sige mig selv at alle er på bundlinjen, og nogle vil ikke længere... De anviste muligheder førte videre til noget med mere guf i, men stråleglansen udeblev. Skal jeg den her eller anden vej, AlMa?

Nattenyt **8. decembers morgen** var spooky, til jeg fik nærlæst det. Nok fordi jeg nærmest kun lige er ved at stikke en ligblå tå udenfor kisten. Visionerne om den ny tid ligner ikke rigtig det derude. Mine ligklæder slører, eller deres, just ikke særlig tiltrækkende. Det samme som det jeg forlod i sin

tid skal jeg nu tage op igen... men med håbet om nye åbninger for mig som ikke var der da. Jeg sendte en tilmelding til Visens Venner Glostrups første åbne arrangement 18. januar 2019. I går sendte jeg forresten også en sms til x, der jo snart skal flytte fra Torrig, at jeg ville stille hvis han ønskede en flyttehjælper. Om natten ”rumsterede han på loftet”, vel med flyttekasser, og viste sig også i min dør for at minde mig om at komme afsted... eller spørge om jeg virkelig ville...? Jeg indrømmer jeg ikke er vild med tanken, men får han virkelig brug for mig vil jeg da være der.

Min begældede veninde har været meget på skærmen i den sidste tid. I går ”faldt dommen”. Hun må afdrage også hans gæld, ellers går alt hun elsker på tvang. Al den tid vi har kendt hinanden har ingen af os forstået hvorfor pokker hun ikke kunne komme fri af ham, få delt gælden op, det syntes så komplet urimeligt. Men hankønnets træningsplaner findes jo også i kvindens m side. Da hun gik ind i forholdet vidste hun udmærket, han havde ”temaer” såvel som attraktive sider. Hun håbede de ville arbejdes væk, og han sled virkelig med det men kunne ikke, for skønt hun er meget m/f er hun også tapokysp. ? Ja, hans modsætning, i fortid indgik vi parforhold med supplerende roller, lærte af hinanden og såede frø, men fastholdt så i rollen. De måtte skilles. Vi må desuden indse at meget befrielsesarbejde i vor specielle tid er kollektivt – som 8 afsnit oppe med udseendet. Han arbejder *også* med løftet - ved h at shenleve sden psykopat-karma, a la sHitler. (m/f duer ikke her.) Og der *er* tunge karmiske aftaler, vi må betale af på på forskellig vis:

Hun, inderste køn, skaber ny tids ”inderside”, afdrager egen + hans gæld, fs hjælper-opgave og investering i den fremtid hun ”så” via ham = sin egen m side, befriet af psykopattapokysp. Nær/fjern påvirker hun hans indre ressourcer – endnu. Hans livline til ny tid er hende: ”Vil du nu påtage dig eget ansvar?”, og *han* renoverede hendes hus til befrielsen. Det gjort, måtte han gå. (Meget lignende min ligfærd med udbrændte x. Han havde ingen gældsposter, vi var gældfri, men på støtten. Vi var nærmest døde og hjemløse på Jorden, i et døende hus jeg købte og mest søgte at starte på at forbedre – og måtte forlade.) I går sagde min xx at hun vist havde været ”for nem”. Jeg blev lidt gal, den partners dåd må bare slet ikke findes... men tja, den gør, og det er ansvarsløst at gå *ind* i. Her var der dog tale om en karmisk *farvel*-investering der giver frihed i al fremtid, sandsynligvis snarligt. Vi ser. De ”hænger” begge endnu. I højere energier er der stærkere flow – jeg sidder ikke og anbefaler bare at afdrage andres gæld!

Det går stærkt nu – **9. december**, og VVG er på plads, jeg er endda inviteret til ”hulemøde” i jan, ville jo ellers snuse lidt først, men talte over mig og blev shanghaget. Alt lægger sig i jan, og næppe bare fordi dec er juletravl. Iflg. i nat er der 3 dages introvers i anmarch samtidig med de numeriske energier 10, 11, 12. Neutral adfærd, rolig gåen på jorden, skriven, malen OK. Javel, og **SA**: min ældste søn fandt noget på youtube som han gerne ville se med mig i går. Jeg tror squ Atlantis' hovedstad er lokaliseret, fuldstændig frilagt endda: ”Afrikas Øje” i Mauretania – hvis legendariske 1. konge hed – Atlas. Bjergene nord for hedder også Atlas-bjergene. Atlantis skulle efter sigende bare betyde Atlas' by. Herodot, betragtet som ”historieskrivningens fader”, betragtet som lige så seriøs som Solon og Platon (når lige undtages Atlantis?!), lavede endda et fremragende kort for ca. 2500 år siden hvor navnet tydeligt *står* på området.

Hvorfor har jeg aldrig hørt *det* før? Kortet er fuldt tilgængeligt, ikke som så meget andet holdt tilbage for almenheden. Mystisk. Det er længe blevet sagt at Atlantis ville ”dukke op af havet igen” i vor tid, andre, undersøiske, rester af ø-riget synes genfundet (underkendt, ingen ”seriøse” vil forbindes med den myte); men lige dér, i fuldt dagslys... før Gemini tog billeder ude fra rummet i 1965 og stedet blev ”Afrikas Øje” kunne det dog ikke være opdaget. Det er simpelthen umuligt at se fra, på jorden, og det ligger i et fjernt ørkenområde i dag. Søg ”Atlantis documented, Eye of Sahara” på youtube og se videoen med Jimmy, Bright Insight. Nå, og hvad så om det er Atlantis? Det er jo bare... nej, det er ikke. Det var en højteknologisk ø-civilisation, og dets indbyggere var i al fald i min sjælefamilie fjerne kusiner og fætre, for jeg har set erindringer derfra hos os. At min

søn fandt den video er ikke tilfældigt. Gamle erindringer genfindes i stille snigende strøm på vej mod fuld sjælskontakt igen, og jeg nægter at sove i timen. I øvrigt godnat!

Så kom 11. december, i går morges ”så” jeg på mine sønners Atlantis-liv. Og så en laaaang video mere, anbefalet af sønneke, JRE 872, youtube, Graham Hancock og Randall Carlson om syndfloder, til tider forårsaget af asteroider fra det bælte vi årligt passerer i juni og igen omkring 1. nov. Sandsynligheden for at få en større fuldræffer er faktisk stor – sket. Som det var det, der stoppede dinoerne var det også givet det, der udryddede halvdelen af faunaen i sidste store istid, sluttede den, faktisk, for 12.900 år siden, og som kan have forårsaget også Atlantis' (og Sydindiens!) undergang for 11.600 år siden, m/u meteor, det behøves ikke for at bryde en svækket isdæmning og give vulkanudbrud. Billeder taget højt oppefra taler deres tydelige sprog om gigantiske oversvømmelser på Jorden. Det her dukker selvfølgelig op i mit – alles – univers nu fordi vi er ved at overvinde dette fælles ur-traume på vej baglæns op i frekvens. Meget i familie med dramadage f.v.t. under 21. nov, 3. sidste afsnit. Hancock virkede forresten for højfrekvent til det hele...

Nattenyt derpå var at jeg skulle undlade at se ind på tidligere existenser for sønnesjæle lige nu. Kh er blandet ind i, det er *den der* ”binder min mødreearv”, og jeg skal være mest muligt flydende spirituelt. Nåja, jeg havde en masse småting jeg godt ville have ordnet i stedet. Og så faldt det mig ind at stille Hancock et ? ang. Velikovsky. Men det ændrede sig i stedet til nogle kommentarer om epilepsi og ascension, da jeg så hans blog. Han havde lagt nogle iagttagelser ud om sine sidste oplevelser med Ayahuasca, en plante hvis ånd vejleder med visioner til personlig udvikling. Han forstod dem åbenbart ikke helt, men det gjorde jeg – nu. Han bør ascendere, men vil han? Robin Williams var ikke klar... Jeg skrev at det var den besked han fik. A ku'tt la' vær'. Det var så tydeligt. Ingen andre i strengen nævnte det. Var de sorteret fra? Er vi så få? (14/12: jeg var kommet på, ikke sorteret fra = vi er få, eller andre tier)

Kollektive traumer kan have givet stødet til alle Syndefaldsmyter: uddrivelsen af Edens Have – og sagnomspundne Lemuria/Mus undergang = istids-syndfloder inkl. vulkanudbrud, Syndflodsmyter. Atlantis med, Nfra og Sfra. Hvad hvornår er svært at afgøre, de *sidste 3 globale* vandkatastrofer ligger ca. 15.000, 12.900 og 11.600 år agterude. Beretningerne findes overalt i forskellige udgaver, vise fortællinger om at forhindre gentagelser. Med tidens amnesi blev de til religiøse myter man bare skulle tro på. Mange fyldt med kontrol, skyld, mistro, vrede imod kundskab – det var ofte de fornuftig-vise, der arvede resterne efter katastrofer, jæger-samler-fødder, set ned på og udbyttet af overklasser med sans for magt fremfor sund fornuft. Den sædvanlige intellektuelle stupiditet. Og måske var der centre hvor specialiseret viden havde været sikret, men meget blev irrelevant og glemt, eller destrueret af primitivere efterkommere. Overlevelse kommer først, globale traumer vil trække ned meget længe. Kundskab er ganske rigtigt noget der skal kunne bæres, beretter ikke alle myter om amoral og ufornuft hos umodne magthavere lige inden?

Hvad insinuerer jeg? At vi selv tiltrak ulykkerne? Ja. Også meteorer, udover mere jordnære krigskatastrofer? Åhjo, i al fald NU. Ku er en stærk magnet for fryd som fråde. Oprindeligt gav s/h ”guderne” os mange gaver, indsigter for at lette livet her som vi ikke kunne have fået ellers. Ikke klogt, blev læren for h, og noget værre noget med s, umuligt at rydde op i, ergo exit, og ”Gud sendte syndfloden.” Hovedrengøring. Men i alle kulturer blev også nogle retfærdige advaret på forhånd. Hvem skulle ellers beskrive hændelsen... hihi – de befolkede *så* Jorden. Om igen uden snyd. Jeg håber regnbue-løftet til Noah ikke er en and... iskalotten er langt mindre nu og de ryddede alt efter sig (eller lærlingene gjorde til sidst). De trak sig fra mere roderi, og først nu kan vi selv rode lignende... men en modning synes sket. Jorden er ikke splittet ad...

Natnyt: hard- og software øget ved afrystelsen af det gamle kollektive traume, øget lungekapacitet. Tak. Bedre sangbund, øget synskhed. Nærmest straks-svar udefra på intentioner af hjertet? Giv hid! I nat, 13/12, er 1. hellignat før Jul... her kommer ”Guds Øje” fra '99, passende – men på *engelsk*, for nuancen...

18.11.0269a

THE EYE OF GOD

**I had me a chat with God one day
for inspirational purposes, see
and God said to paint myself, so I did
that is – my situational me**

**”- and when you have finished”, God carried on
”- then you go painting me.”
I got lost in thought cos' God's everything
without – within – he and she**

**Where's the most sacred place on Earth
Where is the holiest gate
Beyond the eyes in the mirror of the soul
The dot that's as black as black fate**

**Look very carefully and you may see
light shining in the dark
That's God looking through your peephole
into your daydreams just for the lark**

**But you must WANT to see, keep it up
'r else you won't see a thing
God's eyes work both ways
the light of the One's pouring out from the pupil's hub**

**Yes, God's eyes work both ways
The purest love's beaming out from the pupil's hub**

9. STÅ

Vi har 14. december, og jeg havde nær omskrevet sidste side i "AT" helt, for mens jeg skrev om Dryas og Atlantis dukkede erindringer/viden lige så stille op, og jeg sad med et kæmpe overblik og *vidste*. Og læste så at DJ mente der måtte være sket et eller andet der fik os til at rykke væk fra den oprindelige position på vores kugle, "silent knowledge", og over til "rational", at planlægge, kontrol, som tydeligt ses derfra (og omvendt – ledere *af format* ligger midti silk eller rat og kan skifte imellem dem modsat andre, interessant...). "Concern" (hi-hi, tvetydigt) ligger på vej til rat, og retur til silk ligger "no pity": ubekymret, kølig, nøgtern. Vejen ind i og ud af alle traumer! Rat lindrer med sin illusion om kontrol, og alle vil bare glemme smerte nu som da. Myterne synes både rat og ihærdige forsøg på at modvirke fastfrysningen dér fra længere tids miljø-uro. Men var vi end i trykke huler f.x., udenfor var der traumer. Forfra, og angst og afmagt op i ku. Jeg tror ikke på tilfældigheder. "Tilfælde" er Ole Lukøje. Sin egen religion. Min idé er:

lederne af eksperimentet ville stampede alle erindringer ud efter bjørnetjenesterne. Senere i mindre målestok, som krige, hekseforfølgelser, så den hovedstrømning der kultiveredes ikke blev afsporet – den helt ned i stoffet, forglemmelsen. Hvorfor skulle mikroerne dérnede? Hvis nu lederne så sig tvunget mere og mere ned i stoffet oppe på deres niveau, ville et forsøg med mikroer der blev det ultimativt være logisk. Ville de te sig lige tåbeligt når de kom op af det igen eller ville turen gennem stoffet forny, forløse dem? Skulle/kunne det faktisk ikke undgås? Ville det måske fjerne sjælenes ildmurs-traume, hovedproblemet, endda naturligt være næste skabelsesled? Så var det jo bare om at understøtte den naturlige strømning, sikre "de retfærdige" og begrænse de u-. Ikke 100%, udfordring er godt, men nok til ikke at afspore helt, selv ikke med krige, startet af de u-, der vidste at drage fordel af traumer – og hvor retfærdige i *hvert* fald *ikke* går fri. Sjovt nok ved "primitive" at Jorden i sig selv renser, heler, hel begravelse + tiltag hører til metoderne.

Efter nattenyt forstod jeg pludselig noget fra jeg var 19. Gift med, skilt fra, drømt om jævnlige siden. Det nærmeste jeg til i dag kom det var "gådefuld". Nu: han VAR urtraumet, amnesisk med alt der ikke var rart at forholde sig til, selvhøjtidelig villen-være "nogen", alvidende, svævende over jorden med det han ikke orkede at sætte sig ind i, manglende overskud, GT-agtigt hypnotisk... sikke lortnok, puh, jeg genkender mig selv (-?), men omsider drager det af. (Øh, han var altså *også* virkeligt intuitiv, godhjertet, kærlig på jordisk vis og en skøn sanger...) Jeg synes ærlig talt det var ret synsk at vælge det forsidebillede fra starten af, det har da vist sig at illudere meget mere end krystalenergien. Efter gen-genlæsning af Kry ses at Syndfloden har banket på siden kap. 3 i kølvandet på Rødkam (syndefalds- og syndflodsmysterne forløses... Whoosh), og nattenyt siger at alt det extra mudder skal ud af auraen! Jeg vil tilbage til "silent knowledge".

Den 15. december og hvorfor fik jeg børn? Jeg har aldrig været særlig moderlig, jeg vidste bare at jeg skulle have, ikke hvorfor... Børn er vore største læremestre. Jeg har født mine bedste hjælpere udover x'erne – Eva og sønnerne, den ene som har valgt stor identifikation med stoffet, tilværelsen, og er meget udmattet af at højne det, den anden som har valgt distanceret eksperimenteren med det, han har altid villet være magiker, kunne manifestere, og eksperimenterer som det første med at manifestere *sin krop*. Jeg kikkede lidt mere på min nylige status, og det fik mig til at spekulere over hvad jeg egentlig ønskede at manifestere til efter realisationen. Alt derude føles ligesom i gang og vil bare vise sig, og ting siger mig ikke det store. Men jeg vil gerne være bedre klar end jeg føler mig nu, så mine ønsker går mest på min fysik. Og natnyt peger på "ham" lige p.t. Han *er* den ny energi, jeg er klar nu og værsgod at gå i gang. Altså studerer jeg lige nu hans metode, vi er jo hinandens hjælpere. Spændende at eksperimentere...

Og gav mig her, 17.-18. december, en virkelig god erkendelse. Her på falderebet bliver alle ting af ego-karakter tunge og synlige. Jeg fik en drøm som jeg i skræk for at træde galt over-fortolkede og var lige ved at stoppe eksperimenterne. Alle skræk-projektionerne gøede simpelthen. Jeg faldt dog

ned med lidt tids eftertanke og yderligere efter en snak med sønneke. Jeg havde bare lagt vægten det forkerte *sted* i eksperimentet. Den slags detaljer bliver meget vigtige når man taler marginaler, her hvor Yeshua er i genopstandelse, **alle gamle programmer** til kroppen (helst skal være) afdøde! Sønnekes system er korrekt, universelt. Han har meget selv fundet frem til det alle andre søgende har fundet, som jeg blev metodisk ført ind i og bruger. OG hans metafor i min drøm: **"han"** hænger fast i at ville **styre** sin krop, og det kan jeg hjælpe **"ham"** med – at slippe. Før kommer **"han"** ikke videre. Hihi. Tak for drømmene! Der er stor forskel på at ville styre og at lade manifestationen komme til... projektet er OK.

Har mænd det generelt lettere med deres krop? De bryder sig sjældent om at tabe håret, den "småting", godt *det* ikke er mig, men de fleste opgiver da kampen. Krop har syntes mere en kvindeting til for nylig – men med alle de bodybuilder-mænd med store indre kvinder går det vist lige op p.t. med hhv. at bekæmpe og acceptere aldring. Mon ikke det med krop og kvinde har at gøre med at kroppen var det eneste man kunne influere med i den patriarkalske tid vi har haft? Det har sikkert været lignende under matriarkaterne for mændene! Alt dette ændrer sig nu med afbalanceringen... det sidste Yeshua ofrede før sin realisation var sin krop (no pity), og dengang kunne den ny modus kun tilgås med gammeldaws død. I dag kan det foregå levende, jeg har været noget længere død end Y, men først nu ofrer jeg det sidste kropstyranni. Er det så sært, vi af og til føler os modne til indlæggelse på den her vej? (Kh: "føler?") (;-D)

Hov, retur til 7. december... Graviditetstid. ??? Jo, noget afgørende går op for os = undfangelse. Derpå går der ca. 9 mdr. før det er søsat. SB døde slut april Påske 2011, men havde adviseret mig flere gange om sin/min snarlige død, jeg begreb bare ikke. Påske => Jul = 8 mdr. Da blev jeg adviseret 11. hellignat før om *min* snarlige "død" i DgK. Jeg følte mig døende i årene op til '11, blev trukket væk, ind, fra alt hvad jeg havde id med... ja, jeg "døde" da. Og "talent til fremtid" Eva døde juni 2012. Også hun havde været døende længe, det så vi bare ikke. Vel ikke så sært. Som inkarnation af vor fælles sjæl kan man godt sige hun døde for mig. SB blev genfødt 23-24. marts 2018 og jeg adviseret om at jeg ville blive ligeså, men jeg forstod: samtidig. Næ. "Efter Kroatien, hvor din døde fortid, genlinket op til en fremtid i verden som Åndsrenset (døde Eva), vil ske "i f.m. fødsel af smuk kat" – min veninde har flere kuld på vej, jeg har drømt om det nys, det er 9. md. efter Påske og jeg er under åndelig genfødsel... og katte "synger". >>GYS<<

Så er det 20. december, og efter eksperimenteren 18.-19. med vægten det rette sted og ikke mindst områdeplaceringen i f.t. kroppen mere i overensstemmelse med *mig* fik jeg en helt vidunderlig, bekræftende drøm. Jeg har lige overflødiggjort sjælen, dvs. integreret den i de højere legemer, men skal her være meget vågen for ikke at falde tilbage i gamle uvaner. Kommandovejen oppefra i den teosofiske model er: Monade-Atma-Buddhi-sjæl/personlighed-emotioner-instinkter, de sidste 3 med deres læs af programmer. Så lige nu er jeg ved at overgå til Buddhi-styring, mere Ma, faktisk, a la Maria, som viser sig som en kvinde af *format*. Det giver hektisk aktivitet også i min ydre sfære, temaer som jeg skal tage mig af. Mine sønner er typisk overbringerne, og samtidig hjælper jeg min veninde med at bekræfte hende i hendes egne fornemmelser af hvad der sker, så hun ikke kommer til at lave for mange tangenter i det liv *hendes* Ånd har valgt. *Ikke* lige mig.

Illustration: hun havde besøgt en hundekennel og var blevet mødt i entréen af 3 eksemplarer og refererede: "Der er ikke noget jeg elsker som at komme ind i et hus og blive væltet i entréen af 3 hunde der springer op ad mig." Mig, prompte: "Der er ikke noget jeg hader som at komme ind i et hus og blive væltet i entréen af 3 hunde der springer op ad mig!" Det grinede vi lidt ad. Jeg ved, det er hundepførsel, velkomst o.s.v., men jeg ka'tte li'det. Hellere en kat. Men endnu bedre ingen dyr, ikke engang undulater som jeg ellers nød at have indtil jeg opdagede hvor meget alle dyr må amputeres for at proppes ind i vore liv. Måske lige undtaget smågnavere. Siden har jeg ikke haft dyr, for kærlig. Indrøm! Det er ikke for deres skyld! De skal give os den jordiske kærlighed, vi

aldrig kan få tilfredsstillet. Min venindes bedste årsag er at de også ønsker menneskehed og så er hun en ideel kanal for overgangstilværelser. Måske er *jeg* så den reelle egoist!

Pludselig var der kontakt med x efter lang tavshed. Kommunen skulle jo have en dato fra ham, men så gik der ged i alt med et nyt sted, bilen brød sammen, mulig smitte med fnat... en veritabel fnat-epidemi er i gang i hele Europa, og lægerne har indrømmet at de ikke kan kontrollere det. 4 ugers inkubation, og "intet kendt virker". (Hm, hvad med naturmetoder, svovl, Tea Tree oil?!) Så *hvis* han har det når han skal flytte, hjælper jeg ham ikke! Men han havde nu fundet et hus, manglede bare depositum. "Jamen, det har *jeg* da", sagde jeg... så nu skal "vækkelsen" bare dateres. Vi funderede lidt over fnat og enedes om at det er en fremragende hjælp til at holde sig isoleret og tage sig af sig selv, noget mange behøver, om de så ved det eller ej. Nu er det i al fald intet besvær at undskylde sig... og evt. hjemmefra i en uge er der smittefrit, når/hvis de kommer rensede hjem – af snylteprogrammer fra matricen! Hm, Ægyptens 4/10 plager... katastrofemyte? Sikkert. Tidligt slaveoprør også, hvem opfandt en så dårlig vane på Jorden?

Som det fremgår behøver jeg ikke nyhedsmedier. Jeg glemmer at tænde, og hvad jeg skal vide kommer til mig, så hvorfor besvære sig? De fleste nyheder rager mig, jeg færdes ad andre korridorer. Forleden anbefalede min søn et andet youtube-klip. 3 timer, og måske var jeg ikke enig i alle konklusioner, men inspirerende. "New Michael Tellinger – some of the strangest discoveries ever made on Ancient Origins". Udviklingen siden Eden koft ned, alt det jeg selv har været om, værdig status (*igen*) og forslag til mere valid fremtid: Ubuntu-bevægelsen, 0 pengemagt. **22. dec** sad jeg og læste i Hancock's "Underworld" - støn, 677 sider - om vor worldwide undersøiske fortid og Vedaernes ufattelige alder, hvem ved hvor langt over 12.000 år... og så fortalte en mig at forskere nu har fundet det meteor-nedslag på NV-Grønland for 12.900 år siden, der udløste den voldsomste katastrofe siden dinoerne blev udryddet... Mine egne gamle minder dalrer forbi i spredt uorden nat, og her **23. december** havde jeg en meget interessant opgaven –

jeg var fuldt bevidst, men kroppen lå som en død ting jeg ikke kunne bevæge. Jeg var i den og dog ikke. Jeg var ikke bange, bare lidt forundret. Så mærkede jeg en jernvilje bag min undren som pressede sig igennem, rent faktisk bed mig beslutsomt i venstre hånd som følte meget lille, for bevidstheden var meget stor, og i et nu var jeg i kroppen med normale proportioner og motorik. Let chokeret vejrtrækning fulgte, og jeg besluttede at snue lidt længere... og vågnede på helt normal vis senere. Når sjælen, der først kun fungerer som container for de lavfrekvente liv til de bliver rensede, har opfyldt sin funktion, indbygges den i antahkaranaen (regnbuebroen!), og imens er det småt med program-tilhæftninger til livet hernede for kroppen. 1.att. bliver en bevidst beslutning, uden tilgang til noget beslutsomt bag sjælen dør man; men noget bag Ma VIL opleve verdensskiftet – gennem Lissen. Der er squ lidt split personality over det.

Hancock er grundigt informativ, understreger indirekte at ALT må blive nyt fra nu af med alle de invalide tilhæftninger til den gamle verden. Ja, det *er* for let at vildlede på en overdrevent central og Åndløs styring, hvad nytter demokrati uden Ånd og lokalkendskab? Ingen styreform duer uden Ånd – og alle *med* duer. Den eneste måde at have ordentlig jordforbindelse på er gennem hvad man selv oplever som sandt, fungerende for en. Alt andet er én stor hypnose, helt ned i detaljer – især detaljer. Mine sønner har ikke spildt tiden ved at forlade cirkus, tværtom. Indenfor alle områder har der været løjet, intrigeret og holdt nede i stivfrossen efter-istid for enhver pris, og kun udvalgte inderkredse har været indviede. **24. december**, og nattenyt lægger vægt på at arbejde bevidst m.h.t. at være her, manifestere kroppen, for den vil nemt blive udmattet ellers af energitab i denne lidt spinkle kontaktsituation. OK, så. Bevidst id med krop og stof. Og Glædelig Jul!

Det blev en hyggelig aften, hvor ½ selskab var sart eller træt. Jeg havde det udmærket. Men for 3. Jul i træk har anden været stigende utilfredsstillende, denne gang totalt. Vi blev enige om at det var slut. Endnu en dum tradition der afskaffes i den stille og rolige strøm af det sidste, der takker af, og nattenyt sagde: "Døren kan ikke lukkes endeligt før de sidste rester er paraderet forbi, og vær ikke

ked af tempoet, for de sidste sårskorper kan pilles af i ro og mag og småsår (fra operation gamle vaner) få barmhjertigt tid til at hele.” Tja, jeg kunne godt lide and, veltillavet, men også godt undvære det. Hvilket ænderne givet også kan! Jeg mindes Shu-bi-du-ahs ”Rap Jul”. Hidr, hidr. ”Bare ned med svesken og op på disken...” Julen har været begyndelsen på et helt nyt og samtidig bevidst endegyldigt liv i år. Langt interessantere end de forslidte gamle traditioner.

Den 26. december, og Hancock's Indien-beretning fra steder hvor jeg selv var i 1998 og '99, blot uvidende modsat ham, bragte hele ånden dér tilbage til mig. Og der kom en *erkendelse*. I DK kender vi overhovedet ikke den kraftige oplevelse af spirituel energi som er til stede næsten overalt i det land, især i Puttaparthi og hvor SB nylig har færdedes, trods sygdom og usselhed (ofte et valg!). Med mit kendskab til de former den får, filtreret gennem religioner, har jeg kun oplevet dens *lavere* frekvente udgaver alle andre steder. Det har fået mig til meget at holde mig i den nøgterne ende – af den esoteriske skala, altså! Hvem vil være en hypnotiseret idiot? Til morgen gik det op for mig at denne energi, slået i hartkorn med hypnose fordi det har været så nemt at hægte løgne på dens ærlige godtro, nu er OK for mig at overgive sig til omsider, fordi *jeg* er befriet af løgne og andet tingeltangel. Der er intet falsk ved at den er skøn at flyde med i.

Åh, du gødeste, hvor har jeg savnet den energi, Helligånden, Maria, der lige kommer og fylder mig op. Når jeg tænker på alle de mennesker som jeg har været nødt til at kalde til nøgternhed; men det var fint nok, de manglede at få siet skidt fra, som jeg. Alligevel, det har været hårdt. Lungerne blev lige dobbelt så store... nej, ikke *dem!* Gnii-i-ih (;-?) Nattenyt er de eneste valide nyheder... og der bliver igen forberedt noget festligt i de indre gemakker som har med dette at gøre. For første gang længe har jeg på sidsten bare været glad. Der loves turbulens forude – ingen nyhed... men tænk hvis det igen bliver Ånden der sidder i toppen allevegne, blot endnu bedre, *indeni*. En styreform der virker! Sandt nyt! **29. december** og efter flere natte-opfordringer til at slippe Hancock ræsedede jeg igennem den til morgen. Jeg *ville* altså læse den færdig, om så gamle uvaner fra 20. december som jeg skulle passe på ikke at falde ned i!

Egentlig komplet ligeegyldigt, alt jordisk er så flygtigt, sandhed den ene dag er latterlig uvidenhed den næste; men jeg kunne lide hans intelligens og åbenhed. Privatpersonen er tydeligvis endnu mere åben, Ayahuasca o.s.v... det hele mindede mig om mit eget liv, blot orkede JEG ikke at færdes i de forstokkede korridorer så længe som den dér stædige skotte. Jeg har valgt såkaldt sindssygdom for længe siden. Ånderum. Nå, men så er HAN altså nu føjet til status. Hans foliant kan passende blive endnu en dør jeg lukker til fortiden. Før-istids civilisationer er for mig realitet, de var også DJ's aller-ur-ældste troldmænds, og/eller -kvinders. Berøvet hvad de oprindeligt fik, eller havde haft med ”silk”, måtte de selv møjsommeligt udforske Jordens sfære på den spirituelle vej retur, koste hvad det ville, og det kostede vildveje, men intet varer evigt. De yngre fandt *vejen*, den ny.

Så hvor står *jeg* nu, ”Syndfloden revisited” på så mange måder? Med den 23. og 26. decembers eksistentielle oplevelser af energier, identiske med de 2 første teosofiske ”stråler”, kraft/vilje og kærlighed/visdom, føler jeg mig nu konfronteret med DJ's ”intent”, ”hensigt”. Jeg ser den som den neutralere energi bag der vil opleve, allerede er i færd med det og ikke har noget specifikt at tilføje – og derfor må påkaldes, hvis den skal det – gennem Buddhi/Ma. En *højnet* AlMa. Jeg har faktisk ikke andet end den velfungerende robot (som jo bare er en opfattelse) og do liv at påkalde for, og begge synes at nærme sig i håndterlig hast. **Nattenyt 30.-31. melder for første gang: rod direkte i kerneenergiens strøm!** Salig efter tydningen. Silk! Hellignætterne spår om det kommende år... juni? Over ”hensigt” er ”kærlighed” = initiativ/ultimativ integration, monaden, og øverst ”frihed”, for på øverste plan vi kender i oktaven kan vi alt i den. Det føles korrekt – nu. Festen annonceret d. 26. vinker – i næste kapitel! Digt? Atlantis, selvfølgelig...

18.12.0588

GENSYN MED ATLANTIS**Hvad nu hvis Syndefaldet er sandt – vi virkelig forvistes fra Eden****Noget smuttet og vi blev for kloge til at ase i en****have hos 'n dovenlars i Lilleasien****Bagude ildsværd, for traumer i Østen****minder om vidundere, lysende ved kysten****Skyld og forbandelse lander på kvinden****Slave eller ej – alt var nemmere forinden****Hvad nu hvis Syndflodsmysten er sand og alt blev til intet i slammet****fordi meteorer lyn-tøede bræerne****fejede faunaen væk, slettede træerne****Kværnende dyndhvirvler, sodslud fra oven****hvor strømmen flød nynnende langs vejen i skoven****Kunne vi gøre andet end glemme****Store som småfolk kom alle i klemme****Atlantis! En fabel, et modvilligt levn af minder fra gudernes æra****Lissom da er du nu Afrikas Øje****Gemini fangede din ring fra det høje****Myter og sagn kommer op til bedømmelse****Tiden er til opgør med dom og forsømmelse****Modig er den der lar være at fortrænge****men alt kan nok bæres nu, efter så længe**

10. I

Rük, zug – **2. januar 2019**, og i kølvandet på '18 er der stadig syndflod. Nytårs ædegilde lettere aflyste al fornuftig disciplin, kun lige ved at retableres; men fint – jeg fik set ”The Principle”, udfordringEN til videnskabens hidtidige paradigmer anbefalet af MT, og alt gik op i en højere enhed... selv mens jeg så den mærkede jeg distance, og min indre stemme kommenterende ”hvad spilder du dog tiden med det for? Det er jo bare jordisk bla-bla, kun til 1.att. skønt du af og til må hoppe tilbage fordi du ikke er skarp nok til at følge med.” Matematik er blot opfattelsens mentale byggesten, de ”beviser” den, men forandrer sig med den og ”beviser” så den ny opfattelse. Så begrænset, så opretholdende. Godt til en solid 1.att. til de der endnu har brug for den her på positionen, gid den var mere flexibel... nå, filmen *betegner* dog endnu et skridt mod en 1.att. med reintegreret Ånd, og skal jeg leve i den ny tid – en tid – er det da vist et must. Det var forresten lidt problematisk at få fat i den. *Skulle* jeg ikke spille tid med det?

Jo, men skønt så ny, fra '14, var den sværere at få tilgang til end de dumme andre og ældre film = flertallet ønsker ikke at se den slags. Jeg selv var kun lige skarp nok til at forstå den, og før vi går ad Åndens vej skal vi være... ikke nødvendigvis så skarpe, det kan være en slem ulempe, men nok. Et stærkt redskab til at kunne samle en id-opfattelse med i alle dette plans mulige dimensioner, hvor denne 1.att. kun er den vi kollektivt har besluttet er ”eneste sunde”. Træningsbane – og pauseknop for de der er vokset fra den. Jeg vender hele tiden tilbage til DJ. De ny seere så alt det her for længe siden, lavede et sofistikeret og tidsreguleret system til at forlade det for de der var færdige, beskrev hvad videnskaben – den der ikke vil tolerere skygklapper – kun lige er ved at få fært af. Og dog er deres metode uddateret. Der er ikke brug for at indsætte positioner i 2.att. mere, sjælen huser jo de nødvendige gamle liv, bruger dem når tid er. Seerne beskrev dog grænsen til 3. i forsøget på at definere hvad der var muligt for mennesker at kende/ikke kende til:

ved enhver kontakt med den følte de sig drænede, forvirrede (ufokus), frygtelig nedtrykte (misbrug). Kroppen mistede sin spændstighed, evnen til nøgternt ræsonnement forlod dem og vandrede formålsløs væk (opløsning af kontrol), for 3.att. har ingen energigiven modsat 2. dimensioner, grænseland), hvor de var eventyrere, opløftede, selv frygt for ukendt gav energi... hvad er det nu lige at så mange (+ udbrændte) føler i dag? At definere grænsen til det højere plan er én ting, passere den en ganske anden, uanset metode. Det må man blive klar til lidt ad gangen. 3. har altid banket på hos discipelter, sensitive, i dag banker den på hos *mange*. 3. nedlægger dem jævnlige, sjælen tømmes for de mange gamle livs power-lir i passiv modus i st.f. aktiv villen, uddateret med kh-broen... logisk: vi går *hjemad*, modsat, i ellipsen. Sjælen sørger for os på uventet vis. DJ siger selv at der faktisk ikke kræves nogen lærer, Ånden gør det, *nagual'en* (/mesteren) letter kun forståelsen og bakker op, indtil vi kan selv.

Depressioner skyldes i bund og grund sjælens frihedsønske. Folk kan være i håbløse situationer uden at være deprimerede. På en eller anden måde nyder de stadig spændingen. Når de en dag har fået nok kommer dykket, for der er jo ingen ende på begrænsningerne... uden forståelse er man fortabt. Man kan udholde alt, bare man forstår – er min erfaring. Og der er ingen grund til at være nervøs, når man er nået hertil. Hjælpen kommer, men man skal kunne se det så man kan tage imod den. Jeg er færdig med angst og nedtrykthed. Utålmodig, lettere irriteret, ja, men aldrig værre. Jeg ved hvordan jeg skal følge med, og jeg *gør* det. Gnæk, gnæk, hvor ville det dog også være idiotisk andet. 1) Hvad der sker er hurra, 2) Ånden er stærkest, 3) jeg gider ikke at have det skidt! Og m.h.t. at følge med, her **3. januar 2019** gik noget i marts-drømmen fra kapitel 12 i Ssp igen op for mig i f.m. nattenyt. Den drøm var squ lige så profetisk som DgK.

Kik på afsnittet lige før 20. december i Ssp med min marts-fødsel af en smuk kat som falder sammen med at min venindes racekatte lige nu prutter killinger i læssevis, spået i marts og igen lige før 20. Mens jeg sad og nussede den – voksne - kat i skødet i marts-drømmen (i f.m. Kroatien),

tjattede den legesygt efter 3 tamme, hvide rotter oppe på køkkenbordet. Øhhh? Mig ikke forstod i marts, men *normale* rotter ødelægger alt = tidens tand. Min venindes katte er ikke vild natur, men forædlede, ”halv-menneskelige”. Mit kropsprojekt kan lignedes med en smuk kat – f, ædel, ikke til et gængs liv, så hvorfor skulle den behøve bekæmpe ”tidens tand”? Rotterne var ligeså forfinede. Så + nattenyt meldes: fødslen af den ny slags krop, tidløs, er lige op over, for nu *er* alt gammelt ladet agter. Derfor – spis hvad du har lyst til, al føde, energi er hellig, ren for dig, nu *du* er ren, og AlMa sørger for (og råder om) din totale opretholdelse. Skål og Godt Nytår!

Jeg lagde en hel del kortoplæg på '19 nytårsaften og dagene efter. De viste ikke overraskende et hussalg, omsorg for min spirituelle proces og samarbejde med yngre mand. Omkring efterår, *tidligst*, begyndende røre med mine kreationer, muligvis i samarbejde med en modpart (VVG?) endelig! M.h.t. mine skrivelser *kan* det først blive aktuelt senere. Ikke overraskende. Jeg havde bare ventet at i al fald billederne ville komme på tapetet? Men vi ser. Og det lader også til at noget løser sig for ældste søn i '19, at han kommer i gang. Det vil starte i foråret men først vise sig rigtigt til efteråret... Jeg er stadig træt efter nytårsaften. I nattenyt var jeg højgravid, og så er man træt... den forestående festlige begivenhed, annonceret 26.? Jeg følger rådene om at slappe af, spille, lade ske... SÅ kom tilbudet fra Lolland kommune. Huset overtages 1. feb til nedrivning, x får rigelig tid til at sortere i ro og mag – med basis i ny bolig. Og jeg behøver ikke engang dukke op til noget af det, skal faktisk helst blive væk! Tak.

Nattenyt til 3. januar: højere uddannelsessted. Ser ud gennem panoramavindue for-arealet, stor sø/sump, midt i på en ø står en urgammel, sort, hul, enorm eg med krogede tentakel-grene, om den står nogle sorte jernsøjler, måske 3. I mere diffus baggrund flere. Ser væk. Næste gang jeg ser har egen tabt grenene og fader ud, og den sidste nære, sorte, falliske powersøjle dratter om i søen... Hmmmm, varsel. Intuition: viser sig overfladisk i USA, *evt.* Kina-relateret, varigt nyt indenfor politik, moden kvinde vigtig. Følelserne forgiftes nogen tid til sumpen er rensset op. Sønneke sagde at det da var Trump og den tåbelige mur – han er dumstædig, *vil* ha' den, ingen andre vil, og ingen får løn i det offentlige før konflikten er løst. Nancy Pelosi er nok kvinden... men der er noget dybere i gære. Det værker bag øjnene om hypofyse og under isse, og de sidste 2 hellignætter har jeg tågedrømt og ikke orket notere eller ret meget andet – men haft dyb ro ellers. Jeg ”sejlede nøgtern ud på havet efter lang tids indespærring i elendige kår” i nat, frigørelse? Bestemt. Hele eventyret stod på etiketten på en flaske ædel rødvin... købt i Kroatien...

(;-?) så fik jeg alligevel skrevet nattens drøm... hvilket fører til: MT er meget vis på konspirationer, og min vej går ad en højere korridor hvor det er noget jeg ikke vil syltes for meget ind i, om nok så korrekt; men hvad han laver er interessant, og jeg har bestilt 3 bøger: 2 af Zecharia Sitchin, en forsker i Sumererne, altså før-bibelske skrifter, hvis arbejde MT bygger på, og 1 af ham. Jeg taklede Hancock for intenst, det lærte jeg af. Håber jeg. Det her handler både om hvad der var og hvad der vil komme: højteknologi uden forurening, uanede mængder af energi via **lyd og krystaller**. Fantasteri? Hellere end konspiration. Tiden har været så begrænset, hvis den ny tids forskere ligner fantaster, hvad så? Vi brugte frekvenser og krystaller på helsemesserne. Med al den modstand vi ”fantaster” oplever fra det etablerede er vi da på rette spor, og jeg sorterer selv, tak. Det ender med anerkendelse, hele skorthuset falder jo nu. Nyheder jeg gider... og mens jeg skriver det her, løber dominobrikkerne...

for forinden jeg bestilte bøgerne... jeg gik en tur i går i det gode vejr, og en drøm dukkede op fra '07: jeg var bedrøvet fordi SB gik rundt ude i gaderne og jeg så ud på ham fra et dunkelt lager, hylde op og ned med syltetøjsglas... men jeg *var* interesseret i dem. Jeg åbnede et... mere husker jeg ikke... men de var ikke, som jeg troede, kun dette livs temaer, men *alle* mine *livs*, og SB viste mig at det var arbejdet med dem som stod for, bakket op af ham. Dengang vidste jeg intet om ascension. Finurligt, hvorfor kom den drøm op i går? Jeg har ikke tænkt på den siden '07? Hilsener fra SB er altid dejlige, **men også varslers**... Jeg lagde kort på ham nylig. Vi er i nær

kontakt. Med forløsningen af hypofysens 3. øje vil det blive stærkere end nogensinde. Jeg er en kanal, har altid intetanende gjort ting styret højere oppe fra, og jeg bestilte de bøger i aftes uden tanker på syltetøjsglas. SB: de "glas"/bøger er ikke ligegyldige/opspind, men reelle erindringer... hvilket jeg var lidt i tvivl om og derfor kontrollerede min begejstring lidt. Lækker, kroatisk rødvin! Jeg glæder mig til de bøger!

8. januar, og nattenyt gav mig endnu flere hvide hår i hovedet. Hvad pokker var nu *det?*... *det tog 2 timer*; så, klask! faldt tjæreklatten. Det var såmænd den ældgamle slave-remse jeg blev oplært med der spøjte: "Du er ikke noget" kom halsende i hælene på Telling, bestilling af de bøger om slavefortid og ny viden som sætter Jorden i centrum i universet. "Jeg er Gud" er skrap lud for s ur-programmet: vi er lige tilbage ved 3. januar, den dér drøm med vampyr-egen og endnu en magtens søjle der faldt og ville forgifte følelsesmiljøet en tid. Åhjo, jeg *blev* faktisk kort vred og så samme reaktion omkring mig. Mange vil være det længere... (se medio august). Jeg elsker AlMas nattehumor. På en opslagstavle hang en gråtone-tegning af en *SÆDGÅS (sexslave!)*, hvor hovedet især var klodset farvelagt med et gråsort, tjæreagtigt lag som jeg kradsede af. Skitsen nedenunder kunne ligne et cymatisk mønster... at manifestere sin egen frekvens, ikke andres. Ja tak!

2 timer! Men med en så fordækt understrøm overalt var det måske kort tid... Jeg fik ultimo '17 de mest udsøgt gunstige omgivelser for mig, ingen jag, ingen krav, fred. Og dog har jeg som altid følt/hørt som en svag kritisk røst over ikke at "betale" særlig, bare holde rent og indbydende. Jeg kender min programmering, så jeg har lavet lidt grin med det overfor xx som jo kender mig *godt*. AlMa har anbragt mig her, jeg er noget fordi jeg blev født – jeg ved godt, hvordan det skal lyde. Men urgamle programmer som er så rodfæstede i kh og hele tiden messes i den fra ende til anden ringer en om ørerne... de er en stemme som det kan være svært at huske ikke er ens egen. Og jeg er clairvoyant/-auditiv. Fint SB-varsel... mine glas *er* tørt, men når slaveremsen brat afbrydes kommer der nærmest rekyl i æteren... de store s-sjæle der var her i starten på Jorden havde i sandhed anden agenda.

Jeg tog en snak med SB i aftes om søjlen der faldt. Det var den sidste af de største s-ledere. Han fik hjerteanfald af stress. Se, det giver jo mening med 3. øje og fredfølelse og det løft, der kom yderligere med befrielse af sex-slaveri. Det har nemlig præget mit liv en hel del. I det små i forhold til mange andre, men jo. Det fylder temmelig meget i kh, ikke? Hvad der sker i USA lige nu giver også god mening på den baggrund – Trump, totalt afskåret fra egne højder, en idiotisk mur, Pelosi med jordforbindelse... jeg tror ikke det kun var rekyl, reaktion på den larmende tavshed jeg mærkede, det var også forsøg på gen-installering af det messende program. Men det mislykkedes, og nu er det **9. januar**, i aften skal jeg til hulemøde med min guitar i VVGlostrup. Det skal nok gå fint. Nattenyt var vidunderlig: løft sket, kærlighedens strøm mellem mine højere planer og mig nærmest uhæmmet... "Can't Help Falling in Love With You", en af mine favoritter, enkel og smuk, kørte gennem hele drømmen. Sku man oversætte den? Næsten helligbrøde...

Opringninger både fra x og min søn – panik! X var sikker på at have begået en fejl med salg af Torrig, sønneke mærkede sig under angreb... jo, der er kraftige frustrationer fra s side i kh, de søger at retablere det tabte med arme og ben. Godt at kunne berolige – og forberede på det næste som både drøm og intuition sagde var lige op over, og også datoernes tal. 10, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 28, 29, det bliver en heftig januar, 01, og 1. februar er s højtid, hm, interessant! Og så kom Hulemødet. Modne, humoristiske mennesker. Ikke som jeg, men hvem er det – det gik ret godt, trods en led, gammel kending: efter de første få akkorder steg en lammende nervøsitet op så jeg dårligt kunne bu eller bæ... jeg klarede den lige. Alle musikere kender den, men jeg troede den var slut hos mig. Snydt igen – den føltes værre end nogensinde, især fordi det var et chok – som et næsten lukket blodkar pludselig blev fyldt igen med varm syre, *YYYddrk*.

Før natten til **10. januar** forlangte jeg at den skulle aflives, simpelthen. I drømme oplevede jeg et mormor-program godte sig. Jeg skulle føle mig lille og lammet, som hun, og lade min livsenergi

være til rådighed for hendes – alles – grådige snabler. Drømmekommentar: ”Praktisér konstant centrering, så distribuerer du ikke. Sporene fra de gamle programmer falmer ikke før de nye er lavet og bruges.” Øv. Man får da heller intet forærende. Men så er der heller ingen at takke. Jeg oversatte favoritten og synes det blev helt heldigt. Hvis George Weiss & Co./Elvis vender sig i gravene bliver det ikke over *den*. Jeg spiller den til næste møde sammen med nogle mine. Ingen bliver aktiv visekunstner før efter 3 hulemøder med optræden. Så kan jeg øve centrering!

Min søns system er blevet overbragt til gennemgang. Jeg skulle tage mig sammen, men kom i hug til aften og fik en vis forståelse af oversigterne. Tog en lille snak med SB om det. Jeg skulle ikke bruge systemet selv, men projektet var godt. Jeg udbad mig AlMas kommentar også. Halvsøvne morgen med vision af hovedplanchen og en urdyb stemme inde fra mig selv der intonerede: ”*JEG VAR DER FØR BEGYNDELSEN...*” Honnør og ”Zu befehl, Herr Kommandant!” Ang. 3. søjle der faldt: afvisning af reablering af app'en ”du er ikke noget” har befriet det sidste Maria-energi i denne omgang: en hel pose livsenergi – pust, pust, jeg kan dårligt nå at følge med... i dag tog jeg en snak med sønneke for at se om jeg havde forstået systemet korrekt? Nnnn... alligevel havde jeg fanget princippet. Jeg skriver hans forklaring af side 1 i *morgen* – strømmen gik lige...

Vi har 17. januar, og jeg fik erkendelser om hans system, det er jo en torrus! Men jeg fik ikke skrevet, for der kom dage med hypofyse-hovedpine og drømmeadvarsler om reablering af sund m energi under snarlig manifestation, Maria ville være mere tilstedeværende, og ja. Hun førte to gigatorrus-halvdele *hen til* hinanden i kh (ikke helt sammen). Stærk modstand fra kh, forsøg på at reinstallere app'en ”overaktiv” og nærmest onde energier, dæmoniske visioner. Jeg sendte advarsler til hele den spirituelle omgangskreds som selvfølgelig selv mærkede det, men fint nok. Den 15. gik varmen i et døgn, lige som der havde været frost, naturligvis, bare for at understrege. Men samtidig opgraderes hardwaren, alt, hos os. Det ny vil til nu, de gamle s spøgelser kan tude lige så tosset de vil. Og jeg mærkede at også jeg havde været for aktiv. Fik nat-advarsler... havde allerede fået dem med ”Can't Help...”: ”only fools *rush in...*” *den* overså jeg.

Sønneke og jeg enedes om at udsætte alle projekter foreløbig, dårlig 3D brændes af indefra lige nu, og det betaler sig ikke at søge at springe over i køen. Billede fra en drøm, naturligvis. Min ældste søn kom på bordet, afskafning af noget der bandt – og så ringede han dybt nedbøjet til mig efter et besøg på en mulig praktikplads der umiddelbart så ud, som ville han dø der. Ikke så sært, grå dag, syge medarbejdere, underbemanding stresset, ingen anede han skulle komme... Jeg tilbød at se nærmere på det – Hallo! Det lod til at hans gamle nitte-spøgelse havde været på færde. Det her er det som nytårs-kortoplægget antydede ville vise sig at være fint på langt sigt, selvom det lignede døden fra Lübeck. Hvad kan man regne med andet i en verden hvor alt lige nu er døende? Han reagerede bare præcis som jeg, da jeg søgte efter viseforening 7. december. Hans humoristiske kommentar var at når nu alt det der havde set så godt ud havde været nitter, så måtte det her, der så så trist og gråt ud, være en pletter! Døden er ikke så tosset...nyt liv.

Vi har 18. januar, de næste dage er 19-22-numerisk energi, det kunne blive stærkt igen... centrering! Når vi taler om vores højre og venstre side er der en lighed med DJs boble, for er folk helt overfladiske har de på boblen kun overfladiske oplevelser tv og th; men folk med kun tilgang til deres højre *hjernehalvdel* oplever åbenbart deres dybere lag, dybere inde i midterdelen af ”menneskets skive” i boblen (ikke tv, det er optisk bedrag når man ser ind i boblen udefra). Jo dybere, jo større udnyttelse af skiven. Skiven fylder måske 1/10 af boblen, og vi udnytter generelt kun en brøkdelen af vor kapacitet. Det er nær en vis grænse indad at mystikerne så bl.a. himmel, helvede og hvad de tolkede som Gud, som dog kun er ”vort støberi”, hvor vi typiseres. Da de fortrinsvis var mænd, var Gud for dem – en *mand*. (-D) Lige på den anden side den grænse var ur-sortheden, første stop bag menneskelighed. Kanhænde jeg ser de sidste to i drømme, som hidtil?

19.01.0591

ET FINT PROGRAM

Det sker at tiden flyver – hvis den ikke er en snegl
men af og til så går den støt helt uden taktik og fejl
og når vi dømmes om dens skiveskæren af vort liv
så er det godt at huske at den blot er relativ

som når mit maleri sæt's til en femtenhundred-kron'
bedre end Picassos til 1½ million
og kæresten uden blink bru'r femtetusind på sin bil -
½ års mad – så synes jeg at relativ har stil

for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
der egentlig er andet end en app, et fint program

Når Castaneda skrev om uorganisk vishedsliv
og Wiki si'r han var fantast...isk fiktivt kreativ
en astronaut nær drukner – i et tomrum? – hva'r så sandt
Jeg ved bestemt at sandheden er relativt forband't

Vi tror vore børn skal lære af os men det går lige op
for de ved mer 'm hvorfra vi kom end bisp, imam og pop
Min datter drog en etage eller syv op i sit liv
men hun var aldrig min og døden – den er relativ

for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
der egentlig er andet end en app, et fint program

11. DENNE

Jeg var til Viseaften i går. Hm. Jeg kunne ikke sove efter at være kommet hjem og i seng, selvom jeg ikke var nedtrykt, ligefrem, bare lidt træt af clou'et, 8 mennesker der sang flerstemmigt – falsk. 1 time. Som barn ville jeg have grædt. Nu bar jeg det med ynde, som alle andre. En oplevelse som min ældste søns med praktikpladsen: ”Skal jeg dø her?” - nok derfor var jeg ikke så overrasket. Der er meget der skal dø, og det er smart at starte roligt et ydmygere sted i en flok der har set lidt af hvert = klar til noget nyt og ikke i en skudlinje. Stor tolerance og erfaring. For jeg vil nu altså gerne ud med mit, måske ikke så vigtigt som bare væren i verden med min energi, men sjovt for *mig*. Forresten er jeg begyndt at kunne styre min varme! Jeg ville ikke skrive noget før jeg var sikker. Jeg har altid kunnet forblive kold meget længe, m/u dyne, endda blive kold under en, men hvis jeg *nu* giver ordre til at få gang i varmen til Korpa og så i øvrigt ikke blander mig, kommer den i løbet af få minutter. Det har jeg aldrig kunnet før... det må bare godt blive automatik-tak!

Aften 19. januar så jeg Adamus' nytårs-shoud. Den lignede mit kortoplæg godt – hvorpå han sagde '19 ville blive vildere end '18 og '20... men godt for os. Puha. Det – er begyndt! Vi har **23. januar**, og jeg har fået varsler: ”Et ”quest”-spil i lerbrune farver møver sig viralt ind over mine kongeblå projekter på den bærbare ligegyldigt hvor meget jeg klikker det væk, slip den og handl”. Virus?! Lysebrun er sublimeret jord? Hvad er undervejs? Og ”der står stikflammer ud af min centrale masseovn” som fænger i (transmuterer) tæpper, polstring – jeg henter et vådt flyttetæppe (gråt, blok) at smide over, men jeg er lovlig sen til at gå i gang? Hm. Masseovn, flyttetæpper antyder begge x, *det* hint sev først helt ind lige i skrivende stund; men jeg handlede nu korrekt uanset, for tæppetippet fik mig til at lyde en ”brændende trang” til at ringe til x. ALT var ad H til, for koldt, for småt det ny sted. Jeg blev ked og smed et par kort – alt OK, ville løse sig henover året, tålmod. Han nævnedes noget om måske lige at tage et job...

DET blev ved at ringe i mine ører – *han*, den geniale opfinder?! Han skal squ da bare i gang selv! Jeg ringede op dagen efter med et forslag og for at høre om desperadoen var helt pip. OG – henover året? Ha! Alt havde ordnet sig, væltede ind! Extremt spirituel = ekstremt terrestriel. Han er snart i hug, helt bestemt gang i masseovn og flyttetæpper.... Hurra! Men hvad med mig selv? Det handler vist om at jeg skal hjælpe mig gennem *ham*... foreløbig har jeg kun mærket at ovnen holdt mig vågen, pust, støn (!), jeg sov først ud på de små timer, vågnede alt for tidligt og døjede igen. Let øget puls. Er der noget så surt som at lægge sig søvrig og ubønhørligt blive vågen? Måske viser mit sig i en repareret tand og i at xx's køleskab, ovn og emhætte udskiftes i disse dage på min foranledning... xx er lige så stærkt forbundet med min fremtid som x, jeg opgraderer hans køkken! Hans eller mit er irrelevant. Vi følger alle helt andre regler.

Det er **24. januar**, og jeg havde bestilt 3 bøger som nævnt, men MT's kom der så meget told på at jeg lod den gå retur. Et hint? Nå, jeg vurderer de to Sitchins først, de er hans basis, og han er på youtube... nu har jeg læst den første, ”12th Planet”. 1. udg. 1976! ”Er De bagud?” (nja, sidste her på bordet i serien var fra '02)... **overbevisende** kombi af von Däniken ”Var guderne Astronauter?” fra jeg var teen, Heyerdahl, ”Bibelen har alligevel Ret” og ”Forbiden Archaeology”. Klog, frit tænkende – omvendt syndflod. Eller, nu er vi *før*. ”De(t) første skal blive de(t) sidste”. Jeg har ofte undret mig over hvad jeg skulle med GT. Kirken tillod kun *lidt* nøgternhed, ellers mææææh. Men meget i GT er sandt, og kendskab letter vurdering. Med mit finaleforløb har jeg skullet have alt-i-eet, og unordisk historisk? Nj-ej, kun udskiftning af ase- og vanenavne, + NT, en ret afgørende ting trods alt. Det ægte ur-link genindsættes i 1.att. – såvel som det der nu skabes i 2. mellem den indre mester og personligheden. Opdatering. Det virale spil?

Sitchins kloge, vidende oversættelse af de gamle skrifter ændrer intet ved den esoteriske baggrund. Hvad de tilfører er logik i 1.att. 2. arbejder jo ikke logisk... man kan bare se på hvordan ens egen Ånd ”snyder” en så det driver, bare dens mål nås. SB fra Shirdi helbredte engang en mand ved at

gå op ad en stige til et hustag, over på et andet og ned ad en stige igen... Sitchin fortæller om højt udviklede væsener der tydeligvis nærmende sig egen realisering kom hertil og koloniserede Jorden for at hente mineralet guld til deres døende planet: 2 fluer med 1 smæk kosmisk: praktisk forlængelse/initiering på faldereb. Her er jo de højere sjæle der var her i starten! De skabte os som slaver af en blanding af deres og jordiske hominiders gener og levede direkte sammen med os i... ca. 295.000 år? Grundighed. Vi er *ved* at have deres grad af udvikling da de kom. Ankomsten var fint timet, hominiderne var klar til kvantespring, var de ikke kommet var der gået ulige længere... spekulation. De blev klart dirigeret hertil for at fremskynde os, og vi var af samme stof som de, afsmit fra deres planet under nærkontakt i en tidligere passage (Stillehavsafrunden?).

Intet kødeligt har kunnet leve gudeligt = selvmodsigelse – til *nu*. De var højt udviklet kød... ikke udødelige. Deres mest geniale tænker blev kirkens Satan! Enki, ”førstefødte gudssøn”, ”Slangen”, månen... faktisk alles *datidige forfar* (moderen sået længe før), han hjalp, skærmede os mod udryddelse indtil de andre omsider *selv* så, de ikke kunne undvære os her og sluttelig at de havde været redskaber for Ånden til *os*, deres planet-problem var kun guleroden – Enkis bror Enlil, lederen, var... fair, men lovlige firkantet. Så var YHWH en af dem? (se også 8.-10. okt.) Ægyptiske prins Moses var tydeligvis på realisationsvejen, kanal og altså en ideel ”Adamus”. Var ”*Jeg er den, Jeg er,*” ikke snarere hans Ånds stemme? Udfaldet var nok blevet samme. GT skulle være et mystik-kodeskrift rabbinerne lærer at tyde, multiniveauelet og assisteret af *deres* Qabalah og rabbinerskrifter, stjernekundskab, magi, gudenavne... Yeshua priste lederpræsten Moses fremfor kong David, der var mere overfladisk.

Jeg har sidste bog, og resten er bestilt på biblioteket. På nettet har der de sidste 20 år været masser om kolonisering og/eller seeding fra Venus, foruden om inkarnationer fra Mars, Orion, Plejaderne... Blavatsky/Bailey/Leadbeaterisk? Voksende intuition absolut også. Endda om at Jorden er befolket *indeni* også. Masser af spændende rabbit-holes. Også useriøse. Men hvad skal *jeg* med det hele? Skønt godkendt i nattenyt piller det jo ikke ved valid esoterik? ”Hvis du ikke blot vil realiseres, men **leve her** skæbneløs efter må du have *hele* linket ud af formørkelsen så ”sædgås” ikke gentager sig.” OK, jeg læser nu ”Lost book of Enki”, Sitchin's rekonstruerede ”Enkis liv” fra her og der, ikke heelt Se og Hor. Hvor meget er Sitchin? Bevægende bog, gryende visdom om hvor lidt lille persona kan bestemme i det åndelige uendelige underlige – hvad er rette valg? Disse astronauter såede frøene i os. På grund af dem har vi ”kun” brugt tusinder af år til at rense dyret ud, så Ånden kan skinne igennem i sylvetøjsglassene! Intet spild.

Det er 28. januar, og efter det her synes der så utrolig meget at gabe over, sortere. Først og fremmest mærker jeg tydeligt Enki bag, uanset Sitchin, så det jeg skal gabe over er tilkoblinger. Jeg afsvar familie-dna og –programmer, al tilknytning til Jordens gamle, falske tid og har simpelthen et hul hvor der kunne have været en fortid. Nu lader det så til at den ægte fortid skal kobles på i stedet (som Ø/V i K), fundament til den totalt uafhængige fremtid jeg har arbejdet på at forberede sammen med realiseringen. Det giver mening, intet kredsløb starter ud af ingenting, og på denne måde er fortiden *her* blevet forhindret i at gentage sig. Gaberiet er en fornemmelse af de mange løse ender jeg ikke er bevidst om – som jo bare vil komme drattende. Enki, ½broderen Enlil og deres følge drog kun til Jorden for at hente guld til Nibiru. Troede de. Typisk guddommeligt! Planen bag var det jordiske eksperiment, og de var ideelle agenter. Hvorfor?

De var klar til et kvantespring og fik en stor chance, men hvem forestiller sig en chance i at skulle dybere ned i møget? Der var temaer på Nibiru: ulighed mellem kønnene, magtbrynde, ubalance. Ting de ikke kunne blive færdige med dér – velkommen til planeten Lorten! Lort renses! De var universets mest velegnede stof til lige netop det næste step i eksperimentet. Kosmisk økonomi. Enki gjorde os på rekordtid mennesker i deres billede. Vi fortsatte naturligtvis deres dumheder, en tur mere i karusellen, længere ud, ned... mens de så til, mere og mere tilbagetrukne, til sidst gjorde de sig usynlige. Først nu er vi klar – også de, måske – til balance? Men ikke her. De fleste var

rejst 555 f.Kr. For de få tilbageblevne blev dagene støt afkortede, men har Jorden dræbt alle efterkommere på 2.400 år, 2/3 af 1 af deres planet Nibiru år (blodlinjer bliver logik)? Visse sære beretninger tyder på nej. Alt får en extra facet.

Vi har 1. februar, s højtid. Jeg stillede ind i går, og der var riter i gang, brummetone, men slet ikke så stærk som før. Med de annullerende energier vi har opløses riterne nærmest straks. Måske slår der lidt igennem de nærmeste dage – der kommer stærke astrologiske aspekter i weekenden oveni varslerne om at acceptere træthed og andet. Jeg har fået næsten-Herpes på overlæben og fryser let igen. Mere forlader mig. I går aftes bad jeg om 2 svar: 1) hvorfor har jeg ikke kunnet blive bevidst om at jeg drømmer imens jeg gør, og 2) hvorfor lader manifestation af tidløshed ikke til at virke (se også start "AT")? Dag-spørgen-ind sagde til 2 at der var a) højere prioriteter, gammelt skal ud og b) at første reaktion vil ligne aldrig. Javel. Nattenyt gav et fantastisk svar på 1 foruden vished om at jeg drømte. Hvor det i DJ's tid var om at få visheden over i drømmene, 2.att., er det i dag omvendt – over i 1.att. Nåhja. Og det var lige det der skete i nat. En søvn nær 1.att., ½-vågen.

Svaret på 2 var at det ER i gang, ordren er videregivet, men der er endnu gamle rest-uvaner... styring, kontrol, ikke dårlig eller slem... repræsenteret af Uffe Ellemann Jensen og Mogens Lykketoft! Pensionerede, minderige *politikere!* Lidt sammenbidte... det eneste jeg kan gøre er at være legebarn. Det piller dem helt ned. Og i øvrigt holde mig "hjemme", uforpligtet. Bare tillade forandringerne på vej derinde at ske, ikke komme i vejen. Hygge mig. Hvad vil det sige at leve? Jeg synes ikke jeg prøver at være noget jeg ikke er, vil bare ud, dele mit. Det er da også livet. Det var selvfølgelig heller ikke oppe på bordet i drømmen, bortset fra måske Uffe. Han var jo noget af en smart-ass. Jaja, ud med ham, jeg styrer... kun *mig*. Og ups, der er noget jeg lige er kommet på... **2. februar** drømte jeg om firben i en pose lækkert instant suppe-pulver: æd! Det kunne godt bare være min fortid, "reptile brain", men det kunne også...vent lige lidt...

Det er interessant OG barsk at låne den afrikanske shaman Credo Mutwa youtubeøre. Efter tvivler jeg ikke om at nogle "guder, anunnakier", men vist s, har siddet/sidder **godt** på Afrika. S blodlinjer ender altid på magtposterne, som i næsten hele resten af verden: USA's *folkevalgte* præsidenter er alle beslægtede! Så er der Nazcas sære ufos... og Afrikas + andre steder. Credo – som øjensvidne – siger de er reptiler, mange andres beretninger do. I alle myter, og Sitchin er ren guf til min bibel-opvækst, opræder, hhv. æres reptiler, men "guderne" er da menneskelige? Iflg. Adamus er den humane robot mest avanceret, men reptilet følger tæt... var de Blodtuds bossen? DJ's ældste troldmænd: sært look, jordbundne, fornedret bevidsthed... smuttet til andre dimensioner for ikke at føje døden, reptil-gener eller ej. Er her flere typer aliens?! Fra flere omgange? Jorden har haft flere perioder, hav/plante-, padde-, dino-... Credo ved meget om ofringer. Et og andet går op når man hører ham... Dianas død f.x., som Brice Taylor's beretninger om George Bush...

De der lever "nedad", primitivt (ikke *nødvendigvis* "ondt", der var også gode reptiler), ender med at ligne reptiler, det er *umenneskeligt*, ælder, modsat ægte reptiler. Hvordan ville videnskaben forklare det? DJ's "**opfattelse = potentialer i samlepunktet**" kan. "Øgleyngel!" Yeshuas tiltale af korrupte præster. Men "guder" levede jo længe (da de kom...)? Åh, ofringer for livsenergi, ja. - Credos urmyter siger "guderne" så sådan ud da de kom for længe siden. Mytisk frihed? Mix af ældre/ynge myter? Det kan også være korrekt. Hvorfor skulle der ellers være rester af tilbedelse af reptiler? (Enki/Ningishziddas *slangesymbol*, Mose do?) Magtsyge slog så ud i lys lue med tiden hos de med tendensen. Steiner sagde, månen har "formgivende/stivnende/tyngende" effekt = nedad... koloniplaneter kan huse snigende nemesis'r! Credo: "Jorden var i konstant regndis, vi var androgyne, åndskontakt uden sprog, de skilte os i 2 køn..." *Det* er mere end 445.000 år siden! Lemurisk tid iflg."Atlantis og Lemurien", Scott-Elliott (kanaliseret).

Det varer vist lidt før sønnekes system bliver nedskrevet! Er dommedag (nu) afspejling af atomkrigen for 4.000 år siden (Yeshua = vendepunkt) – det ku godt være, alt gentager sig jo. I så fald er vi ikke *helt* forbi risikoen. Men Nibiru er her formodentlig først igen om ca. 900 år, så kaos

har ikke med den at gøre, med mindre dens beboere ønsker at "for-vænne" os til at aliens har været her i umindelige tider som *bosses*. Evt. via robotter. "Vi laver en stribe film og sørger for at vise os/dem periferisk... mens vi i realiteten styrer alt" – eller prøver, mens det støt glider fra dem, de er få, vi mange. Jeg forstår dem skam: "anderledes, skal kanøfles!" Men så de os i stedet som deres lige og ikke slaver, delte jeg da gerne Jorden med dem. Ånden er den samme. De er selv ude om at mange er uenige med mig – Credo f.x... øhh... noget undrer. Nok har han Afrikas og sin tortur ved dem at se tilbage på, men traumer kan gøre utroligt stærk – og åbne. Hans blev et kvantesprings gave, og hvorfor skjulte de sig ikke for ham eller for andre berettere, egentlig? Sikre i sadlen? Dommedags-forberedelse? Credo blev et stort symbol for Afrikas genfødsel.

Kærlighed er langsigtet. "Lort renser", og lort er hvad alle har gennemgået lige fra start. Er Credo mere intellektuel end spirituel? Ikke helt færdig med offer-rollen? Jeg kan sagtens sidde her i mit smørhul og sige det, det ved jeg godt, men jeg har haft liv som har været lige så traumatiske, det kan jeg bare ikke bevise. Før man kan gå ind i lyset skal man have været ude i alle mørke kroge. Enki og Enlil indså måske dette efter at de havde søgt at stoppe Marduk med atomkrigen 2024 f.Kr. fordi de forstod at han havde den guddommelige vind med sig, i al fald en tid. Vinden har været meget i det hjørne lige siden men skifter nu, og vi er her for at opleve miraklet. Arbejdede de reptiler der kidnappede Credo rent faktisk *med* processen?! Evt. bio-robotter, stationeret på Mars fra Nibiru? De kunne let have dræbt ham og øvrige. Hvad er ondskab? At skade "bevidst" = altid formørket. Skades nogen, har de selv tiltrukket det, skæbne, karmisk udvikling. Så...? Men ubegrænset går det i selvsving, og *extrem ubalance* er ond.

Vi har 5. februar, og mine spørgsmål om reptiler eller ej blev forbigået i nat med at nu er der rensed op, 3 gange = de 3 verdener og før, nu, siden. Jeg har kendt påstanden om reptiler længe og udbedt mig be/afkræftelse direkte, men *endnu* ikke fået nogen. Det sker, so what? Løsningen er stadig samme: højere frekvens. Alt skal løses fra planet over, og dér sidder jeg. Åhja, og det med tolden på MT's bog blev belyst. Han er lidt *for* fantasifuld for min smag, men åben. Tak for det jeg har fået. Jeg mailede til ham om hans Ubuntu-præsentation: fremragende idé, "rædselsfuld muzak, og scenerne ligner glansbilleder fra en vis religiøs sekt – hvor er de sorte mennesker? Du lever i Sydafrika, mand! De kan da ikke være *så* fraværende!" Nå, men kommer der reptiler ud i det åbne er jeg altså forberedt. I dagens nyhentede opsamlings-biblioteksbog fra 2015 skriver Sitchins niece at vaticanet er *meget* interesseret i aliens...

Selvfølgelig. Hvis dommedag er på trapperne vil vaticanet have en rolle uanset. Det er spændende at være synsk. Se hvad en drøm om reptiler i instant suppe-pulver kan føre til... hm, at jeg igen ser, jeg *stadig* er forud. Sitchin er agteroprydning, betingelsen for en ren fremtid her, trods fra 1976-2010 ikke slået igennem endnu overhovedet... og dog stadig *hernede*. Det er her vi lærer, men kun en midlertidig tilstand, det er altså underligt hvor få af min slags, der er... Nattenyt **8. februar** melder velfortjent, tiltrængt ølpause, for bålet til næste måltid er allerede forberedt! Fuglene sang for våren første gang allerede for 14 dage siden og de første erantis'er pippede frem. Jeg har overvejet gåture, men mest af pligt, for det føles for råt. Ind imellem er det bare sært nærmest kun at leve indeni, men det er så min proces. Vidnet bagerst i salen. Så bliver jeg da ikke tromlet ned af de hujende horder, no offense meant. Der kommer stadig mange tanker i kølvandet. Jeg ender altid med samme konklusion: løse ender.

For eksempel mindes jeg pludselig at en dansk Hare Krishna munk opsøgte mig udenfor KH i '90'erne og "ville give mig en gave", "Bhagavad Ghita", og så spurgte om jeg til gengæld ville give ham nogle penge... jeg er ikke så kvik, jeg gav ham nogle, jeg kunne bare ikke få mig til at læse bogen (gave?!), så den endte i genbrug. I '93 kom en fyr hen til mig på helsemesse i KB-hallen med den nyudgivne Michael Cremo/Richard Thompson's "Forbidden Archaeology". Jeg købte, læste, husker kun at "invalide" fund viser at nutidsmennesket tilsyneladende har været på Jorden i mio. af år, lissom længere end *godkendt* efter Darwin fra 1870'erne og frem. Støn! Hvad *ved* vi? Med al

den manipulation! Men i '98 sad jeg i Indien hos SB som promoverede de gamle indiske myter Ramayana, Bhagavad Ghita. Jeg læste dem så og fik ikke noget særligt ud af det. Hvad skulle jeg forstå? Hjemme lød en reklame for "Dianetics" af L. Ron Hubbard interessant, jeg købte den, dyppede i., lovende, men aldrig læst, noget uvist afholdt mig. År efter lærte jeg at Hubbard grundlagde Scientology... => genbrug!

Nå, **11. februar**, og hvorvidt resten af anunnakierne døde af indavl (24 fingre/tæer, 2 tandrækker) eller epidemier, skjulte sig som yetier eller reptilerne er robotter på Mars som får lov at bryde karantænen fordi jordiske styrende organer inviterer dem, natnyt mener at nu har jeg næsten rensset mig nok i *det* lort og skal tilbage på sporet, så dagen brugte jeg på Michael Cremo, den ene forfatter til "ForbIDDEN Archaeology". Dens opfølger bringer **hans** bud på menneskets oprindelse, der var interviews på youtube om hans nylig udgivne "The Devolution of Man". Cremos orientering er ret interessant, den fuldender lige sidste afsnit. Bhagavad Ghita er indisk, SB var/er indisk avatar, udsending fra det absolutte, Cremo følger Bhagavad Purana, og Puranaerne beskæftiger sig med filosofi og udviklingshistorie. Der er flere veje, hans siger at alle har en individualitet som ikke opløses, skønt alle er i den guddommelige bevidsthed. Helt enig, jeg fik lodret besked om at følge min egen i en drøm med SB slut '10 (Ssp)!

Cremo genopfriskede lige noget for mig. Sitchins/vores show foregår jo bare i de mindste, laveste cykler af jordtider, sådan, kort sagt. Fund af mennesker i nutidig type fra 1, 2, 3, 4 – 50 mio år siden – er blot tidligere rodrace/klodeperioder. Og jeg behøvede ikke købe bogen, den fikkes via biblioteket... så mindedes jeg lige... fandt Eskild og Birgit Tjalves "Når ånd og stof Mødes" frem. I den var alle cyklerne optegnet, blot ikke tidsrummene. De er også så enorme at de næsten er løgn. Vi taler mia af år bare i Brahmas dag, nat, åndedrag. Igennem årene har jeg været forbi det hele, men det har aldrig villet integreres, kun været boglig viden, og det skal man jo passe på... nu sidder jeg midt i påstandene, de har fået realitet. Intuitivt ved jeg, de passer. Detaljerne vil rette sig ind, og det er forbløffende, så godt den kanaliserede viden har ramt. Mit fundament er mere solidt og bevidst end nogensinde, til...? **14. februar**, og nattenyt siger stadig "lukket derude, tag dig af dig selv, helbredelse du kun kan gennemleve, dybderenselse..."

Dagene går. **16. februar**, og jo mere man ved, jo mere ser man man ikke ved, men jeg vil nu vide lidt om det jeg udtaler mig om, og andres domme er ikke mine. En dom jeg godt vil rode lidt i er Darwins udnævnelse til en af nazismens orkestratorer. Jeg mener at kunne huske noget andet fra en andens bedømmelse, så jeg vil skimme hans hovedværker. Racisme ses i øvrigt hos alle racer, og tidligere generationer her i landet var meget nøje med deres "kaste" og art, vel af nød. Jeg havde faktisk glemt det til nu, men husker meget snævre bemærkninger fra bedsteforældre-generationen. Der er mange baggrundsting at tage hensyn til, personlige forhold, tid, og noget som the conspiracy typisk gør er at bruge personer og lade dem blive syndebukke for deres tiltag. Praktisk afledning – som Macchiavelli har ord for at være kynisk første *skriftlige* vejleder i og hvis råd politikere m.fl. siges at have fulgt siden renæssancen. Så jeg læser lige nu "Fyrsten".

I Sitchins "End of Days" var der flere spekulative udregninger udfra div. kalendere foruden profetier ang. dommedag. Alt har realitet, rod enten i Puranaer eller intuition, punktum. Nibiru genkomst har sin 1.att. rolle, men væsener kan komme derfra eller fra Mars, hvor der givet er en base (avisoverskrifter i '89), NU. Uanset – i de dybere energier er der vildt røre. Jeg får nattepåbud om ikke at søge ud, realisation planlægges. Der foregår et frekvensløft som mange ikke kan takle. Jeg føler det som 4-dobling af min kapacitet, jeg er labil, ikke stresset, men overreagerer let. På overfladen har jeg uforstyrrelig ro. Sær kombination. Et digt? Ikke lige...

19.02.0592

FREMSKYNDELSER

**Der er dybder i os som ingen kan måle
da de er uden begyndelse
De'r faktisk ikk'engang dybder, men én
som kun behøved forkyndelse**

**fordi den hernede glemte sig selv
en ret forståelig forsyndelse
så al forkyndelse slutter dér
hvor vi sletter den falske begyndelse**

**renser os op fra nu til ur
og forynges ved baglæns fremskyndelse
af enheden med vort evige dyb
hvor andres blot var formyndelse**

12. BOG?

Digtet kom på ½ time **20. februar** efter at oprensningen bagud var færdig i *denne* omgang. Der vil altid være spor, men... og ellers – alt har medvirket i at skabe ens karakter. Hvad der får mig til at tænke på Macchiavelli. Jeg har kun hørt ham beskrevet som et uhyre, men uhyret *her* forstod ham fint. Hans oplevelser havde desillusioneret ham, ikke sjovt, men sundt. Yderst nøgtern beskrev han derfor hvordan man var nødt til at styre med velovervejede dele ekstrem s/h. Læs: realistisk balance. Sentimental idealisme duer ikke. Sand, langsigtet, overordnet kærlighed er meget misforstået. Macchiavelli var forud for sin tid og den forkælede, korrupte elite der naturligvis ikke hørte på den sære mellemlider – og sentimental m.h.t. sit land, manglede det overblik der ville have vist ham at *det* behøvede samme kyniske oprensning fra et højere plan end hans for at opnå sund jordisk balance. Der var da vist også lidt personligt arbejde forude: ”Skæbnen er en kvinde, den skal stødes til, slås på for at beherskes.” (!)

Kommentatoren skrev at Rousseau mente, Mac havde givet opskriften på en republik. Ja, for han satte ord på de faktiske mekanismer, uha – klart at eliten ikke kunne have ham. Han trak deres bukser ned. Mac var republikaner men havde indset at folkedyret var umodent og var nået til at flere styreformer duer hvis alles agendaer er balancerede, en hidtil sjældent ting. Utopia. Skuffet idealist med huller – manglende Åndsforståelse. Det være ham tilgivet. - Jeg har lige hentet 4 bøger på bib – Darwin, som sagt, Sitchin og Cremo... og så kom der lige en genudsendelse om agenda med mine talenter. Den går ikke! Ambitioner er lineær vilje, benspænd for Ådens ulineære legebarn, og jeg skal være barn påny. Hvorfor havde jeg igen tænkt lidt sådan? Mor! Hun ville karriere men måtte opgive p.g.a. krig, mand og børn. Det sved, men... *jeg* skal ikke karriere! I USA viste en undersøgelse for vel 15 år siden at pengepræmier kun virkede på håndværkertyper. Kreative, legende blokerede...

Når det nu *er* sådan en lettelse at være legebarn og der kan ske de mest uventede ting når man lige netop er det er det altså enerverende med sådan et amputerende program... det er jo *al* manifestation der forpestes, gøremål, foryngelse, helbred – nattenyt sagde ganske enkelt at skulle ”tidløs” virke skulle jeg holde op at spilde energi med det. Sic. Det er dog bundfældet grundigere denne gang kan jeg mærke, mere eksistentielt, så en mellem-distance-forhindring til er lige forceret og har styrket fundamentet. Dermed blev det **22. februar**, noget af en dato, sikkert udnyttet til ritualer... hold da op. Jeg måtte gå i seng kl. 18 i går, sad bare og små-introvertede og strikkede til jeg var soveklar nok... ja, jeg strikker et par unikke kunstnerislændere til sønnerne p.t., skønne farver – urolig nat til 4-5. Men alt ordnes uden min mellemkomst. Drømmene siger at jeg afreagerer følelser – som jeg ikke helt mærker i dagligdagen. Det er da rester.

De største konflikter i mig ligger nu mest i at man traditionelt på mit stadium realiserer sig og trækker sig ud, men vi/de ny mestre vil jo blive her efter, en tid, og det *hedder* sig **aldrig** sket før. Det giver uforudsigelige reaktioner og hurdler, ny for den åndelige side. En sanering af den basale viden om tilværelsen må foretages for at optimere 1.att.-energien til fortsættelsen, og Sitchin og vedaerne er den sandeste medicin dertil. De tidsrum og cykler de arbejder med er bindeled mellem myterne og videnskaben, her kan de mødes uden uoverensstemmelser, tværtimod underbygger Sitchins mere sandsynligt tolkede skrifter generelt alle videnskaber – jeg har lyst til bare at nævne den meget plausible beskrivelse af vort solsystems opståen, givet os fra de sumeriske/vediske kilder – fra Nibiru. Sandhed så vidt muligt – en forudsætning for rene kanaler til krystalfloden fra 2. til 1.att. Lad ske...

27. februar, og styrkelse og nyopbygning af fundamentet fortsætter hos alle. Reaktionen er individuelle over hele fronten. Jeg har en del fysiske knirkerier, og motion både lindrer og forværrer, så... Nattenyt siger tag den med ro, og når fundamentet er klart kommer det finmotoriske

og finish'en – overflade, sanser og instinkter. Er der et meget spædt spirende indre forår – det har vi hørt før, hvorfor vælte sig i gentagelser – og **søndag, 3. marts**. Der var viseaften fredag, og den dag følte det som om jeg hele tiden fik provokeret en latterlig selvhøjtidelighed og hver gang hævdede mig over den. Verden ændrer sig jo konstant, det kan være lidt irriterende men kræver bare et ”nå”, tilpasning og videre, tit ikke andet. Det er hele matricens problem at den søger at kontrollere forud... man skal blot skelne mellem de knaster der bør have opmærksomhed og de der ikke bør – hvilket kræver selvhøjtidelighed. Nå, men det gik let, og så er det skuldret! Lettelse.

Min x fortalte mig i dag at alle valide esoterikere melder om at det kosmiske forår har taget et gevaldigt hop fremad. Dem følger jeg jo ikke særlig da jeg har mine drømme, men han selv havde også mærket det, og bekræftelse er altid rart. Marts-Adamus var også rar, bl.a. fordi han endelig kom ind på noget jeg har tænkt længe over. Oppe i ”Ascended Masters' Club” har de haft disputer om de skal lade os helt være eller hjælpe os at finde en passion/mission = mission til livet efter realisationen. Han bad om forsamlingens mening. Alle sagde selvfølgelig begge: frihed og ny passion, hvis de ingen havde. Jeg har, og dog for længst meddelt SB at jeg gerne også vil noget direkte med ham. Frihed af slaveri er da kun frihed med ikke karriere, men flow for noget eget uden sure benspænd og fri når jeg vil – det skal kunne droppes i morgen, ikke være ”vigtigere”... slet intet at lave, bare være her? Gaaab!

Omsider blev jeg færdig med alle detaljerne på forsidemaleriet til Ssp. Det var aldrig faldet mig ind at det ville tage så længe, længst af alle jeg har lavet, med brækpauser over alle de detaljer, men det tegner egentlig bogen godt. Nu mangler der kun det glimtende spor – malingen skal være tør først. Om det *vil* blive en forside på en bog vil vise sig. Nyt lærred op, skitsen til et nyt billede har længe ligget klar. Samme dag læste jeg også op på min digitale recorder i skuffen. Jeg vil optage mine viser når jeg alligevel øver dem op til optræden – 2 fluer, 1 smæk. Altså kontaktede jeg igen x, for skal de redigeres bliver det af ham... god kontakt, han gik skam selv i hug – tir/onsdag, og jeg fik rigget den op på bagsiden af mit staffeli i rette højde og ridset billedet op på lærredet, gjort alt helt klar, og... gik død. Dødtræt, ingen drive... hvad havde nogen ud af mine viser og billeder – hvad pokker skete der? Nymåne, men Merkur retrograd tors...hm...?

I dag **lørdag 9. marts** er der sket nogle så dybe ryk så det er svært at registrere på overfladen andet end som besvær med at holde trit – og overlæbe-herpes'en der har været undervejs fra 1. feb brød omsider ud. Øv. Jeg øgede Åndings-kadencen tors aften og de sidste trætte dage også i f.m. et eftermiddagshvil. Nattenyt kom med skønne metaforer som ”installeret et muldjordstoilet i 1.att.”, = mit ”hus” er nu nul-energihus, ”tidløs” lige om hjørnet, men lidt grim lugt at luften ud – at de sidste, dybe, grimme bange anelser fra så mange skuffede liv kan gå nedenunder, at alle udsendte ”fjerbolde” har *vinger*, men jeg skal køre mig rundt – i min vippe-lænestol! I halvsøvn oplevede jeg at blive flyttet indad i min bevidsthedskugle mod højere position. Det sker nemt i drømme for børn og barnlige sjæle og var vidunderligt – til jeg begyndte at vågne, flyttede udad, uff, umuligt at hindre. Oplevelsen var én ting, metaforen jeg fik med en anden...

Som vi vender tilbage til om lidt, for den havde rod i noget af det læsning jeg har givet en skalle med på sidsten. Sitchin er én, Darwin en anden tung dreng, men nu er han læst (og skimmet, ellers var jeg aldrig blevet færdig). Han var som ventet, klog analytiker for sin grænse-materielle tid, d.v.s. med dens kvindesyn (og dog) og generelt stereotype åndelig(løs)hed + en vis barnlig idealisme – høj etik. Darwin benægter ikke direkte en skaber (kan tydes begge veje), påpeger bare at naturlovene er komplekse og placerer mennesket i dem i stedet for over dem, alt for lineært for dengang, en bombe i orgelet. Ulineært: alle f.x. hvirveldyr er bygget over samme principper – menneskeabe ville være udmærket inkarnation før menneske som sjælen så kunne hente fysiske træk med over fra. Gener, ukendte da, har ikke det afgørende ord, det har Ånden = naturlovene! Big D var interessant. Som alle der står frem kunne han misbruges af mindre kreative.

Mit Darwin-flip kom af at jeg så ”Expelled – No Intelligence Allowed” på utube om videnskabens ”Darwinisme-diktatur”. Extremt sekteriske typer i USA kører trips videnskaben parerer lignende, Ben Steins film viser det fint; men *behøvede* han selv ty til manipulation – og lade Darwin stå som ”nazismens fader”? *Det* fremgår i hvert fald ikke af hans bøger. Darwin så bevidsthedens 1.att. udvælgelse i naturlove og avl, derfor så han lange evolutionstidsrum til grundfæstelse, men så også bruddene. Han udtalte sig ikke om startskuddet og påpegede for få fossiler. Han vovede en teori – og blev ret overfortolket, vel også af sig selv siden, nu havde han jo noget at forsvare. Tiden var til opgør med kirken... før ellipsesvinget som efter... *JEG* aner en giga-bevidsthed med hvil- og vågtider og samkørende kredsløb dag til dag i alle størrelser som ender/fortsætter, evigt i forandring fra ny impulser, lovbelagte ja, men med albuerum. Dens alder ses i blade, fjer, fosterudvikling – hver lille celle-fabrik, kompleks som bare pokker.

Alt er energi, underlagt vilje, hvor den sidder er spørgsmålet, og svaret er: i alle led indeni hinanden, uendelighedens princip. I de højere led rummes al viden fra de vågne perioder, sættes blot i aktivitet i en ny til potentielt nye retninger ud fra påvirkninger i de lavere. Et dyr i angst ”ønsker” det kunne flyve, har ingen egen sjæl men desto stærkere gruppesjælsforbindelse til de højere lag der *ved* – intro forsøg over tid, eller artsvandring. Planter, insekter, dyr er vore søskende i underskolen. Vi har været sådanne, rummer det og er i bevidst skaberlære, så vi *kan* gribe ind i naturlige forløb på forskellig vis alt efter eget stade. Beviserne? På et vist tidspunkt *er* der intet konkret mere, ”kun” subjektiv viden. DJS troldmænd ”så”, verden var de bevidsthedstråde fokus samlede. Jorden handler om udfrielse af mørke, tvivl. Eneste forskel på SB, DJ og os var at *de vidste*, hvor vi tænker, tror. Væk med tågen, tak.

Nu har jeg overført en *meget tydeligt husket* kugleoplevelse til 1.att. Det tegner godt, og det bliver endnu bedre! Det jeg *ville vende tilbage til* var at Darwin triggede noget jeg havde glemt fra hans samtid: jeg vågnede med hovedet fuldt af Livingstone. Jeg har lige læst op på ham. David var skotsk læge/missionær, drog ind i det mørke Afrika efter Nilens kilder 1866, fandt dem, Victoria Faldene, søerne og ”blev væk” (fundet af Stanley 1871, der fulgte hans spor), døde 1876, 5 år efter ”Descent of Man” udkom. Han endte rent faktisk dér hvor Enki havde boet og iflg. de sumeriske myter skabt 1. slavehybrid-oldefar/mor. Læs lige dén metafor. Og navnet: ”Living stone”. Åndelig jordforbindelse, ja – vand er en krystal med et meget lavt smeltepunkt, fyldt med masser af aktiv energi (Ånd), informationsholderen, ”Krystalfloden”, hvor is = stendød.

Min kugles medie var transparent, bølgede, som strålende bevidsthedsfibre eller lysende vand... der er voksende mistanke om at alt er opstået af H₂O, det store mystiske mødrene element, som NASA mere og mere melder om på planeter, i rummet. Det såkaldt *tomme!* *Det* må de da snart holde op at fremture med... Jeg er den opdagelsesrejsende som skaber spor til Stanleyer ved at gå ind i min egen kugle og fortælle derom, afmystificere. For de der ikke er klar sikkert rædselsfuldt, men på mit stadium en *skøn* oplevelse, total tryghed i at tillade min højere bevidsthed at trække mig ind imod min ultimative og en sand modvilje mod at køre retur. Ånding! Og nu sidder jeg og skæver til Michael Cremo's ”Human Devolution”, hvor han samler 1.att. med parapsykologi og vedaer. Tyk bog, thhøør mand. Men nok en god afslutning på hele det show...

1/3 inde, **12. marts**, forbi beviser for at Darwinisme ikke duer i dybden og forbi co-forfatteren på 1. bog, ”Origin of Species” i 1859, Alfred Russell Wallace, som startede Parapsykologisk Forening – med lidt anden ”succes”. Jeg var *mindre* ringeagtet. Det fik mig til at spekulere over hvorfor jeg let har kunnet clairvoyance/kanalisering/energihealing, men aldrig telekinese eller manifestation, den mere fysiske del i det laveste æteriske felt. ”Æter” er et besværligt ord efter at dets existens er blevet modbevist, så vi omdefinerer lige og bruger det alligevel til at betegne de 3 øverste af de 7 fysiske planer i teosofien, der bygger på det indiske chakrasystem. Indien – igen! Parapsykologi beskæftiger sig kun med det mest jordnære spirituelle spektrum – eller Wallace gjorde, han så ingen grund til at gå højere op. Han havde jo fået bevis for styring fra højere intelligens bag ”lovene”.

Har *du* hørt om ham? Han nævnes højst i f.m. Darwinisme, hans yderst videnskabelige arbejde i parapsykologien ties ihjel. Nå, men jeg faldt i tanker over hvorfor.

Jeg endte med at spørge SB derinde. "Hvad ville du bruge det til?" Øhh... manifestere mad når jeg var sulten, læ i storm...? Paradox. Havde jeg kunnet havde jeg ikke været her, og hvorfor kunne når det ikke var del af en opgave som med "John of God"? Er man generelt ikke særlig materialistisk vil det afspejles. De færreste kan det hele, og jeg slap for stillingtagen til at hjælpe andre med det, også for den kolde spand vand at det hjælper man ofte kun til at fortsætte tåbeligheder med, og det havde hæmmet min søgen opad... rigtig mange medier er ikke lige engle. De får de evner for at lære, der *er* mere mellem himmel og jord og takle det klogt. Når det *er* lært... jeg endte med at svare at jeg egentlig ikke ville noget, andet end kunne fordi det var min fødselsret og det irriterede at være amputeret! Modsat SB med fuldfrit spektrum til en bunden opgave her er jeg kun ved at frigøre mig til samme men burde få dem i processen.

Jeg er ikke opdraget til at tro på nysselige ånder, og engle var kun salmesvir og juletræsdynt. Jeg har *fundet* at al form har Ånd, energi (uden, ingen form), har behersket den i healing/husrensning, ved at om ikke personen, så Ånden rummer alle jorderigernes energier – minimum. Derfor skulle vi gradvis kunne beherske dem alle med afvikling af... nå, jeg kan se at jeg allerede har besvaret mit spørgsmål i ordet *fundet*. Ånden plejer mere end én her, der passes grundigt på med at slippe hujende energidioter løs. I retrospekt har den så'n set haft ret. Jeg har dog længe følt mig klar, tilladt dem. Nu gjorde jeg det beslutsomt igen – vis, det er der! Og lagde mig til at sove. Endnu en dødræt dag i går blandt mange – jeg sang i kor med min katteveninde, piv, miv. Belært af insomnia har jeg henad brandmand arrangeret at jeg kan springe samlet i trusser/sutsko, hvis jeg må hurtigt ud af sengen. Det arrangement var det sidste jeg så på gulvet. Ornament nr. 1.

Til morgen var ornament nr. 1 væk. Der er *ingen* rationel forklaring. Jeg *ved*, de var der. Trusser, en bil – same shit. Jeg har givet besked om dukken op igen, nå!, men AlMa vil vist, beskeden synker *ind*: hermed svar på manifestation/telekinese/ydre, aktiv ånde verden/1./2.att./dimensioner. "Kosmisk økonomi". **15. marts....** de fleste voksne medier kan kun i trance, børn tit vågne, men min dør lukkedes nok fast i som barn. Jeg ville givet kunne i trance = søvn. Under clairvoyance /kanalisering, healing, husrensning er jeg i let trance og kan så i en grad. Når jeg skriver er jeg do. I starten skal jeg føle mig ind før jeg selv forstår og det kører, jeg skriver om dybere lag end bbc. (hidr hidr, citat fra Cremo: "schizofrene hallucinationer er primært auditive, ikke visuelle..." at du ved det, SB!) Jeg er ved at forene 1./2.att., realisere mig, og *så*... AlMa var trussetyv hjulpet af fiberånd og energi om mig. Jeg er her for at opleve dørene åbnes, så jeg kan styre det.

Ordvalget afslører døren. Manifestation, telekinese er 1.att. ord, tro på objekter, men ting er opfattelser, tro der forandres, flyttes, forsvinder alt efter afstand mellem fokus og bevidste fibre – borde kan i seancer stå i luften, umulige at få ned på gulvet. DJ's forgænger havde TB før han flyttede position. "Jordforbindelse" = fokus på fælles-godkendte fibre. Alt hvad jeg opfatter er AlMa, Ånd/mig. Er jeg med ligesindede kan vi dele fælles-Ånd, og har een stærkere Åndskontakt åbnes evt. for deling af denne med alle de andre – Adamus. Er den *for* omfattende føles fra vantro til ubehag – uønsket Kundalinispark. Men vi er nødt til at have *nok* fælles forståelse, for hvordan ellers dele 1.att.? Tale, beskrive vand, jord, spise, elske? Skrive en bog? Til vi ikke gider det mere, altså. Jeg forsøger at beskrive afkørselen... Cremo skruer kistelåget i.

Han serverer klogt monsteret fra total materialisme og gradvis over i Ånd, solidt underbygget – alle de mange år jeg ikke har læst kommer nu til mig via bogen med resuméer af alt det *jeg* ikke gik glip af ;-D, al respekt for de der behøvede det. Jeg anede dønningerne og levede resten på messerne, velbeskyttet og dog aktiv deltager, uagtet at jeg i retrospekt synes at jeg sov, selv dér. **18. marts** og sære dage. Kun det nærmeste orkes, i går spiste jeg intet, ikke sulten, heller ej til morgen, men jeg fik lyst til lidt ristet brød... og lidt mere, mon det ville ændre min stemning? Næ. Jeg har så fuldstændig følelsen af at gå i en billedverden, intet er objekter, alt bevidsthedsfibre – at gå "i Gud".

Objektivitet på samfundsniveau har generelt været enormt anstrengende for mig. Kold. For at kunne eksistere dér har jeg altid måttet spise *godt* eller lave, proppe dets billeder ind i mit – selv mormor – dets måtte støttes kraftigt... med alle de billeder *jeg* kreerede! Hold kæft, hvor er jeg træt. At holde sit sande billede levende er hård mod-gøren.

Jeg læste engang et sted at Jordens indre konge beskæftiger sig med at fastholde den basale illusion. Jeg forstod det ikke rigtig. Nu gør jeg. Hvis alle kommer med hver deres ville der jo ikke være noget referencepunkt. Naturen fungerer så let og elegant i f.t. alt vort, og vi udsprang af den, vel derfor en tur i den er så helende, retablerende, om også jeg altid har følt min basale udslidthed fra bax med egne, altid inkompatible bidrag i vor overliggende kh bagefter. Vil kh en dag komme mig i møde? Eller vil jeg gå dagen før mødet? Snork. *Nattenyt 19.* svarer stadig at jeg fortsætter, denne pause er midlertid mens opløsning foregår derude. Havet er helt inde i byen, et helt nyt København, men jeg er stort set klar, ingen oprydning mangler, og med havet helt op til mig kan jeg trygt skabe eller tiltrække lige det jeg har brug for. Det minder mig om – her på falderebet i kapitlet – noget jeg ikke før har omtalt. Jeg ville være sikker først.

Det tørre område på overlæben er vistnok ved at normaliseres, men siden sensommeren '15 har der været en gevæxt på underlæben efter et herpes/solsår. Føj, jeg forsøgte at fjerne den – den kom igen. Jeg tænkte mig om. Hård hud = tilpasning til belastning, med vold ville den altså forblive. Jeg lod den være, men den svandt ikke, og jeg faldt tilbage i at pille fortykkelsen af. Så, også omkring 1.feb, fokuserede jeg i stedet på følelsen af tidløshed og fornyelse med Ånding, som jo *er* manifestering – og inddrog den uden decideret at fokusere på eller hade den (hvilket også er fokus, bare negativ). Jeg hader intet der afmanifesteres for andet, nylig sagde jeg kærligt farvel til alt det uddaterede der har tjent mig... nu er den *næsten* ude af billedet. Så vil ”tidløs” også virke, det er bare om at være ferm nok i galleriet og huske at det her er ”siddhi”-kunnen på vej til realisation og kan aflede, skabe opblæsthed... nå, visse småting vil jeg altså selv bestemme.

SLUT med at være *unødigt* objektiv, sat på spidsen med bogens liste over alle de objektive mio.-forsøg, lad os bare kalde dem *dobbeltblinde*, alene i USA af evner der har eksisteret siden pip – jo, jo, jeg smører tykt på, anti-projektioner for et helt liv som ”skrupskør”... foretaget mindst siden midti 19. århundrede og frem – i 1988 blev parapsykologisk forskning for første gang officielt anerkendt på regeringsplan i USA. Jeg mindes de berømte kinesiske fotos, vistnok fra en militærvidenskabelig film fra '87 med mediet Zhang Baosheng, som verserede i slutningen af '90 overalt, af piller på vej *gennem* væggen i et glas... det er tid for fuldtroskab i 1. att. imod min subjektive punktsamler. Modsat den objektive kunne det jo gå hen at *virke* for mig... sagde hun med tungen løbende hen over den næsten normale underlæbe. *Nattenyt:* Alt er der, ny verden vinker, ingen temaer, ingen vej tilbage. Bare jeg ikke var så træt. Digt? Vi får se.

19.03.0595

SALEN

**Borte tar troer, konkreter blir luft
her for enden af al sund forduft
Hvad kan der formes når intet kan stå
lange ovaler er alt vi kan få**

**Lyd, form og farver løber nu ud
opløst til urstof i Guds skrappe lud
Host blir til hyl og hver prik blir en streg
synet selv sejler – en slimklat er jeg**

**Nu hvor min lille klat snart er en sal
sivende blank uden bølge og dal
Aner jeg eet med Guds flydende lim
vistnok et sted hvor der spirer ny kim**

13. HM.....

Digtet kom, igen på no time, **29. marts**. Trætheden er ledsaget af fint nattenyt om at al Kristus-forbindelse indad er etableret, intet ydre redskab mangler, alt er klar, tøjret er kappet, kun småstøv at feje ud, men som digtet siger – verden er ikke klar, det afspejler jeg i æter- og fysisk legeme. Vi er på rekreation sammen, for jeg har budt ind med at være med til at løfte den. Så kan jeg jo ikke give den baghjul som i forne tider, og hvis jeg gjorde ville jeg stadig stå med fletningerne i de snart sjældne postkasser. Energien er trukket om på den anden side til dannelsen af den ny æt./fys. overflade, træthed dennesides, beslutsom fastholden i den indre strøm er ALT, og jeg har kun taget 1. bid af min manifesterede, lækre kage. Der kom et større influx 21./22. og kompensatoriske reaktioner fra de modsatrettede dybere kræfter 24./25., men al energi er nu bare energi for mig, propellerer mig fremad. Ssp-billedet er næsten færdigmalet, spor og det hele, et af proto-Fønix på vej til bålet lykkedes at få startet... jeg kan ikke bare sidde og glo hele tiden.

Slut med Cremo's "Human Devolution" nu. Vedaerne er basis for teo-/antropo-sofi, altså begrænset nyt. Det gør dem ikke mindre imponerende. Supersjælen skaber 1. personifikation, **Maha Vishnu**, Krishna, flydende på årsagsocéanet i kosmisk drøm, som med hver udånding fra hver pore skaber et frø til et univers alt inkl. Med et blik gennemtrænger MV det med bevidsthed, udviklingen startes i et gyldent lysglimt, Big Bang, med hver en stor Brahmasjæl (jætten Ymer?) der skaber alle former/energier af sig til at huse bevidstheder fra supersjælen i ufattelige tidsrum, iflg. Cremo er et samlet MV-åndedrag = 311,40 trio. år... hm, der er tvivl om i al fald Brahmas cykler, nogle siger 1 døgn = 4.32mia år x 2, 8.64mia år sv.t. 1.000 Yuga-cykler... de varer lææænge. **Krishna/Kristus** er den altgennemtrængende energi, og avatarer inkarnerer direkte fra MV. Hvorfor nævner Cremo ikke SB? Han var da full-blown, men "burde måske ikke efterlade en krop?" Det afhænger nok. Og *han* sidder bag i *min* bus (: -O)!

Cremo beskrev Maria-miraklet i Medjugorje (min K-rejse) indgående. Det startede 1981, fortsætter stadig. Jeg blev *halet* hen i kirken... sov jeg i timen? Næ. Nok bliver jeg berørt, men på en anden etage. Det var faktisk mere rigtigt for mig med den Hare Krishna-munk nævnt 8.-10. februar, for mantraet Hare Krishna blev indstiftet af en avatar i det 15. årh., og munken var første kald fra SB til mig. Jeg blev aldrig kaldt af den danske kirke, var kun overfladisk involveret i Luthersk Mission via 1. svigerfamilie. Det vil være spooky at kaldes, så længe man ikke rigtig *er* der. Godt nok dæmrede den slags for mig da, men Hare Krishna-mantraer, barberede hoveder og orange kjortler på Nørrebro var lige lovlig... æh... hellighed havde for mig aldrig med den slags at gøre, men al udklædning slører jo personlighed. At besøge en guru i Indien var *heller* ikke mig. AlMa havde sidste liv der, men jeg har højst følt dyb fremmedart, som for al østlig mystik.

Cremo nævnte også folk der lever uden mad og drikke og en persons besøg pr. UFO i en verden hvor åndedrættet var fødekilden. Dette sidste er meget interessant, da jeg nylig i nattenyt fik at vide at åndedrættet var "nærende brød" for mig. Det siger sig selv at jeg nu har sat kadencen op. Men jeg er stadig lige træt og tør på overlæben, og fjæssets højre side ligner snart en hjerneblødning – det går over, at det ved det!... Da jeg Åndede i går aftes, **30.marts**, lod jeg impulsivt drættet være 1 med Kr-strømmen helt ude fra auraen og ind gennem alle porer i AlMa ind til kilden, sprang min solkerne før kilden over = kraftig nattereaktion, faktisk en orgasme jeg vågnede af, nåda for energi igennem! Aha, solkernen er helt samlet med AlMa nu, 1 fokus. Eller med MV. Enkelhed, soleklart. De næste dage genfandt jeg hvad jeg hele tiden har troet på/vidst på skift – *alt er jo MV*, også min let tonede "kikkert" som jeg lader MV opleve sig igennem.

Naturligvis var Cremo ikke "sidste". Måske sidste bog, men – i årevis har jeg ikke kunnet få yugaernes tidsramme til at stemme med at vi er i slutningen af Kali Yuga som startede for over 5000år siden med Krishna-avatarens bortgang. Omsider falder det nu i hak. Rækkefølgen af

yugaerne er Sathya/Krita Yuga, hvid (guld), Threta Yuga (sølv), rød, Dwapara Yuga (bronze), gul og Kali Yuga (jern), sort. Jeg har før søgt og fundet noget indviklet, fortænkt noget, der ikke gik op og som jeg ikke gider gentage (29.marts). **4. april** (ikke 1.!) fandt jeg helt "tilfældigt" på Graham Hancocks site – ja, ganske rigtigt, en lang historie med ældgamle intriger... af Bibhu Dev Misra, bredspektret, uafhængig researcher. Forenklende. *Ham ka' jeg li'...* iflg. ham varer hver yuga ca. 2.700år + overgang, 2 x 150år, i alt 3.000år, samlet cyklus startende fra op til ned og op igen 12.000 x 2, ca. 24.000 år, pænt overensstemmende med stjerne-tegns-touren. Alt er naturligtvis ca.

Først havde jeg den tanke at efter Kali startede Sathya forfra – ikke særlig gennemtænkt. Misra mener også at vi gentager en Kali – kosmisk t/r – eller kredsløbsspiral. Andet burde logisk give *for* store omvæltninger. Der er også de ting, der ligner spejlinger fra før det skarpe ellipsesving... f.x. atomtruslen der spejler "gudernes" atomvåben-affyring i Sinai-området med katastrofal virkning i Mesopotamien 2024 f.Kr. I 2025 skulle vi være igennem Kali Yugas t/r. Dwapara Yuga er dog først helt startet i 2175... Krishna "gik" 35år før Kali Yugas start... Hislop citerede engang SB for at vi er lidt over ½ gennem Kali. 3.000 + skal vi sige 2.000 (med Yeshua v 0 midti buen), altså rest 1.000, kunne passe med Nibiru retur, uha, værre omvæltninger... exakte tidsangivelser i 1.att. er svært, men alle yugaer ender med oprud som er det vi ser p.t... jeg tror nu SB mente en halv yuga-cyklus. Det ville stemme meget bedre.

Misras yugaregnskab passer godt med videnskabens 6 globale katastrofer, ret overens med Brahmadøgn på 1.000 cykler, ca. 24-26,2mio år (1984, Raup, Sepkoski). Vishnu Purana siger vi er ½ igennem (6mio år) 1. dag i Brahmas 51. år (447mia, gammel gut). Tidernes bevidsthedsniveauer 0-100-0% kan også forklares dermed, som DJs anelse i starten af "STÅ" med "silk og rat" og min egen lige efter, og Tobias'/Adamus' korte metafor om "Riget" i Ssp, kap. 11. Yugaernes impulsstrøm til oplevelse helt ned i stoffet spores helt ud i livene, karma, indvielser... og Krishnas forudsigelser om vor tid refereret fra over 5.000år siden passer på en prik. Hihi, den indiske regent Rama sidst i Threta – hvorefter Dwaparas start blev sat til 6676år f.Kr. – fik hjælp af abernes leder Hanuman i sin storkrig lige før Dwap (Mahabharata er om Dwap) – sandsynligvis samme som Bacchus/Dionysos og hans satyrer, ledt af Pan! *Altså... de aber kan tolkes på så mange måder.* Måske var de os! Hu-hu-hu... Bare et forslag...

Hvad kendetegnede yugaerne? Hanuman til prins Bhima: "Sat/Krit Yuga kaldtes "guldalderen", verdenssjælen var hvid – total id med Ånden var verdensreligion, 0 ceremonier, sygdom, aldring, had, ondskab, forfængelighed, sorg, frygt, køb, salg, fattig, rig, hårdt arbejde, alt foregik ved viljekraft, alle kunne opnå det højeste (det har jeg jo altid vidst var sandheden!) – Threta, sølv, rød, så påbegyndelsen af ofringer, dyden mindsket med 1/4, folk søgte sandheden og indledte religiøse ceremonier, opnåede hvad de ville ved given og gøren, Dwapara, bronze, gul, så religiøsiteten halveret, frafald i vedisk viden, intelligens og sanddrøhed formindsket, begær, sygdom, ulykker, bodfærdighed – dekadence grundet synd." Andetsteds: "i Kali, jern, sort, svinder dyden fra 1/4=>0, ondskab, sygdom, apati, vrede, katastrofer, angst – og mangelfrygt dominerer. Bod, ofre, religiøsitet går af brug, alt degenererer, intet undgår forandringer. I de andre yugaer kan åndelig praksis virke udad, i Kali kun hårdt arbejde." Gudskelov den er i dødskrampe...

og signifikant, støt at støde på mere specifikke resuméer fra bedre kilder. Jeg slog bare yugaer op... og fik tider, syndfloder og psykospiri sammenhænge i tilgift... **7. april** – hold op hvor var det svært at sove i går aftes, jeg stod op og lavede 5 Tibetanere kl. 1, så først gik det... og jeg er lige startet med Sitchin's "The Lost Realms" om Mesoamerika og "guderne". Den er ved at gøre DJs urtroldmænd historiske. Kan det her ende? Ja, jo, når jeg vil, men det kommer jo af sig selv. Alt sættes på plads i 1.att. Det MÅ simpelthen være influx fra 2. af krystalenergi der retter energierne ud, og det gør sandelig livet mere spændende og positivt. Åhja, og jeg debuterede til viseaften i forgårs. Det gik ikke perfekt i denne noget krøllede energi... og muligvis aldrig til live optræden, men pænt. Jeg havde god kontakt til publikum... Der er næsten ingen kvinder der stiller op med

guitar og egne viser, og da slet ikke med interessant guitar-akkompagnement. Hvorfor mon? Det er ikke nemt, selvfølgelig, men alligevel.

Der er muligheder i VVG. De er OK, har ideer, og flere af dem er med i eller har forbindelse til bands, en af dem et rock-band, godt nok p.t. pludseligt udfordret, men alt rykker jo nu, så nok bare et skift. Interessant, jeg meldte til x at jeg snuser videre i det... Adamus kom med en metafor lørdag d. 6.: "Dragen sprænger nu firmaet i luften..." jasan. **8. april**, med gær i. Nattenyt meldte at den gamle, døde overflade rådner væk nu, fint! Reaktionen...? Der er altid noget der har siddet dybere end ventet. Slippe viseriet? Jeg kan, hvis det kræves, skønt jo min "farve" her til jords... **11. april** og nej, blot reaktioner, men nok af dem. Den sært tørre overlæbe er bulet op, sår indenfor, tandkød reagerer også, ømme seneknuder i begge håndflader pludselig, ben lidt wobbly, et hovede som lige før forkølelse eller influenza bryder ud, udkørt, sart og irritabel... og hint om at aflægge præstation. Jamen altså, et fikst guitar-akkompagnement hører til synes jeg, jeg ønsker at levere en ordentlig vare. Jeg forstår ikke rigtig. Så overdreven er jeg nu altså ikke.

Det må være et råd om at sætte kadencen ned p.t. fordi kontoen er slunken og – som nattenyt melder – jeg rykker, ryster gammelt bevidstheds-spindelvæv af så hjertets ravgule åndefugl kan komme fri af kokonen og flyve igen. DJ sagde, rene humane frekvens "ses" ravgul – men alt bliver bare tungere. Hvornår lettere!? Jeg svor overfor min ældste søn at nylig var sidste gang jeg havde sagt til ham at nu lettede det. Hvad nytter det at jeg ser de dybere energier stiger i frekvens, hvis det bare betyder at *han* får det værre? Så er han da bedre tjent med at jeg holder kæft. **13. april** kan jeg konstatere at jeg de sidste dage igen har været grebet af overfladiske spekulationer. "Har jeg nu realistisk fat i overfladen" – bagstræberi – jeg skrev endda 2018! Når tøjret kappes forsvarer l.att. sig med klamren. Jordforbindelse mistes, må fornys, lille jeg søger at have planer... men ved jo *intet* om fremtidig form og flipper ud! AlMa bliver nemt overdøvet – til trods for at l.att. er så lille og dødtræt. Færdig. Så det må s'erne også være...

Jeg er også færdig med Sitchin's "Lost Realms", som ganske som forventet handlede om Amerika. Arkæologien passer fint med den "gamle verdens" tidsramme, og uanset at DJ fnøs af CCA's viden, så tror jeg at grunden til at de ældste troldmænd blev kaldt Toltecs var at de var fra Toltekernes periode, resterne fra Olmekernes, de første fra den gamle verden efter Kains stamme, der kunne tyde på at have været urbefolkningen. Og Sitchin bekræfter faktisk DJ m.h.t. "Atlantiderne" nær Mexico City. Der var en korrumpning af trospraksis, og kloge troldmænd begravede symboler med depraverede energier og forlod de forurenede templer. Måske var Blodtud en af de gamle troldmænd... Nå, men i en tid hvor alt på alle måder graves op igen er de atter exhumerede – og fylder hullerne i *mit* puslespil. Er der snart flere af betydning i l.att.? Jeg anede jo *intet* om disse, så er det mere læsning jeg behøver nu? Eller kan hygge med, mens jeg bare ER her for proces Jord? Sker der snart nyt? Vi trasker rundt i det samme...

Hold da op. Vi har **16. april**, og Notre Dame brændte i går aftes. Min katteveninde rang i morges, helt oppe i det hvide felt, hun har lige drømt et besøg i den for få dage siden hvor en høj-åndelig præst holdt tjeneste. Forudsigelse? Givet. Hvis jeg sagde det til en franskmand ville jeg nok blive lynchet, men den skærsild var skidegodt. De store katolske ikoner rummer giftige energier foruden sunde. S mister fodfæste, ubalance bliver balance – som i Kroatien/B-H genopbygger folk givet alt som det var, men til fremtiden – bygger harmoni ind. Også interessant læse-sammenfald med "Atlantiderne". Jord renser, men nok? Måske gør luft og energier resten, nu de står frit fremme. Mere sammenfald: "proto-Fønix", en ild-drage-pegasus er næsten færdigmalet... og som vanligt er mere end tilsigtet sket. 3 af de 4 elementer "taler" tydeligt: flyver eller svømmer den? Jord er højst formen. Ild dragen kommende lige fra Notre Dame...

Åndens ild er i gang overalt. Frihed! Vild uro på Nørrebro. Flere jeg kender reagerer i ild-elementet i kroppen: hjertet, både området og selve hjertet – Notre Dame var Paris', hele Frankrigs hjerte. Et helt specielt sted, kunstnerisk, kulturelt, alle troer var velkomne. Herpes "brænder" under

udbrud, og jeg har lige haft et. Læben er helet, men området er stadig sært tørt, så mer resterer. Men Dame'n! Man kan vide *noget* om hvad vil ske, men sjældent *hvad*... der arbejdes fortsat dybt, jeg har drømme der er svære at referere, men frihed er emnet. Fra VVG kom en mail om "Syng Dansk"-konkurrence: "Skriv en fælles-sang om frihed. DKs befrielse i '45 er 75 år siden i 2020". Hmmm, da ikke lige mig? Men frihed... jeg fandt mig i gang alligevel, og det blev forbløffende godt, så jeg sender det ind. Man ved aldrig. Drømme, fortæl... ups, det har de da vist... det var jo *det*, den mente... tja, jeg fulgte da opfordringen som altid. Jeg er en smule svimmel og har lidt hovedværk, tegn på nøk opad i energi.

Jeg var lige ved at sejle væk med sengen af svimmelhed morgen, **17. april**. Hver gang s har lavet tiltag for at trykke energien, udvirker det nu ikke kun status quo, men boost kort efter. Den intuitive forståelse i ku af at al energi blot er energi er øget. Gad vide hvornår s fatter det... de var klogere i at lade være, skyder sig i foden. De er de helt store tjenere for os lige nu! Min søn spurgte mig om jeg mente at det var deres skyld, Dame'n brændte. Det kan man egentlig godt sige. De rettede ikke angreb *mod* den, men den lå lige i det kritiske område på skalaen. Der skete nærmest det samme som med Rødkælk, såvidt jeg kan se. Ja, dragen sprænger firmaet i luften, og den aner det vist ikke engang... guddommelig humor og instant karma/konsekvens... **19. april**. Svimmel stadig i baggrunden, nattenyt siger 1 dags tid. Dyb vished om at alle mine gamle undertrykkelser nu overhales indenom. NU! Jeg gider godt nok ikke mere træden-vande...

Jeg er simpelthen så oprørsk, jeg føler luft under de ravgule vinger, fuglen er ved at lette. Meget apropos og i bedste visetradition (oprør) har jeg lige sat "Ikke en Fer" (Ssp, kap. 8) *på* sidst i mit indslag i Køge, passende fejring af det ny nøk. Det er en skæg følelse, for der er samme følelse af individualitet, men samtidig er jeg lige så id med MV bag det hele. Enhed. Når jeg Ånder nu, trækker jeg bare MV ud og ind forbi min individualitet, vidnet, fuldt vidende om at det og MVs strøm er samme. Som nattenyt: den del jeg hidtil har ment min viseste, vist som min tidligere lærer i psykospirituel udvikling, har lige modtaget undervisning fra *mit* dybere lag. Det kan dårligt være bedre/tydeligere på vej til realisation, omend alt tager længere end ventet. Eufor-ild... og besked om stadig at følge mine drømme. Åhja, det skal jeg nok! Jeg har længe anet at Krystalfloden skal slutte her og en ny bog indledes. Mon ikke Fønix skal danne forside... når den er malet?

Digt? Det kunne være konkurrence-indslaget "Danmarks Frihed", men nej, jeg føler mest for et jeg skrev da jeg overgav mig til vedaerne efter Cremo. Så det vil slutte Krystalfloden. Sjovt nok afslutter "DF" også et visedokument som nr. 600 og et nyt, 601-700, skal påbegyndes. Ny start over det hele under opsejling... "DF" kan jo indlede den ny bog der fører mod Fønix? Sådan!

19.04.0597

VEDAVISE

Der var engang – og den kommer igen
 Det er en sang – fra varme lande men
 lyder endnu – bag dis og gru
 for den er sandheden der skaber verdenen

Én religion – helt uden tyranni
 for den var jo - en visheds energi
 Ing'n fattig, rig, ing'n angst og krig
 ing'n køb og salg og ingen alderdomsforfald

Ingen blev syg – for ingen sled fra gry
 undtagen med valgt – og vilje skabte alt
 Få ord blev talt, langt mere malt
 og luft var mad så det var kun dessert vi gad

Hvornår var det – 10.000 år er gået
 så hvordan ved jeg mer end der er spået
 Det'r ikke håb – det'r ikke tåb-
 elige fantasmeskyer fra hovedet der ry'r

Det'r noget jeg ser – omend med hjertets syn
 Jeg ser det sker – som et forsinket lyn
 Alt passer ind – fra Ånd, fra sind
 Fra livserfaring og fra verden vidt omkring

Vi taler sanskrit når vi siger vi ved
 og al vedantisk vid er dyb og bred
 Når man når bund'n så er den grund'n
 Jeg er vist færdig med at søge, jeg har fund'n

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i universerne. Det kan jeg da ikke tillade mig at udtale mig om... jo, for jeg ser det på alle mine etager... og hvad der sker i mikro- sker også i makro. Desuden ser alle noget af det. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket i baggrunden – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning, altså?

OM FORFATTEREN:

Lissen Seligmann er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber og 3 børn samt diverse alternative uddannelser til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, og multikunstner er hun bare *blevet...*) for nu at give igen i nærværende bog. Det var ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det?